

4 Ekim 1966'da Diyarbakır'da doğdum. Ve emekliyim şu anda. Kemancıydım. Emekli oldum. Annem babam sağlıkçıydı ikisi de. Babam sağlık memuruydu, annem hemşireydi. Annem, "****" enstitüsünde en son yaptığı görev oydu Diyarbakır'da. Başhemşireydi. Babam da kan merkezi müdürüydü o sırada. Zaten babamı çok erken kaybettik. Diyarbakır'dan Ankara'ya gelmeden önce. O yüzden pek başka bir şey söyleyemeyeceğim yani şeyi bu. Hikayeler aslında çok çok ilginç gerçekten. Şeyden başlarsak annem kız kardeşinden yani annesi babası çok erken ölmüş. Bir kız kardeşi, ablası var. Ablası şizofren ve şey hani tanısı konulmuş değil ama anlatılan öyküden çıkarılan şeyi o. Annemi çok dövüyormuş falan filan. Annem ortaokul şeyinde çağında kaçmış evden ve gidip Keçiören Hemşire Okuluna yazdırmış kendini. Ondan sonra oraya gittiğinde başarılı bulunmuş ve Kızılay hemşireliğine istenmiş. İstanbul'da okumuş sonra. Oradan da işte şey olmuş bir diplomatın diplomat da değil, ataşe. İşte neyse... Londra'ya çocuklarıyla birlikte giderken bir mürebbiye istemişler. Zamane tabi yani mürebbiyeler falan var. Mürebbiye istemişler ve işte annemi tavsiye etmişler. Annem onlarla beraber gitmiş ama çok orda şey yaşayamamış aslında yani. Hani Londra'yı çok yaşayabildiğini söyleyemeyiz. Biraz evde hapsolmuş. Sonra dönüşünde şeyde, askeri hastanede çalışmaya başlamış. Sanıyorum Kızılay hemşirelerinin bir şeyi bu yani yapması gereken bir şey sanıyorum o zamanlarda. Elazığ Askeri Hastanesindeyken babam da askeri neyde oluyor o zaman acaba? Askermiş işte yani. Ama şey, askeri ortaokul falan okudukları için böyle ilginç zamanlar onlar. Yani asıl mesleği asker değildi babamın ama şey askermiş o sırada ve askeri hastaneye getirilmiş yaralıyken. Annem bakmış ve çok garip şeyler olmuş. Yani dedikodu olmuş. Ondan sonra dedikodu olunca işte n'apılsın falan filan diye düşünülmüş. Fakat hoşlanmışlar da birbirlerinden. E biz sizi everelim o zaman demiş şey başhekim, yanılmıyorsam. Ondan sonra öyle evlenmişler ilginç bir şekilde. Sonra aslında çok farklı yerlerde çalışmışlar ama ben o zamanlar yokmuşum ortada. O yüzden bilmediğim kısımlar onlar. Son olarak işte Diyarbakır'a gelmişler. Diyarbakır'a yerleşmişler. "****" ile ben Diyarbakır'da doğmuşuz. Mesela benden 7 ve 8 yaş büyük olan ablamlar İzmir'de doğmuşlar. Yani İzmir'de de çalışmış annemle babam. Çeşitli yerlerde çalışmışlar yani. Bir sürü şehirde çalışmışlar. Babam Mardinli zaten. Onun için de pek de zor olduğunu söyleyemeyiz ama annem Ankaralı. Biraz zor olmuş onun için. Bir de tabii şey var. Hani Arap olduğumuz söyleniyor ama Arap Türkmen'i olduğumuz söyleniyor ama biraz karışık mesele. Onu belki biraz sonra anlatırım. Yani babamlar dedem mutasarrıfmış. Malatya'daymış o sıralar, görevdeymiş. Tam da şey zamanı, tehcir zamanı falan filan. Öyle hikayeler var ama işte hani Kürt müydük, sonradan mı Arap Türkmen olduk, oralar biraz karışık. Babaannemin durumu da karışık biraz. Neyse ama diyeceğim geleneksel olarak annemin Ankaralılığıyla, annem bir

Cumhuriyet çocuğu. Yani kendi kendini de yetiştirdiği için biraz zorlanmış Diyarbakır'da. Ama sonra o da kendi yolunu bulmuş. Kendi mesleği ile, kariyeri ile mutlu olmuş. Çok mutlu oldu mu bilmiyorum ama tatmin olmuş diyelim. Bu kadar.

Diyarbakır'da geçti ocukluğum. Diyarbakır'da Hıfzısıhha lojmanının içinde lojmanın çok büyük bir tabii o zaman bize çok büyük geliyordu. Geçenlerde gittim, çok küçücük bi yermiş aslında ama yine de çocukların at koşturabileceği çok çok büyük bir alan. Garip Şeyler vardı ama. Mesela lojmanın içinde Ermeni mezarlığı vardı aslında ama yani böyle üstü örtülmüş gibi. Yani çok garip. Taşlar duruyor ama Şey değil kimin olduğu belli değil. Hemen yanında zaten duvarın arkasında gerçek Hristiyan mezarlığı vardı. Ama onlar Ermeni miydi, değil miydi bilmiyorum. Onlar sahipliydi ama Hıfzısıhha lojmanının içinde de vardı. Çok garip bir Şeydi o. Orası böyle Şeydi hem oyun alanımızdı hem de biraz rktğmz bir yerdi. Duvarlar bizi çok çevreliyordu. Yani pek ıkmıyorduk biz lojmanın duvarlarından. En fazla üstüne oturuyorduk yani. Kpeklerimiz vardı. Her zaman oldu. Hiç kedimiz olmadı, çok garip. Daha doğrusu bir kere oldu galiba ama kuşumuzu yediği için attılar onu da galiba. Biraz kcktm o zaman. Hatırlamıyorum tam. Ama hep bir köpeğimiz vardı. En az bir köpeğimiz. 4 kız kardeş. Annem zaten çalıştığı için onun yürüme mesafesiydi işyeri. Babam çok dışarı dönük bir insandı. Annem değildi. Annem eviyle daha Şeydi daha doğrusu herhalde sosyal yaşamının olmamasının başka nedenleri de vardı herhalde. Yani bir türlü uyum sağlayamıyor gibiydi. Her zaman Şeyden çekinirdi, bana da geçti mesela bu çok garip Şekilde. Ne insanların özel yaşamını bilmek isterdi ne kimse onun özel yaşamını bilsin isterdi. Ama tabii ki yani lojman yaşantısında da bir sürü hani doktorlar, eşleri, sağlık memurları, eşleri falan filan çok seviyorlardı kadınlar oturup dedikodu yapmayı. Hem de. nasıl söyleyeyim, bir çeşit kontrol tabii. Yani dedikodunun da öyle bir yanı var. Bir çeşit kontrol. Kendilerince kontrol ediyorlardı çevreyi ve annem bundan hoşlanmıyordu. Onu hatırlıyorum. ,

Annemle benim ilişkim hiç iyi değildi. Onu da hatırlıyorum. Biraz Şöyle: iki çocuktan sonra işte aralarında onların 6 yaş var, byğmzle. Diğerini erkek olsun diye yapmışlar. Kız olmuş. Sonra geriye ben kalmışım. Beni de erkek olsun diye yapmışlar. Ama olmayınca ona erkek çocuğu gibi davranılmamış. Ama bana davranıldı. Yani Şöyle söyleyeyim daha doğrusu. Aslında fotoğraflara baktığımda işte gayet cici bir terzimiz vardı, *** abla, onun her zaman bir örnek bayram giysilerimiz, doğum günü giysilerimiz falan filan olurdu. Onlara bakınca Őařırıyorum. Yani baya mini etekli elbiseler falan filan. Ama bir yandan da babasının kızı, babasının çocuğu. Yani annesinin değil babasının çocuğu olarak büyüdüm. İşte ne anlatabilirim, babam çok geç gelirdi, yani araları iyi değildi. Daha doğrusu Şöyleydi. Çok çok

şey bir ilişkileri vardı. Nasıl söyleyeyim.. Ambivalans ilişkileri vardı yani. Hani gidip gelen bir şeydi. Bir yandan tutku vardı. Bir yandan annemin kıskançlığı ya da yani kıskançlık demeyeyim çünkü boşuna değil yani. Babamın da hikayesi var dışarıda zaten. İşte babam şey olarak sevilirdi, rakı sofralarının neşeli harika adamı. İşte bütün lojman çocuklarına, bütün akraba çocuklarına hediyeler alır. İşte bize de alırdı yani. Ve böyle sevindirirdi insanları sürekli. Hani öyle bir şeyi vardı, isteği vardı diyelim. Ama işte n'oluyordu? Eve fazla bir şey kalmıyordu. Yani anneme özellikle herhalde fazla bir şey kalmıyordu geriye. Yani annem hoşnut değildi bu durumdan. Şey de vardı tabii. Babaannemin falan filan baskısı da vardı. Babaannem orda değildi ama. Babaannem İzmir'de yaşıyordu ama dediğim gibi işte geleneksel bir şey bu. Annemin tabii şöyle bir pozisyonu var. Annemin yaşayan bir teyzesinin kızı vardı. İşte, onun kardeşi gibi düşünürdü. O da Ankara'daydı. Annemin hiçbir akrabası yoktu. Hiçbir yakını yoktu Diyarbakır'da. Sonra zamanla olmuş ama hani babamın çevresi gibi değil. Dolayısıyla sanırım bir yalnızlık yaşıyordu. Yani hem lojmandaki kadınlarla anlaşamıyordu hem kendi meslektaşlarıyla pek anlaşamıyordu. O yüzden biraz mutsuz bir insandı. Zaman zaman şöyle şeyler yaşandı. Yani işte 3 ablam annesinin kızları, ben babamın kızı. Buna dair çok sert bir öykü var mesela. Yani gerçek. Bir gün yine kavga ediyorlar. Çok ciddi bir kavga. Ben küçüktüm ama. Yaşımı hatırlamıyorum ama küçüktüm. Babam, annem ve 3 kız kardeşimi, ablalarımı evden attı. Ama şöyle bir şey yaşadım ben hatırladığım kadarıyla. Ben onlarla gitmek istedim. Ama annem istemedi. Yani hani böyle sanki çok doğal bir şeymiş gibi geri dönmemi istedi. Ve ben babamla kaldım. Çok garip bir hikayeydi bu. Bu birincisiydi. Sonra şey oldu yani işte annem diğer kardeşlerimle bir yerlere gitti. Sonra döndü. Sonra yine bir kavga ettiler. O zaman ilginç olan şu. En büyük ablamla benden bir yaş büyük ablamız bu sefer babamla kaldılar. Annem diğer ablamla beni alıp Kızılcahamam'daki sağlık bakanlığının misafirhanesine götürdü. Misafirhanesinde kaldık biz. Ama işte oradaki öykü çok ilginç. Çünkü herkes beni erkek çocuk zannediyordu. Demek ki elbise melbise giymiyordum herhalde. Ve garip şeyler yaşadım yani. N'oldu mesela bir tane kirazlı şapka almak istedim kendime. Böyle naylon torbadan örerlerdi. Çanta, şapka. Bunlar naylon malzemeydi. Bir de kirazı vardı şurada. Aynısından çantası yapılırdı işte. Ondan istemiştim. Ama böyle ağlaya zırlaya alındı hani yani. Halbuki çok ucuz bir şey. Para da değil. Ağlarken biri dedi ki bana "onu kız çocukları takar, sen niye istiyorsun?" dedi. Biri bunu söyledi. Sonra o gün müydü hatırlamıyorum. Annem bizi hamama götürdü." Aaa oğlan çocuğunu getirmişler buraya" dedi biri Sonra babam geldi. Yani barışacaklardı. Bu arada babam bana bir şey yazmış, mektup yazmış. Tabii öncesini anlatmadım, atladım. Babamla benim ilişkim gerçekten özel ama babamın yaptığı bir şey bu. Yani sanki tek ona kalmış çocuğuymuş gibi

bir davranış içinde. Yani şu şeyin öncesini anlatayım o zaman. İlginç çünkü. İşte babam çok geç gelirdi eve. Sarhoş gelirdi ve çok sarhoş gelmediğinde de mutlaka gece içerdi. Evde içerdi. Rakı içerdi. Şey olmuştu ben onu bekliyordum. Uyumadan onu beklerdim. Bunun nedenini bilmiyorum. Yani hani kendimi çok iyi hissetmiyordum annem ve ablamlarla. Babamı bekliyordum. Dolayısıyla o da çok geç geliyordu. Belki uykusuzluğum ondandır yani. Şu uyku problemimi hala çözemedim. (gülüyor) İşte babam geldiğinde bir rakı sofrası hazırlardı. Zeki Müren plaklarını falan filan çıkarırdı. Beni de çağırırdı yanına. Ve bana bir şeyler anlatırdı ama hiçbir şey hatırlamıyorum. Sadece bazen rüyamda görmüştüm. Bir şey anlatıyor bana. Çünkü bir şey anlatıyor bana ama ne? Hatırlamıyorum onu. Böyle sanki biraz hani dert döküyor gibi, içini döküyor gibi bir şey. Ondan sonra işte yatışınca o yatma zamanı gelirdi. Yatırırdı beni de. Kendisi de gider yatarı. Ama şeydi bu büyük bir problemdi annem için bir yandan. Yani hiç öyle olmadığı zamanlarda da, uyuyamadığımda babamı bekliyorsun yine falan filan. Onun dışında ilginç aslında hani babam bizim okulumuza çok şey yapardı, yani önemserdi. Böyle daha önce de bize karneler geldiğinde bize şey alırdı. Bütün yaz okumamız için Teksas Tommiks bilmem ne. Böyle yığınla. Onları okurduk ama bir yandan da çok ciddi şeyler de okurduk. Cep kitaplığı okurdu. Neydi onun adı baya şey vardı o zamanlar. Doğan kardeş vardı. Ansiklopedi okurduk. Böyle garip bir merakım vardı benim ansiklopediye.

Yani öyle bir geleneksel çizgileri taşıyan bir şey değil aslında ama onların kendi aralarındaki kavgadan çok etkilendik biz. Hepimiz çok etkilendik. Birbirimize karşı da etkilendik. Bu işte dediğim gibi annem çok dağılmış, babama bırakması meselesi beni... Şimdi öykünün öbür tarafına gidiyoruz yine. Kızılcahamam'dayız. Babam bana bir mektup yazıyor. Ve ben o mektubu ben hiç hatırlamıyordum. Seneler sonra buldum onu. Daha doğrusu ikinci eşim buldu. Sonra da kaybetti onu. O kadar sinirlendim ki. Yani kaybetti. Babamın bana tek mektubunu kaybetti. Çok ilginç bir şey. Yani beni şey yapmaya çalışan, hani yalnız değilsin, sen benim biriciğimsin falan filan diyen bir şey. Herhalde sıkılıyorum dedim telefonda falan, öyle bir şey herhalde. Tabii ona şeyden de bahsetmiş olabilirim. Hani herkes beni erkek çocuğu sanıyor falan filan da demiş olabilirim. Hatırlamıyorum onları. Neyse şey oldu. Barışacaklar. Amcamların evi var Ankara'da. Orda buluştular. Sonra da garip bir şey oldu. Ben o kirazlı şapkamı tabii çok önemsiyorum. O benim kız çocuğu olduğumu gösteriyor çünkü. Başka hiçbir şey göstermiyor onun gibi. Ondan sonra amcamların bir evlatlığı vardı. Balkona attı benim kirazlı şapkayı, sonra kilitledi. Ama balkonun nerdeyse her yeri cam. Ve ben o camdan içeri atladım ve o şapkayı aldım. Yani her tarafımda hala vardır, çizik izlerim.

Şurada, şurada. Buralardan bayağı bir dikişim olmuş. Başka yerlerimde de vardı ama onlar geçti zamanla. En çok şu ikisi kaldı. Bayağı atladım yani. Camın içine girdim o şapkayı kimse bana bunu yapamaz falan filan diye. Sonra ardından barışmadılar annemle babam. Ayrılık kararı aldılar. Ve yine babamın beni Diyarbakır'a götürmesi kararlaştırıldı. Diğer üçü Ankara'da annemle kalacak şeklinde bir şey oldu. Ya herhalde şeyi gerçekten hatırlamıyorum ama okuyabiliyordum. İlkokul dolayısıyla. Ama 1 ya da 2 herhalde. Öyle bir şey herhalde. Ama o da olmayabilir aslında. Çünkü ilkokulda şöyle ilkokulda artık alışmışım ona, erkek çocuğu bakılmasına. Belki daha erken yaşta. Belki daha erken yaşta okumayı mı biliyordum ya da başkaları bana okudu o mektubu, onu da hatırlamıyorum. Bunu hiç sormadım ablamlara da. Yani şeyi ne zaman oldu bu olay diye. Ama en fazla işte 2. sınıf falanımdır yani. Sonra şeye gittik. Ankara'daki eski otogara. Bineceğiz arabaya. Ben annemi aramak istedim. Tamam dedi babam. Aradım. Anne ben sizle kalmak istiyorum, dedim. Tam olarak olmaz mı dedi yoksa öyle anlaştık mı dedi, onu hatırlamıyorum. Babama döndüm, baba n'olur onu hatırlıyorum. N'olur kalayım dedim. Ondan sonra ama telefonda sonra yani hani istenmediğini anlamak gibi bir şey oldu. O yüzden gittim babamla. Sonra *** ablam geldi galiba. ***'le **** mi kaldı orada? Hep böyle aslında değişiyordu. Biri kalıyor, biri geliyor falan filan diye de. Ama isteğe bağlı değildi yani (gülüyor). Gariplik vardı. Öyle yani. Benim için en belirleyici şeyler yani hatta ilkokuldan sonra da, yani konservatuarda da devam eden bir şey bu, yani erkek çocuğu sanılmak. Hem de ilk günümde. Dakka bir gol bir. İşte konservatuarı kazandım, keman bölümünü. Ama yatılı okuyacağım. Ankara'da evimiz ama 3 çocuk var. Okuyacak dediği için annem babamı kaybetmiştik o zaman. İşte yatakhaneye doğru kızlar yatakhanesini sorduk. Veliler bir yere kadar gelebiliyorlar diye bir arkadaşı verdiler yanıma. Oraya doğru giderken biri dedi ki orası kızlar yatakhanesi, erkekler yatakhanesi öbür tarafta dedi. Dakka bir gol bir yine (gülüyor). Bu ne ya falan diye. Öyle bir şey yani benim için herhalde en çarpıcı olan bu. Bir de akranlarım, mesela kuzenlerim çok akranım var kuzen olarak ve çok az hatırlıyorum onlarla yaptıklarımızı. Halbuki her yaz bir araya geliyorduk ama şimdi düşündüğümde sanki hani hiç gülmeyen bir çocukmuşum falan gibi hatırlıyorum. Yani biraz tuhaf bulunuyordum galiba. Onun da etkisiyle çok yaklaşmıyordum kimseye. Yani çok güvenmiyordum sanıyorum. Ve onlar bir sürü şey anlatıyorlar. Aynı ablamlarla olduğu gibi. Hiçbirini hatırlamıyorum ben. Yok yani anılarımda benim onlar yok. Şey onlar onların öyküsü, yani bilmiyorum ben. Onlar anlatırken bile peki ben neredeydim falan diyorum mesela yani o olurken. Sen de şuradaydın, diyorlar. Hani evet diyorum yani çok garip. Hani birlikte yapmışız mesela bir şeyi. Birkaç şey hatırlıyorum sadece. Yani hani şey olduğunu düşündüğüm. Nasıl belki beni mutlu ettiğini düşündüğüm bir

kaç şey hatırlıyorum. Sofraları falan hatırlıyorum. Tabii yani koskoca sofraya, bir sürü kuzen. Onlar keyifliydi tabii. Yan yana yataklar yapılırdı falan. Herkes yerde uyurdu. Tabii uyumazdı kimse. Onun dışında onların anlattıkları bir sürü öyküde hiç bir şey hatırlamıyorum. Yani yok benim için onlar. Öyle bir çocukluk.

Şimdi mesela bunun yankıları var, çok ilginç. Çok büyümüşken ve hatta konservatuvarı bitirmişken bile annemle halamın bir şeyi var. bunu sonra bana orda olan *** anlattı galiba. Annem bana kızıyormuş bir şey için. Ha İzmir'e gelme demiş onlarla diye, işte halamlara gelmedim diye onlarla galiba. Halam da demiş ki demiş hiç bize benzemiyor ama çok özel, ben onu anlıyorum falan demiş. Ama yani yani hani bize benzemiyor gibi bir şey var yani. Kime benziyorum belli değil yani (gülüyor). Anneme benzemiyorum, halama benzemiyorum, babama da benzemiyorum. Kardeşlerime benzemiyorum, kuzenlerime benzemiyorum. Öyle bi.. bilmiyorum yani ne kadarını insan kafasında kuruyor, ne kadarı ama hani bunun söylendiğini biliyorum mesela. Başka şeyler de var. Hani ipuçlarını bazen hatırlıyorum onları yani bir şekilde böyle.. bunu yapmaz, istemez bunu, benim de bir inadım, bir şeyim var da orda hani ama ne olduğunu bilmiyorum. Ne olduğunu hatırlayamıyorum. Ama güvenmediğimi hatırlıyorum. Çoğuna güvenmediğimi hatırlıyorum. Yani çoğu yaptıkları şeylere onların. Niye güvenmediğimi bilmiyorum hani. Sonuçta çocuktuk. Hepimiz aşağı yukarı aynı yaştayız. Hani 4-5 yaş en fazla. Hani ablaamlarla birlikte 7-8 yaş en fazla. Ne olabilir? Uyumamam mesela. Böyle bir şey. Hani çocuklar erken uyur. Denizden korkardım, yani yüzemezdim. Çok zor öğrendim yüzmeyi. Onların çoğu çok iyi yüzerdi. Çünkü zaten onlar da aslında ekonomik göçle, bütün aile, işte dedim ya Mardinliler aslında bir kısmı çok çok önceden, yani 60'larda falan gelmişler İzmir'e. Sonradan gelenler var, 80'den sonra gelenler var. Ama hepsi deniz kenarında büyüdükleri için biliyorlardı ama ablaamlar da biliyordu. Çünkü onlar da İzmir'de doğmuşlardı. Ben zor öğrendim. O da benden önce öğrendi. Biraz daha önce öğrendi. Tabii boğulma tehlikesi falan geçirdi. Belki ondan korktum, bilmiyorum. Ama bir sürü şeyden korkardım. Hani yüksekten korkardım, denizden korkardım. Başka nelerden korkardım acaba? Karanlıktan korkardım. Böyle tabii yani çok hoş değil bir mezarlığın yanında yaşamak. O yüzden şeyden çok korkardım. Ablaamlar da çok korkuturlardı hayaletli hayaletli hikayeleriyle. Ondan korkardım. Başka bir anlamda çoğu çocuğun korktuğu şeylerden korkmazdım. O da bir garip yani. Nasıl söyleyebilirim başımı alır giderdim mesela yani. Hiç yani ararlardı beni, çıkmazdım ortaya. Sonra gelirdim eve. Şey çok garipti. Bizim çocukluğumuzda bu şark hizmeti denilen şey annemle babam için tabii şey vardı o zaman. Siesta saati vardı. Belli bir saatte, öğleden sonra kimse çalışmazdı çok sıcak

olduğu için. Öğle uykusu diye bir şey olmak zorundaydı yani, öyle söyleyeyim. Yani herkes uyurdu ve ben uyumuyordum. Uyumayıp çıkıp gidiyordum mesela evden işte. Dolaşıyordum falan filan. Aslında büyüktü tabii Hıfzısıhha lojmanı. Bulamadıklarına göre işte şey yapıyordum, bir yerlere gidiyordum, orada oturuyordum kendi kendime. Mataram vardı falan filan. Böyle yalnız kovboyculuk oynuyordum kendi kendime. Öyle yani ilginçti. Onu da aslında babam almıştı şeyleri bize böyle şerif takımı almıştı. Kelepçemiz var, her şeyim var (gülüyor). Şapkamız var, yıldızımız var. Başka neyimiz var? Mataramız var. Ondan sonra annem de börek yapardı. O da şeyimiz olurdu. Ama hani onu kendi başıma da yapardım yani. Normalde bu *****le birlikte oynamamız için yapılan bir şey. Kendi başıma da alır giderdim yani. Köpeklerle kedilerle konuşurdum. Ama konuşacaklar diye de ödüm patlardı. Konuşurdum, konuşmalarını isterdim. Ama konuşacaklar diye de ödüm patlardı bir yandan. Ya gerçek olursa diye. Öyle okumayı çok severdim. Bizim tüm kardeşler, annem babam da öyleydi. Okumayı çok severdim. Herkesin elinde bir kitap, bir yere oturur. Okurdu saatlerce. Başka işte köpeklerimizle oynardık falan. Tuhaf olma meselesine biraz daha baksak yani işte şeydi bu erkek çocuğu gibi sayılmak meselesi zaten bir sorundu. Yani insan kendini hakikatten tuhaf hissediyor o zaman. Ama başka bir şey de vardı herhalde yani. Sonradan ben yazdığım öykülerde bunu şey diye adlandırmıştım. Tek ayağım hep dışarıdaydı benim hep diye adlandırmıştım. Hiçbir şeyin içine iki ayağımla birden giremedim. Hiçbir şeye o kadar güvenemedim. Buna ailem de yaşantım da dahildir. Hep böyle bir şey aradım ve tek ayağım hep dışarıdaydı derken bir yandan arayışı kastediyorum ama bir yandan da güvende olmak için, oradan kaçabilmek için tek ayağımın dışarıda olmasından bahsediyorum. Tabii bunun bir sürü nedeni var. Annemin nerdeyse eşinden kıskanıyor gibi davranışı var, çok öfkeli zamanları var bana karşı. Babam mesela 76'da öldü, trafik kazasında öldü. Sonra işte ablamlar.. Ankara'da ablamlar tıp fakültesini kazandı. "****" de gazeteciliği kazandı. İktisadi Birimler Fakültesi'ni galiba. Neyse ve burada zaten burada dediğim Ankara'da *** lisesine geldi. O zaman da bir şey kolejiydi adı ama hatırlayamadım, neyse. Ben kaldım annemle bir süre. Annemin daha tayini yoktu. Onlar da hani bu mürebbiyelik yaptığı dediğim şeyin eşi, cici anne derdik biz ona, eşi ölmüştü onun da. Ankara'da evi vardı. Arı stüdyosunun yanında evi vardı. Orda kaldılar ***. Hani uzun bir süre uzun bir süre dediğim 1 yıl orda kaldılar. Ben annemde kaldım 1 yıl Diyarbakır'da. Çok kötü bir yıldız o. Gerçekten kötü bir yıldız. Yani hatırladığım şeyi söylüyorum aslında. Çok soğuktu. Yani hiç anne çocuk ilişkisi gibi hatırlamıyorum. Öyle söyleyeyim. Ya ben korkuyordum ondan. Bilmiyorum yani. Hani korkmam için neden vardı tabii. Cezalandırıyordu beni çünkü. Ama onun dışında sevmediğimi hissediyordum galiba. Yani hani tamam çocuğu diye mecbur olduğu her şeyi

yapardı annem. Şeydi mesela çok ilginç bir şekilde hiçbir zaman üstümüzden başımızdan hiçbir şeyi eksik etmedi. Ama ruhsal olarak bence 4 kız kardeş de sorunluyuz bu yüzden. Yani güven duymak falan konusunda onların da sorunları var. Ruhsal olarak pek besleyemedi sanıyorum bizi. Yani kendisi de sorunlu olduğu için herhalde. Ama yani işte dediğim gibi her zaman çok pahalı şeyler falan değil ama yani işte bir memur çocuğuyuz sonuçta. Ama yani terzimiz vardı sonuçta, düşünsene yani. Onlar Diyarbakır'ı terk etmeden önce, ama bir soğukluk hatırlıyorum. Çok çok zor geçmişti yani benim için. Bir de o sırada hiç çalışmadan yani hiç bir dershaneye mershaneye gitmeden, evde de kimse çalıştırmadan.. demek ki ben istemişim herhalde. Maarif Koleji sınavlarına girdim ve işte kazanamadın dediler. Sonra aslında yedek olduğumu öğrendim mesela. Sonra öğrendim bunu. Yani hani konservatuara girdikten sonra öğrendim. Çok ilginç yani. Kazanamadın dediler, ondan sonra ha n'apalım, konservatuara gitsin, kulağı iyi falan deyip annem. Onun da aslında öyküsü çok ilginç. Aslında annemle bizim yaşam öykümüz çok benziyor. Ama şey hiç benzemiyor.. yani benzemiyor dediğim, bir sevgi ilişkisi olduğunu hatırlamıyorum. Ama yaşam öykümüz çok benziyor yani. Gidip kendi başına hemşire okuluna çocuk hemşireliği yani, çocuk hemşireliği okuluna başvurması gibi ben de hayatımda bir sürü şeyi öyle tek başıma karar verdim, yaptım. Mesela konservatuara girmem annemin isteği. Onun da söylediği tabii bir tarafı çok sevimsiz, tatsız. Zaten okuyamaz. Öbür tarafı da annem işte bu ablası onu döverken falan ordan, konservatuara önünden geçip gidiyormuş işte şeye ilkokuluna. Ve bu süreçte piyano, keman sesleri duyuyormuş o sırada. Onun şeyi, onun tutkusu aslında. İşte kulağımın iyi olduğunu falan annemin de kulağı iyiydi. Fark edince konservatuara şey yapalım bunu demiş ama bunun yanında yatılı okuma şansım olduğu için de öyle. Yani Ankara'da olduğum halde. Gerçi Ankara'da olduğumuzu sakladılar. Yani Diyarbakır'daymışız gibi yapıldı bütün işlemler. Valla sonuna kadar yatılı okudum yani. Ama benim gibi çok şey vardı yani Ankara'da evi olup yatılı okuyan çoktu ama onların farklı nedenleri vardı. Ya böyle bir müzisyenin çocuğuydu bunlar ya halası, dayısı önemli bir müzisyen. İşte yatılı olursa daha iyi çalışır falan denmiş. Ama hani benim biraz farklı öyküm. Ya işte herkesin okuması gerekiyor, evde yeterince oda yok falan filan gibi şeyler. Evde piyano da yok. Keman çok ses çıkarır falan filan. Öyle işte hafta sonları geliyordum eve. Evcı çıkmak diyor ona. O da ilginç. Birinci senemden sonra bir şey oldu. *** ablam gidip geliyordu. Annem biraz rahatsızdı o zaman. Böyle veliler gelip işte haftanın belirli günleri herhangi bir günü işte şey getirebiliyorlardı. İçeri gireseler de kapıya gelip yiyecek içecek. Annem zorlanmaya başladığında *** ablam 43.05 şey yaptı biraz. Onu üstlendi. Sonra solfej hocamla konuşurken solfej hocam, yani bana söylemedi kimse, benim velim olmak istediğini söylemiş. Annem de kabul etmiş. Yani benim

solfej hocamdı bütün baya bir süre. O emekli olmadı da ne oldu, ha bir ara atıldı falan filan siyasi sürgün, ama yani hani döndüğünde de hala velim oldu. Ama zaten 18 yaşını geçince zaten gerekmiyordu velilik. Yani bütün deliller şeyi gösteriyor (gülüyor) birileri beni yalnız bırakmış. Ama ben mi istedim yoksa hani ben öyle bir tutum mu takındım ha şöyle tabii insan tabii bozuntuya vermemek için hani ben istedim gibi davranıyor ama gerçekten ben istedim mi başında, n'oldu, o kısmını çok hatırlamıyorum doğrusu. Ha n'oldu keman öğretmeniyle aram kötüydü. O sırada işte solfej hocam araya girdi, keman hocamla konuştu falan. Ondan sonra bu karar verildi. Ben iyi olmasını sağlarım falan filan diye. Sonra benim evle bağım iyice koptu tabii. Böyle saçma sapan bir şey oldu. Hafta sonu gidiyordum ama böyle bir yatağım vardı ama bir dolabım bile yoktu. Böyle garip bir şeydi yani. İnsanlar evci, evlerine gidince başka bir şey yaşıyorlardı ve tümüyle o bütün anlattıkları öyleydi daha doğrusu işte özledikleri ne varsa yapıyorlardı, geliyorlardı. Ben yani hani keşke kalsaydım diye düşünüyordum ama o da çok büyük bir yalnızlık duygusu tabii. Çünkü hafta sonu kalanlar evleri Ankara dışında olanlar. Ve onlar hani grup halindelerdi zaten. Çok girilebilen bir grup değil. Hani tuhaflık dediğim şey benim de hissettiğim bir şey kendimde. Yankılanan şey olduğu için muhtemelen. Çok sevindiğim bir şey olmadı yani hani. Solfej hocamın velim olması. Hani öğretmenin kuzusu pozisyonuna düştüm. Bu da arkadaşlarımı etkiledi. Zaten çok büyük bir rekabetin olduğu bir şey, okul. Başka hiçbir şey yok diyebiliriz, rekabetten başka. O yüzden sevimli bir şey hatırlamıyorum yani, öyle söyleyeyim gerçekten (gülüyor). O tuhaflık dediğim şey çok uzun bir süre uğraştırdı beni. Tam olarak ne olduğunu anlamaya çalışmak ama tabii şöyle iki ucu vardı bunun. Başkası olamazsın zaten. Böyle bir şansın yok zaten yani. Takdir etmeye çalışırsın olan biteni ya da ne bileyim bir şekilde adapte olmaya çalışabilirsin. Ama işte şartlar da adapte olmamı engelledi. Dediğim gibi velim olması hocamın çok etkiledi durumu. Çok rahatsız etti bir sürü sınıf arkadaşımı. Dolayısıyla eşit olmadık. Tuhaf bir şeydi. Benim hiç kendimde olduğunu düşünmediğim bir şekilde şeye karar verilmişti yani. sen çok büyük bir müzisyen olacaksın. Benim hiç öyle bir farkındalığım yoktu, öyle söyleyeyim. Dersine falan sokuyordu beni. Kompozisyon dersi veriyordu mesela. Senin de girmen lazım bu derse diyordu. Ben diyordum rahatsız ederim insanları, girmeyeyim hocam falan diyordum. Hayır senin bunların hepsini vermen gerekiyor diyordu. Onlar harika çocuk sınıfıydı. Birkaç kişi daha vardı. Bizden ayrı okuyorlardı. Bütün müfredatları da ayrıydı. Onların öğrendiği şeyleri o yaşında benim de öğrenmem gerektiğini düşünüyordu. Tabii bundan çok faydalandım da elbette. Müzisyenliğime katkıda bulunmuştur. Ama bir yandan yani fazla büyük bir şey benim için. İşte 12-13 yaşında bir kız çocuğunu düşün ya da hani ergen diyelim nerdeyse. Yani fazla. Sonra keman hocamla aramız düzeldi o sırada. Bana sınıf

atlattırmak istedi o da. Ben istemedim. Bu, sırf bana yapılan bir şey değil ama. Bir garip şey var. Sınıfların yapısı değişiyordu, sınıfların adı değişecekti. O yüzden böyle birkaç kişiye sunuldu bu öneri. Benim sınıf arkadaşlarımdan kabul edip geçenler oldu. Ben dedim hem istemiyorum hem de sanmıyorum bir sınıf daha iyi olduğumu. Hani niye doğru dürüst okuyayım. Bir sene fazla okumanın bir zararı yok falan dedim. Ve bu kez çok fena bozuldu aramız keman hocamla. Solfej hocamla da bozuldu ama onu düzelttim. Velimle diyeyim yani. Ama sonrası da öyle..

Valla bugün işte şeyi dinliyordum da, bu sokağa çıkma yasağı yüzünden daha doğrusu sokağa çıkma yasağı değil, ortalıkta dolaşmamak için insanlar apartman bahçeleri kullanmaya başladılar ya. Ve yan tarafıma gelip şey yaptılar. Böyle 4-5 kişi bağıra çağıra konuşuyorlar falan. Bach dinleyeyim dedim bari. Orda biraz döndüm konservatuara. Çaldığım şeyler çünkü. Ve şeyi hatırladım. Evet, çaldım bunları. Hiç mutlu bir şey hatırlamıyorum. Yani hani işte birbirlerinden daha iyi olmak gibi bir güdüm yoktu çünkü. Hani güzel çalmak istiyordum, güzel çalmak benim için önemliydi. Bazı hocalar vardı, ilginç yorumlar yapıyorlardı. İşte sen bize Bach çal falan diye. Yani sınavdan bahsediyorum. Boş ver sen etütleri metüdlere, sen bize bir Bach çal falan diyorlardı. Bunu anlıyordum. Çünkü daha güzel çaldığımı ve kendim de hoşlandığım şeyi yaptığımı biliyordum. Ama onun dışında öyle nasıl söyleyeyim? İlla hep ileriye gideyim, birilerini de geçeyim falan diye bir şey değildi. Biraz korktuğum da bir şeydir zaten rekabet. 3 kardeş var ortalıkta. Bir de annem o anlamda şey bir insan işte hepimiz okurken başarılı olmak çok zorunlu bir şeydi evde. Hani iyi bir şey değil sadece, zorunlu bir şey. Dolayısıyla burada da mı ya yine diye bir şey oldu bana konservatuarda. Yani şurada tatlı tatlı müzik yapmak varken niye zorlanıyoruz gibi. Sonra küstüm ben kemana. Çok fena küstüm hem de. Yayımı falan kırdım, çalmak istemedim. Sonra da zaten düşüşe geçtim. Çok ciddi bir düşüşe geçtim. Sonra işte bana tatsız tatsız... Konservatuarda sınıf arkadaşlarımdan sürekli yatılı olanlar vardı. Ankara'da evi olduğu halde. Zamanla bozuldu aramız. Bunun çok büyük bir nedeni hani daha sonra idrak ettiğim bir şey bu benim aslında solfej hocamızın velim olması çok önemli bir nedeni. İkincisi de yani bir davranış tarzı var işte ergen olma davranışı. Kız öğrenci davranışı. Kız öğrenci arkadaşlığı falan gibi şeyler vardı. Bir süre adapte olamadım ben. Çok şey değildi. Nasıl söyleyeyim çok Ankaralıydı onlar, kentliydi. Çok büyük kentliydi. Ben belki onlardan çok daha fazla şey okumuştum. Ama o başka bir şey tabii. Hani sosyalleşme tarzları farklıydı. Daha özgüvenleri çok yüksekti. Benim de başka bir noktada özgüvenim yüksekti. İşte kimse bana istemediğim şeyin aksini yaptıramazdı. Çok çabuk anlardım bütün dersleri. Benim için o zaten övünülecek bir şey değildi ama onlar için

tuhaf bir durumdu. Ve çok az kız arkadaşım oldu. Daha çok erkek arkadaşım oldu. Ama onlarla da yani aslında şöyle oldu. Hiç benden hoşlanan kimse olmadı konservatuar yaşantım boyunca. Yani bir erkek olmadı benden hoşlanan. Ama benim hoşlandığım çocuklar, gençler oldu. Onlar da hani çok trajik şeylerle kesintiye uğradı, durumlarla, nasıl? Mesela birkaç kız arkadaşım, ben de dahil, beğendiği bir erkek çocuk mesela beni merak ettiğini biliyorum sadece. Merakla yaklaşma diye bir şey var. Bir de kızların içine girdikleri rolde davranmadığım için onun rahatlığı var erkek çocuklarında bana karşı. Yani kalıplar vardı. Hani şöyle davranacaksın ki erkek çocuk da şöyle davranacak. O da şöyle davranınca sen de bana çok karmaşık gelirdi, çok anlamsız gelirdi. Ne ki falan diye. Dolayısıyla bu, erkek çocuklarında çok büyük rahatlık yaratıyordu yaklaşmak konusunda. Yaklaşıyorlar ama hani cinsiyetsizmişsin gibi yaklaşıyorlar. Erkek çocuk da değilsin, kız çocuk da değilsin. Ya da ergen neyse değilsin yani. O cinsiyetsizlik meselesi çok yordu beni, çok yordu. İki taraftan da çok yordu. Bir de kazara bir şey olsa, hani ilgime karşılık verse mutlaka bulacağı bir şey olacak. Kız arkadaşlarımdan falan filan. Mutlaka biri bozuluyor hani. Yani çok şey. Böyle yani. Hani annemin davranışını zaman zaman sevmiyor, güvenmiyor dediğim şeyi orda da görmüştüm. Yine aynı şey.

Benim hiç yaş günümü evimde arkadaşlarımla kutlayamadım. Hiç, hiç yani. Sadece şeyken fotoğraflarım var, oradan biliyorum onu da. Hatırlamıyorum. Diyarbakır'da aileyle kutladığımız hatta komşular falan filan da gelmiş ama benim arkadaşlarım değil. Çok küçükmüşüm zaten. Ama konservatuarda bir kez öyle bir şey yapmaya kalktım. Yani ısrar ettim yapılsın diye. Ve arkadaşlarım geldiler. Bir tanesinden hoşlanıyordum zaten. Sonra o benim meslektaşım oldu. İşte bir grubuz biz. İki erkek arkadaş, üç kız arkadaş bir grubuz biz. Ondan sonra onları çağırdım işte. Zaten bir saat anca kalktılar herhalde. Onlar giderken ablamlar koştu ve pencereleri açmaya başladı. N'apıyorsunuz dedim, hani bir de soğuk yani. Ekim doğumluyum ben işte. Havalandırmak lazım, çok havasız kaldı burası falan diye. Hani kendilerinin arkadaşları hep gelir gider. Onun yaş günleri olur. Dışarıda yaş günleri olur falan. Bir kez olmasını istedim, öyle bir şey oldu. Orda da bahsettiğim arkadaşla yakınlaştık biraz. Yakınlaştık. Onun da şöyle bir öyküsü var. O da aslında tam işte kendi tuhaflığıma benzettiğim için aslında yani şey babası Amerikalı, annesi Türk. İkisi ayrıldığında bir süre babasında kalıyor Amerika'da kalıyor. Zaten Amerika'da doğmuş. Sonra bir şey oluyor ve annesi alıyor onu. Geliyor Türkiye'ye. Geldiğinde daha doğru dürüst Türkçe konuşamıyordu. Geldiğinde öğrendi. Bizim sınıfa geldi. Çok çekingendi. Sakindi, çekingendi. Kolay geldi yani bana arkadaş olmak. Ondan hoşlanmıştım bir süre sonra. Sonra.. o zaman mıydı

hatırlamıyorum. Ben biraz hüzünlüken annem yanıma geldi. Neyin var senin falan dedi. Ben de normalde hiçbir şey anlatmam. Böyle çok duygusal davrandı, çok güzel davrandı. Ben de söyledim. Anne ben "...dan hoşlanıyorum dedim. Hıı..annemin yüzü değişti. O gün de okula döneceğim artık. Pazar akşamı. Gitti kapıyı kilitledi, okula gitmeyeceksin diye. (gülüyor) Ondan sonra ben de şey dedim karşılığında. Sen benim velim değilsin ki dedim. Sen buna karar veremezsin dedim. Gidemezsin dedi. Şikayet ederim seni dedi. Yani çok ciddi bir şoka girdim yani. O kadar duygusal bir şeyi anlatıp sonra böyle bir şeyle karşılaşınca. Açmak zorunda kaldı kapıyı. Çıktım, gittim. Sonra diğer hafta gitmedim eve. Sonra işte geldi. Annem üzüldü falan filan cart curt dedi. Döndüm ama şöyle .artık nerdeyse hiç kalmıyordum evde. Yani cuma akşamı çıkıyordum, eve gidiyordum. Cumartesi sabah okula gidiyordum çalışmaya, akşama kadar okulda kalıyordum. Akşam gidiyordum, yatıyordum. Yine pazar günü okula geliyordum. Sonra okulda kalmaya devam ediyordum. Yani bir gece kalıyordum artık. Öyle çok büyük travmaydı benim için. O yüzden çok şey yaparım böyle yani hani insanlar anneleriyle ilgili bir şeyi anlatınca böyle bir nasıl güveniyorlar annelerine yani. Gördüğüm örneklerde. Benim çok öfkelenmişim bir şey bu. O kadar zor olmasa gerek diye düşünüyor insan yani. O kadar şunu yapacak kadar değil en azından yani. Öyle bir şey yapılmaz. Sonra bunu ben mesela söylediğimde çok korktu. Uzaklaştı benden. O da ikinci travma oldu. Halbuki yakınlaşmıştık. Şey dedim yani kimseden hoşlanmayacağım artık, lanet olsun falan filan diye. O sırada da zaten keman da düşüşe geçmişti. Çok garipti yani. Şey de çok garipti.

Ergenlik öyküsü olarak aslında tabii hani çok önemli bir şey. İşte “****” ilk regl olduğunda ağlamıştı, çok korkmuştu. Evdeydik işte hafta sonuydu. Ondan sonra geldi annem böyle, ablamlar işte anlattılar. Ben de bir köşede dinliyorum bunu. Ondan sonra. İşte korkma dediler. İşte ped verdiler bilmem ne falan filan. Sonra ben regl oldum. Hiç böyle bir tören yaşamadım. Yani işte hani, biliyorsun ped var işte falan filan deyip yani. Ben bunları kafamdan uyduruyor olamam çünkü çok tuhaf bir şey. Ama yani hani bir yanda o kadar tuhaf ki kafamdan uyduruyor olmam lazım diye düşünüyor insan yani. Hani niye olsun ki falan diye. Sonradan ablamlarla annem öldükten sonra yüzleşirken... Yani aslında birbirimizi anlamaya çalışıyorduk ama çok zordu. Çünkü onlar hani, onlar benim annemi öldürdüğümü düşünüyorlardı. O yüzden de kahırdan yani. Ondan sonra, annem de söylemişti bunu zaten. Sen beni kanser ettin diye. O yüzden, ıı şey oldu. Yani onlar için çok zor oldu benim ne yaşadığımı anlamak. Gerçekten çok zor oldu. Artık biliyorlar. Artık yani yıllar içinde anladılar bir şekilde yani. Gerçekten ben onlarla aynı çocukluğu yaşamadım. Aynı şeylerin

hiçbirini yaşamadım. Yani hani kademeli olarak bile yaşamadım hani. Onlar yaşadktan sonra ben yaşadım, diyebileceğim bir şekilde de yaşamadım. Dolayısıyla bu öykü böyle çok abuk bir şey yani. İşte ergenlik meselesi de o yüzden hiç de benim için bir dönüm noktası falan olmadı, regl olmak yani. Hatta lanet olsun falan. Yani şimdi ne yapacağım çünkü hani. Şimdi bir, bir şeyleri, bir şeyler değişecek şimdi hani. Eskisi gibi öyle cinsiyetsiz davranma şansım da ortadan kalkacağı bir şey oluyor. Daha da zorlaşmıştı hayatım sadece. Yani...

Şey çok ilginçti. İşte 80 Darbesi'nden sonra bütün okullara böyle emekli albaylar, şey koyuyorlardı. Gözetmen mi diyorlardı? Ne diyorlardıysa artık. Bizde de böyle tıfil, tuhaf bir adam vardı. İşte bize etüt yaptırmaya çalışıyorlardı. Lan bizim gidip hani ayrı keman çalışmam lazım. Ben elli kişiyle beraber keman çalışacak halim yok. Solfej de çalışmam elli kişiyle. İşte diyorlardı ki işte şeyi yaparsınız işte. İnkılap tarihi burada çalışın. E iyi de ben keman çalışacağım yani. Yani birbirimize giriyorduk falan. Sonuçta zaten kazandık, biz kazandık, yani böyle etüt olmaz falan diye. Saati yazdılar falan filan. Neyse. Bu arada, bunlar çok sevimsiz olmakla beraber etek zorunluluğu geldi. Ve annem bana etek almak zorunda kaldı. (Gülüyor) Hem de birkaç tane. Dolayısıyla yani, şey işte, forma zorunluluğu. Öncesinde biz, bizim kıyafet zorunluluğumuz yoktu. Yani çok hoşuma gitti. Tabii çok zordu benim için. Yani eteği taşımak zor bir şey ama. E yani, işte hani ne ben istedim ne hani ben istedim diye oldu falan. İşte kendiliğinden oldu yani. Ne yapalım? Almak zorundasınız falan filan diye. Aldılar. O benim böyle kendi kendime hoşuma gidiyordu. Sonra annem fark etti ki ben etek giyebilirim aslında. Bana etek almaya başladı. Elbise almaya başladı falan. Ya da dikiyor, dikiliyordu galiba öyle bir şeydi. Neyse, ablam da dikmiş olabilir. Ama yine hani genellikle benim şeyim kot pantolon, fotoğraflarım da öyle ya. Ya kazak ya bir şey... Gömlek falan yok öyle yani hani. Çabuk kirlenebilecek ya da çabuk işte ütüsü bozulacak falan hiçbir şey yok. O yüzden de hala öyledir yani. Hiç ütüyle ilgili hiçbir şey giyemem yani. Yani yok, yok öyle bir geleneğim. Neyse. Yani işte o bir tek şey yapmıştı beni. İşte hani biraz kız çocuğu gibi, biraz ergen gibi hissettiren şey, biraz o olmuştu. Çünkü onun da altına da işte şey giyiyorsun. İşte külotlu çorap giyiyorsun falan filan. Belirli bir şeyin var yani. Şöyle bir ayakkabı giyiyorsun falan. Yani çok tuhaf bir şey formayı sevmek ama. Bu yüzden sevmiştim çünkü. (Gülüyor) Hani abuk subuk üstümden düşen şeyler giymek yerine o iyi gelmişti bana. Ergenlik öyle oldu işte yani.

Konservatuar... Ben kaçta girdim şeye? Iıı... 86'da. Son senemde kaldım. En sonunda başardım, sınıfta kalmayı. (Gülüyor) Iıı... Sonra ama tabii hani aslında paniğe de kapıldım. Çünkü hani konservatuvardan mezun olup da yapılacak çok fazla bir iş yok. O yüzden meslek

değiştirmeye çalıştım. Önce tiyatro bölümüne girmeye çalıştım yani, liseden sonra. 80... 86'da mezun oldu. 86'nın şeyinde de işte Ekim'inde de *** başvurduğum, şeye sınava. Ama önden önce yani 85, 86 sürekli başka bölümlere girmeye çalışmak. Başka ne yapabilirim? Sonra bir ara gazeteciliği merak sardım. Acaba işte dışarıdan bitirsem, işte üniversite sınavına girebilir miyim ve işte gazeteci olabilir miyim falan filan diye. Sonra onu çok aslında hiç görüldüğü gibi olmadığını fark edip sonra tiyatrodaki karar kıldım. Ama tiyatro, bizim tiyatro bölümündeki oyunculuk... Ben hiç beğenmem yani. Kötü müdür? Bilmiyorum ama ben hiç beğenmem. Neyse. Oradan bir iki arkadaşıyla çalışmak istedim. Çok saçma sapan bir çalışma şeyleri var. Benim böyle şeylerim var işte. Yani bak tuhaf, tuhafa denk gelebilir bu. Bu başka yerlerde de oldu. İkinci örneği de vereceğim. Mesela sırf *** işte beni çalıştıran arkadaş, işte ağlayamıyorum diye Lorca'nın şeyini, Kanlı Düğünü'nü çalışıyorduk, ağlayamıyorum diye tokat attı bana. Ağlayayım diye. Geri zekâlı mısın sen dedim ben de. (Gülüyor) Bıraktım git çalışmayı. Ben dedim böyle geri zekâlılarla okumam bir de yani. Hiçbir şey. Bitti yani orada bitti. Ben şeyi *** kültürde yapmıştım. Hoca sınıfta idam konuşuyoruz. Yani vardır ya hep böyle şeyde, yabancı dil kurslarında bir idam meselesi geçer. Yani karşı mısın, şey misin? Ondandan sonra, hoca da Belçikalı kadın, kocası Türk. "Asmayalım da besleyelim mi?" gibi bir laf etti yani. Buna benzer bir şey söyledi. Ben açtım ağzımı yumdum gözümü. Böyle şey işte, ne sanıyorsunuz işte dört duvar arasında olmayı bilmem ne falan filan diye. Kadınlara tartıştığım için Fransız Kültür'ü bıraktım. Ben bu kadınlara çalışmam diye. Yani hani bu bir gariplik aslında gerçekten de. (Gülüyor) Şey belki hani yani tahammül edemediğim şeyler meselesi belki. Her şey böyle değil yani. Çok tahammül ettiğim şeyler var ama bir anda böyle. Yani, hiç. Yani bu olmaz, hayır, bu olmaz deyip bıraktım mesela. Çok garip bir şey. Yani şu anda bana da garip geliyor, aslına bakarsan. Yani sendikada da benzer şeyler oldu ama sendikada çok tahammül edip edip edip edip ondan sonra oldu. Dolayısıyla şey değil. Yani aynı sınıfta değil aslında. Yani bu bayağı bir şeye, tek bir nedenle karar verip hatta beni kararımdayken döndürmeye çalışanlara da bu öyküyü defalarca anlatıp yani, ya anlamıyor musunuz gibi. (Gülüyor) Yani nasıl anlamazsınız, işte bu yüzden falan diye. Öyle. İşte 86'da mezun oldum. Kaldıktan sonra işte bir yıl işte zaten kendi keman hocamla çalışmıyordum artık. O da mesela bir örnek. Böyle ilk önce işte hani sınıf atlattıracaktı beni, bilmem ne. İşte çok büyük kemancı olacaktım ben. Amerikalara yollayacaktı beni. Avrupalara yollayacaktı falan filan. Sonra düşüşe geçince ben, şey... Bayağı düşüşe geçtim ama yani hani. O, o şöyle bir şey değil yani. Ne bileyim? Hani artık o kadar iyi değil falan filan değil yani. Birden böyle kaskatı olup çalamamaklar falan filan öyle şeyler. Ve şey oldu sonunda. Bir şey var, bir teknik var. Yani yapmam lazım onu. Orkestra şef bile olsam yani solist olmayacağım anlaşıldı ama

yani. Çok önemli bir teknik. Ve yapamıyorum. Ve herkes yapabiliyor. Yani herkes yapabiliyor düşün. Ve ben yapamıyorum. Yani o, inanılmaz bir şey bu yani hani. Yapamamam çok tuhaf bir durum. Ondan sonra. Azarladı beni derste, hoca. Neyse birincisinde katlandım yine çalışmaya çalıştım. Ve çok çalışıyordum bu arada, yani hani bir şeyi kafaya takınca. Yine geldim yine yapamadım. Bu sefer biz birlikte ders yapardık yani hani üç dört kişi var sınıfta, benden başka. O çok sinirim bozuldu yani şey... Çok hem kızgın hem aşağılar gibi. Hem de yani hem de onu büyük hayal kırıklığına uğratmışım gibi. Yani hani hepsi birden. Kötü oldum. Bir yüzümü döndüm falan. Çal dedi. Hocam dedim çok kötüyüm. Çıksam iyi olacak dedim. Hayır çıkmayacaksın, çalacaksın dedi. Çok kötüyüm dedim. Herkesin önünde ağlamak istemiyorum, çıkmak istiyorum. Ona yaklaşıp söyledim bunu yani. Ben söylemediğim sürece çıkmayacaksın dedi. Topladım kemanımı. Kapıya doğru gittim. Sana ne diyorsam onu yapacaksın. Geri dön. Çal falan filan diyor. Döndüm. Herkesin önünde ağlamayacağım dedim. Bu kapıdan çıkarsan bir daha giremezsin dedi. Benden özür dilemeden giremezsin dedi. Siz benden özür dileyeceksiniz. Özür dilenecek şeyi siz yaptınız şu anda dedim. Çat diye çıktım kapıdan. Herkes şok oldu çünkü yani. Ondan sonra da işte ne oldu? O sene beni sınıfta bıraktı işte. Ama böyle nasıl böyle, intikam duygusuyla yani. İşte eşlikçim, piyanistim, onun arkadaşı, kemancının. O da ders yapmadı benimle. *** ders yapmamı söyledi. Hocam dedim, siz benim hocamsınız yani hani. Herhangi bir eşlikçi değilsiniz, benim hocamsınız. Neden istemiyor dedim. Yapmadım. Ben kendime eşlikçi bulmak zorunda kaldım. Hoca, hocam var ya. Eşlikçi hocam var, yapmıyor. Ama hocam da bölüm başkanı yani. Ona da kimse ağzını açmıyor. Ondan sonra. Hani işte boyun eğdirtecekler, çöktecekler falan itaat ettirecekler. Ben de gittim bir arkadaşımı buldum. Arkadaşımla girdim sınava. Ama o kadar kötüyümdü ki o hani kaskatı oluyordum falan dedim ya. Keman elimden düştü. Akort yapamadım, bilmem ne. Zaten hani bir yani çalmaya fırsat kalmadı yani öyle söyleyeyim. Çalamadım. Çok kötü çaldım. Gerçi yine bazı hocalar çok iyi çaldın bana diyerek çıktılar sınavdan. O ayrı mesele. Ama sonuçta kaldım. Sonra geldim. Hoca değiştirmek istiyorum. Konuştum hocamla. Sizinle çalışmıyoruz dedim yani. O sırada Macar'dan hocalar geldi, birkaç tane. Onlara geçmek istiyorum dedi. İzin vermedi. Birkaç ay boşa kaldım böyle. Sonra mecbur kaldı yani. Bizim gittim işte *** beyle konuştum yani, dedim benim bir şekilde hani çalmam gerekiyor benim yani. Ve biriyle ders yapacağım yani. Neyse müdür yardımcısına falan çıkınca, tamam dediler. Yani *** sözü aşılıp, başka birine getirdiler beni. Çok şey bir öğrenci de olsam, çok inatçı ve hani şey, sinir bozucu diyebilirim hocalar ve şey için, yönetim kadrosu için. Ama bir şekilde yani böyle bir şey, saygı duymak gibi. Hani öğrenciye saygı duymaları çok garip bir şey aslında ama. Bir saygı duyuyorlardı

yani onu biliyorum. Çünkü mesela ben annemle kavga ettiğim için yatılılık düşüyor, şey olunca, sınıfta kalınca. Yatılılığım düştü. Annemle birkaç ay denemeye çalıştım. Mümkün değil. Her günümüz kavga. Gittim işte aynı müdür yardımcısıyla konuştum. Dedim, hocam dedim ben yani, ya o okulu bırakacağım yani. Böyle olmuyor bu, mümkün değil. Ya da bana yatılılığı bana vereceksiniz. Ve verdiler. Çok şey bir şey yani bu. Hani böyle bir, hani sevilmek sayılmakla ilgili bir şey gerçekten yani. Şey hani herkese yapılan bir şey değil yani. Yani böyle şok oldu herkes yani, nasıl böyle bir şey yaptılar diye. Bir de üstelik yani çok serbestim. Herkes işte on birde girmek zorunda ama ben değilim falan. (Gülüyor) Öyle acayip şeyler. Neyse. Aaa... Öyle işte son senemi de öyle geçirdim. En sonunda Macar hocayla da boca... Şey yapmayı başardım, bozuşmayı başardım. Iıı... O da beni bıraktı. Yani bıraktı dediğim artık hani ne yapıyorsan yap gibi bıraktı. Iıı... Ve o da çok ilginçti tabii işte. O zaman orkestra şefimizdi *** bizim. Aynı zamanda *** müdüdü. Pardon, *** da. Neydi? Neyse bir şeydi. Orkestra şefi diyelim. Iıı... Sen dedi başvurmuşsun dedi, şeye, sınava. Evet hocam dedim ama piyanistim yok yani. Piyanist sorunu. Çünkü bu sefer de Macar hocanın eşiydi bir piyanistim. Ondan sonra, ben sana çalarım dedi. Ve o çaldı sınavımda. *** yine şok edici bir görüntüydü. Iıı... Öyle işte. Çok kurtulduğuma çok sevinmişim, şeyden, konservatuardan ama kurtulamadım tabii. Yani *** da yine aynı insanlarla çalışıyorsun çünkü. Ve geçmişin seni aynen kovalıyor yani sizi çocukluğundan beri ne oluyorsa orada da oluyor. Ama tabii biraz çizgiler değişiyor tabii yani hani. Rekabet farklılaşıyor. Iıı... Serbestiler farklılaşıyor. İşte otorite figürleri farklılaşıyor falan filan ama. Sonuçta mesela hani turneye gitmeyi de hiç sevmezdim ben. Çünkü turneye gidince tam konservatuardaymışım gibi oluyorsun yani. Bütün o şey kalkıyor ortadan çünkü çalışma düzeni bilmem ne kalkıyor. Öyle. Bu kısmı da öyle işte ***. Tabii şöyle bir şey var. Iıı... Lisansı bitirmedim ben. Ön lisanstan... Ön lisansı bitirip şey yaptım. Artık çünkü okuyamayacaktım zaten. Iıı... O zaman vardı. Daha sonra galiba kaldırdılar onu ama o zaman ön lisanstan girilebiliyordu. Öyle girdim ***. *** da annemden daha da sevimsiz bir figür. İkinci kemandaydım ben. İkinci keman şefimiz oldu. Yani kadından hiç, hiçbir şekilde şey yapamadım yani. Hiç hiç yıldızımız barışmadı, hiçbir zaman. Iıı... Yani kız arkadaşlarımla da öyle aslında. Yani çok sayılıdır arkadaşım. Iıı... Şeyi sevmem çünkü. Yani gerçekten kendini yetiştiren insan sayısı çok az. Yani hani böyle pozitivist bir algıyla, bilim gibi bakıyorlar sanata yani. Hani bilimin, şey pozitif bilimlerden bahsediyorum tabii. Yani sana ne öğretiliyse o işte falan diye bakıyorlar. O da benim hiçbir zaman hoşuma giden bir şey olmadı. Yine kendi çizgimi çizdim yani. Yine kendi çizgimi duyurdum. Nasıl çalmak istiyorsan öyle çal falan filan. Ama şey beni hiç bırakmadı o katılma ve şey. O yüzden sakatlandım işte zaten falan. Onun buradan da sakatlandım,

buradan da sakatlandım. *** da şöyleydi. *** girdiğimde bir erkek arkadaşım vardı. O bana dış dünyada işte ayağımı atabileceğim bir şey sağladığı için rahattım. Daha kendimi iyi hissediyordum. Ama, aması oldu. Çünkü ben sınavı kazandım ama işte o zaman güvenlik soruşturması var. Güvenlik soruşturmam Diyarbakır'a gitti geldi kayboldu. Bir daha gitti, bir daha kayboldu. İı... Altı ay beni ücretsiz çalıştırdılar. Hiç ücret vermeden çalıştırdılar. Ama ben de arada gittim ve dedim ki madem dedim bana ücret vermiyorsunuz ben de sadece istediğim şeylerde çalışacağım dedim, bu süre içinde. *** müdür o zaman bilmem kim var böyle ünlü müzisyenler, besteciler falan filan. İşte burada çalışmak kızım çok önemli bir şey. Sen... Hepsi de böyledir zaten. Öküzdür hepsi. İşte sen niye çalmıyormuşsun falan filan. Niye bedava çalayım dedim. Ya bana söyleyin bunu. Hani çalayım o zaman dedim. İşte sana şey olur, deneyim olur. Benim yeterince deneyimim var, teşekkür ederim falan dedim. Çıktım gittim yani. Herkes yine şokta. Ondan sonra, şey, *** beyle konuştum herhalde yine. Yani dedim benim param yok, pulum yok. Nereye gideceğim geleceğim yani. Sabah geliyorum. Öğleden sonra tekrar dönüyorum. Tekrar akşam geliyorum gidiyorum. Akşam yemeğe param yok, şeyim yok. Yani gelemem dedim yani. Ondan sonra, altı ay sonra işte güvenlik soruşturmam gelmedi aslında. Babamın arkadaşı vardı emniyette, güvenlik şubede. O Diyarbakır'dan arkadaşı olan işte. Ankara Güvenlik Şube Müdürü olmuştu. Onun yanına gittim. *** dedim bu böyle böyle. Yani çok saçma bir urum var ortada. Ondan sonra, beni böyle iç işleri bakanının yaverine gönderdi, İç İşleri Bakanlığı'nın. Kafka gibiydi şey. Zaten şey de öyleydi, maliyeden şeyim, alışığım da öyle bir gerçekten çok garipti. Böyle çalışma saati dışında koridorda işte yürüyorum. Kimse yok tak tak tak sesleri falan. Ondan sonra şey, ajan filmi gibi. Bir şey, çalışan şey getirdi. İşte polis yani. Sarı zarf getirdi ve bana verdi. Böyle hani şifreli bir şey gibiymiş gibi. Elden yaptılar yani güvenlik soruşturmamı. Üçüncü kez kaybolunca artık dedi herhalde Ne yapacağım çalışmayacağım mı? Neyse. Sonra işte, ondan sonra da işte maliyeden şey almam gerekiyordu. Maliyedeki de öyleydi. Böyle çıkıyorsun, çıkıyorsun. Hala o maliye binası var mı bilmiyorum. Çok garipti, Maliye Bakanlığı. Bu eski Ankara, Cumhuriyet yapısı. Belki de Osmanlı yani. Onu da bilmiyorum aslında. Ama böyle çok dar koridorlar var, bilmem neler var. Böyle kayboluyorsun labirentler var. İşte çatı katında bir yere çıktım. Bir sürü böyle dosya, şey yapmış böyle kokuyor, şeyli, tozlu mozlu. Adam aradan böyle çıktı. Neredesiniz, kimse var mı falan diyorum. Çıktı. Bulamadı benim şeyimi, maliye imzamı. Sonra bir daha gittim. Bir daha gittim. Üçüncü de falan çıktı maliye imzam da. Altı ayın sonunda ama hani bunlar artık toparlanmıştı. Sonra ben de çalışmaya başladım.

Şöyle bir şey vardı. Bir yandan iyi yaptığım bir şeyler olduğunun farkındaydım. Yani şey ııı... Orkestracılığı hiç bilmediğim halde, yani tamam okulda orkestra dersi alıyoruz ama o çok yeterli bir şey değil. Hiç bilmediğim halde “****” in beni “****” derslerine sokmasıyla da ilgisi var belki. ııı... Farklı bir orkestracıydım ben. Yani hani söyleneni yapmaktan öte bir şeyim olabiliyordu. Kendi irademle ve doğru yaptığım şeyler, öyle söyleyeyim. Ama yine yalnızdım yani. Çok şeydi, ııı... Zaten dedim ya okuldan insanlarla beraber geliyorsun yani. Aynı sınıflardaki insanlarla beraber çalışıyorsun zaten yani. Çok bir şey fark etmiyor. İşte ara sıra işte yakınlaşıp uzaklaştığım insanlar, çok ciddi sorunlarım olan insanlar, hım... Nötr olan yani hani çok yakın ya da uzak olmayan ama belli bir... ııı, nasıl söyleyeyim? Belli bir ortalamada ilişki kurduğum insanlar. Aslında bu, ben sendikacı olduktan sonra biraz değişti. Yani. Daha sendikacı kimliğim şeyi etkiledi, orkestracı kimliğimi etkiledi. Yani onlar için etkiledi, benim için değil de. Şey daha ilgi çeken bir insan olmak anlamında. Ama o da tabii dalgalı bir şey. Neden? Çünkü şey, insanların çıkarlarına göre değişen bir şey. Orada da işte ne oldu? Ben *** dayken işte ııı... Çok cesur şeylerim de oldu yani. Mesela çok uzun bir süre mini etek giydim. Ve şey... Mini eteğe alışmaya karar verdim, öyle söyleyeyim. Aslında mini etek giymek bizde o kadar tuhaf bir şey değildir bu arada yani. Sahnede çalmadığımız için, çukurda çaldığımız için görünmüyor zaten. Ve çok sıcak olduğu için olabildiğince ince bir şey giymekte yarar var zaten. Ama hani benim başta yaptığım bir şey değil bu. Başta daha şeydim, daha... Nasıl söyleyeyim? Hani sıradan bir siyah elbise giyiyordum. Sade siyah elbise olması yeterliydi. Sonra daha kendime bakar oldum falan filan. Makyaj yapmaya başladım. Ondan sonra... Öyle. Daha, daha artık cinsiyetsiz değildim. O kesin. ııı... İlk erkek arkadaşım, yani ilk erkek arkadaşım değil aslında söylediğim ama şeyde, hani böyle daha güvenli bulduğum dışarıda güvенеbileceğim anlamında ilkti. Şeydi, hukuk fakültesinde okuyordu ama aynı zamanda *** şeydi. Ne deniyordu onlara? Stajyer mi, kursiyer mi? Neyse. Ama oyunlarda da oynuyordu. ııı... Şey, yani ilk orada oldu tabii. Çünkü hani önemli bir erkek ve hani benim sevgilim durumu oldu. Ondan sonra, ondan öncekiler biraz fiyaskoydu. Yani, tuhaf tuhaf birkaç tane ilişkim var. Birinin sonradan zaten şey olduğu anlaşıldı. Ne denir ona? Hım. Paranoid şizofren. Yani şey zaten yani arkasında yürüyemezdim hani böyle. Onunla aslında *** dergisinde tanıştım. Yani böyle hep böyle dışarıda şey arıyordum işte. *** arıyordum, işte şey yapıyorum, şairlerle muhabbet ediyordum. Ondan sonra, bir yandan ne yapıyordum? Tiyatrocularla daha işte *** kısmı biraz daha şey oluyordu, yakınlaşıyordum falan filan. Orada böyle şeyim. Ne diyelim? Aslında hani karizmatikti bir yandan ama daha çok hani saygı duyulan diyelim bir sevgilim vardı. Onunla da ama çok garip bir yerde tanıştık aslında. Ben şeyde çalmıştım. Neydi o? Hım... Fizikçi, Fizikçi. Oyunun adı “Fizikçi”. ııı...

Oyunda Einstein var. Ama Einstein aslında bir şeyde, bir tımarhanede geçiyor oyun. Yani Einstein'ı oynayan biri var. Öyle söyleyeyim. Einstein zanneden kendini biri var. Ve o keman çalıyor. Einstein keman çalarmış ya. İıı... O sıra da da *** şey arıyor, bu kemani çalacak birini arıyor. Bir tiyatrocucu arkadaş da beni öneriyor. Oyunda şey, tabii şey hani kayıt yapıldı sonra şey yapıldı falan filan. Ben çalmış oldum yani Einstein'ın kemanını. Neyse ondan sonra *** başka bir vesileyle *** çocuk tiyatrosu yönetiyordu bir yerlerde *** aslında kursiyer olan sevgilimle de orada tanıştık aslında. Ve ondan sonra şey, o iş bitti zaten. Çocuk tiyatrosu meselesi olmadı. İıı... *** meye çalıştım. Yani işte kursiyer olarak girmeye çalıştım. Sonra bizim bir müzisyenimiz ol dediler. Çok teşekkür ederim bay bay size dedi. (Gülüyor) Yani insan çok sinir olunca böyle şeyler. Ondan sonra ama şey oldum, hayatımı dönüştüren bir şey oldu diyebilirim. Tek kutuplu bir hayattan artık daha farklı bir hayat. Kıyaslayabileceğim, eleştirebil... Yani eleştirel olarak bakabileceğim bir hayatım oldu. Yani çok parlak bir ilişki değildi. Belli bir süre ben, bir süre iyiydi. Sonra kötüleşti. Ama şey, dediğim gibi hani tabii paranoid şizofren sevgilimden daha iyiydi tabii. O çünkü şeydi. O gerçekten yani paranoidin işte anlam olarak gerçekten çok şey, patolojik şüpheli bir insandı. Çok yormuştu beni. *** girdiğimde şey beni çok rahatlatı. Yani, artık sadece... Yani hani burada artık sıradan bir kemancıyım yani. Herhangi bir şeyime, kimse benim bir şey olmamamı istemeyecek zaten falan işte. Nerede oturuyorsun? Orada oturacağım ve çalacağım. Ve ne olmuş olacak? Oradan işte ekmeğimi kazanacağım. Doğru dürüst yapacağım işimi. Ekmeğimi kazanınca, çıkacağım dışarıda da yaşayacağım. Başka bir yaşam arayacağım. Şey formülüm buydu yani, operaya girerken. Operanın bendeki şeyi bu. Yani şimdi aslında bu şimdi *** aslında da. Okul da öyledir. Yani konservatuar da öyleydi, sonrasında öyle oldu mu bilmiyorum. Ama mesela şöyle bir şey yaşadım. O paranoid şizofren dediğim sevgilimle. Okulun bahçesinde öpüştük ve şey bizi yakaladı. O zaman *** miş. *** geçmişti. Ondan sonra o yüzden işte *** görevlileri. Ne deniyor? Bekçi değil, başka bir şey deniyordu. Güvenlik deniyordu herhalde. Neyse. Çok büyük bir şey yakalamış gibi falan gibi beni tuttu. Çok büyük bir suç işlemişim falan gibi. İşte şeye çıkaracağım, müdüre götürüyorum falan gibi böyle. Gittik müdüre. Ben dedim ki *** müdür de piyanist. Ne oldu dedi. Hocam dedim erkek arkadaşım ile öpüşüyorduk. (Gülüyor) Şey gördü falan filan diye anlatıyorum. Güvenlik böyle şey, şaşkın şaşkın bakıyor. Tamam siz gidebilirsiniz dedi güvenliğe. Sonra bana böyle hani çok ciddi baktı. Lütfen ilişkilerinizi kimsenin görmeyeceği bir şekilde yaşayın dedi. (Gülüyor) Yani böyle yani hani amir dediğimiz şey aslında şey değil hani. Başka bir okulun amir, öğrenci ilişkileri yoktur yani. Okulda da yoktu. Şeyde, *** da yoktur. Çünkü sanatçılardan oluşuyor genellikle şey, yönetim kadrosu. Tabii çok manyak insanlar da var. Ama ben o manyak

insanların da mesela masasına vurmuşumdur yani. Siz ne yapıyorsunuz diye. Ya manyak olsa da şey yapamaz yani hani. Sana da belli bir saygı, belli bir şeyden duruyor. Herkese öyle davranmıyorlardı belki ama benim yaşadığım oydu. Yani müdür yardımcısının masasına vurabiliyordum yani. Dolayısıyla şey, operada da aslında benzer şeyler oldu. İşte dedim ya *** piyano çaldı bana. O sayede girdim. Ondan sonra işte orkestra şefleri, birkaçıyla iyiydi aram. Yani genelde ııı... Bir şey duymak istemediğim için herhalde, yani kemancılığım ile ilgili ya da işte yapmam gereken şeylerle ilgili bir şey duymak istemediğim için zaten uzak duruyordum ben yani. Bunları yapacak insanlardan uzak duruyordum. Ama mesela bizim orkestra müdürümüz aramızdan seçilip şeyden çok, amir olma pozisyonundan çok daha evrak işi yapan bir şeydir. Mesela orkestra müdürlüğü de öyle olduğu için, orada da bir amirlik, memurluk ilişkisi yok. O nerede olur? ııı... Ha, şeyden sonra oldu. ııı... Çok garip bir yapısı vardı *** ın. Ankara genel müdürlüktü, diğer yerler şubeydi. İşte İzmir, Antalya... Şey, Antalya yok. İzmir, Mersin, İstanbul; şubeydi bunlar. Ama Ankara aynı şeydi aslında onlar da yani. Genel müdürlük olması için bir neden yoktu. Yanlış yapılmış bir şema nedeniyle. Ama bunu düzeltelim derken bu sefer 'genel merkez' diye bir şey icat ettiler. Dolayısıyla Ankara'da hem genel merkez oldu, idari bir merkez hem de Ankara Müdürlüğü oldu. Orada işte amirliği çok hissettik yani. Yani şey artık bir idari merkez olduğu için oradan het hüt şeyi geldi. Taktık mı? Yok yani hani çok şey değil yani. Yine amir, memur ilişkisi değil. Dolayısıyla hani, hani zaten herkese çok az yansıyan bir şey. Bana da yansıdığı yerde elimini tersiyle ittiğim bir şey zaten. Yani bir evet, otoriteyle bir böyle bir şeyim var, pozisyonum var. Yani otoriteyi kabul etmiyorum ama. Şöyle, hım... Aslında sonra Batı'da gördüm ki aslında mesela Amerika'da gördüm ki yani zaten olmaması gerekiyor yani. (Gülüyor) Normali benim yaptığımın yani. Onu görünce çok içim rahatlamıştı. Yani şey, hani o hakikaten Türkiye'de sorunluymuş, saçma bir şeymiş zaten. Yani şey bir şey, arkaik bir şeymiş yani zaten. ııı... Ben onu daha önce şey yapmışım, yani daha önce hissetmişim öyle davranmışım herhalde diye düşünüyorum. Ben bir çay dolduracağım kendime.

Şey yani... Bu açıdan çok uygar bir yanı var tabii. Hani konservatuarın hem şeyin. Ama işte dediğim gibi o pozitivist şeyi, beni benden alan bir şey yani. Ve o hiç değişmedi. Çünkü eğitim öyle. Yani eğitim şeyi izin vermiyor yani. Kendi, nasıl söyleyeyim? Senin öz, öz, özneleşmene izin vermiyor şeyde, o durumda. Ama özneleşiyorsun bir şekilde yani. Yorucu bir şey benim için. *** yani hani düşündüğümde aklıma gelen şey; yorucu. Yani her anlamda, ilişkiler anlamında, işte şey olduğu için fiziksel olarak işte o şey yapma, kasılma bilmem ne falan filan yaşadığım için, o da büyük bir işkence. Çünkü ona rağmen çalmak zorundayım. Ve

tabii onun dışında rekabet büyük bir işkence. Iıı... Ve tabii şey, ııı... O da... Nasıl söyleyeyim? Başarısız olmaya katlanamıyordum, aslında. Yani hani benden istenen bir şey var ve onu yapamadığımda, karşımdakinin azarlayıp azarlamaması önemli değil. Hatta azarlarsa ben de onu azarlıyordum. O ayrı bir şey. Ya orkestra şefinden bahsediyorum. Ama çok öfkelen diriyordu beni. Yani, şey çünkü hani bu kadarını yapabiliyorum. Yeter yani. Başka bir şey beklemeyin gibi bir şey, durum. O yüzden çok yorucuydu yani. Giderken hiç gitmek istemezdim. Hiçbir sabah, hiçbir akşam *** gitmek istemedim ben. Yani. Belki hani biri ne bileyim? Beğendiğim, hoşlandığım biri vardır. Onu göreceğimi düşünürüm falan belki öyle o günlerde sadece. Onun dışında, böyle şey yani. Bir rutin, bir anlamsızlık. Çok garip aslında yani. Aslında çok güzel müzik yapılıyor. Yani şey, *** de çalışıyorsun yani. ***de çalmak çok güzel bir şey. *** çoğunlukla değilse de bazen çok güzel bir şey ama. Iıı, şey... Ne bileyim? Çok azdır keyif aldığım yani zaten. Beni çok etkileyen ne olmuş olabilir? Bak işte demin anlatırken evet yani, o şöyle bir gün var. O bahsettiğim, daha önce bahsettiğim, anneme benzettiğim şey, ikinci keman şefi. Grup şefi yani. Hani, şey yanına çağırdı beni. Provadayız. Ben hani o gün zaten sabah, şey temsil var pardon. Yok temsil yok, genel prova. Neyse sabah da prova yapmışız. Ben zaten çok kasılmış durumdayım, yorgunum o an. Uyuyamamışım gece. Ondan sonra, yani işte hani başkası geçsin falan diye bakıyorum. Sen gel, sen gel falan dedi. Neyse. Oturdum yanına. Bir yerde karıştırdım çaldığımız şeyi. Şey de Azeri bir şef. Çok da önemli, ünlü bir şey. Bizimle çalışıyor. Yani şeyi, bir seneliğine sözleşmeli. Neyse, ııı... Ona biz bir şey diyorduk ya. Hatırlamaya çalışayım. Müzik direktörü ha, müzik direktörü. Aaa... ***. Hani çok iyi bir ilişkimiz falan yok ama çok da kötü bir ilişkimiz de yok. Yani o gider böyle işte nefesli sazlarla falan bir sürü insanla rakılar içilir falan filan. İşte ben gruplara katılmadığım için böyle bir sosyalleşmem yok. Ondan sonra, ama öncesinde bir şey var. Öncesinde şöyle bir şey yaşandı. Turneye gidecektik. Ben daha yeni araba almışım. Araba da çok korkunç bir araba. Murat 124. Ve kazıkladılar beni, şey büyük kaza yapmış araba. Bayağı sorunlu bir araba zaten. Bir de kapıda şey hani basmalıydı ya böyle hani, o basmalı yeri çok çalışmıyor zaten. İki gün üst üste basarken artık iyice şey oldu. O gün de sabah basarken iyice kötü oldu ve şey, baş parmağım mahvoldu yani. Çalabilecek durumda değil yani o kadar kötü. Ondan sonra, gittim ve izin istedim. Yani ben hani gelemeyebilirim. Hani zaten turneleri sevmiyorum ama mesele şey, asıl yani çalamayacağım. Ondan sonra tamam dedi. Bir şey yok dedi. Sonra başka bir turne oldu. E benim elim iyileşmiş artık yani. Iıı... İşte ünlü, ünlü biri gelecek. Mersin'e geliyor. Ünlü bir *** gelecek. Ondan sonra. Ben yine gitmek istemiyorum aslında hani çok anlamlı değil benim için ama. Yazılmamışım turneye. Niye yazılmadım, meselem benim o. Ve gittim sordum grup

şefine. Beni niye yazmadınız dedim. Ondan sonra, ayrıca işte *** bey dedi şey hani listeyi o yaptı. Ben karışmadım falan dedi. Ben de gittim *** Bey'e. Dedim ki hocam siz yazmamışsınız beni anladığım kadarıyla. Ne, bir sorunumuz mu var dedim. Ondan sonra. Bir de yani o kadar kötü kemancıları yazmışlar ki o yüzden sinirim bozuk zaten. Yani hani ben tamam hani kasılıyorum masılıyorum ama iyi bir kemancıyım sonuçta. Çalışıyorum yani çalmam gerekeni çalışıyorum. Ondan sonra, ama böyle hiç çalamayan veya hani aramızda testere falan dediğimiz bir arkadaş var, onu yazmış. Dedim ki bakın dedim hani şu arkadaş da yazıyor, bu arkadaş da yazıyor. Beni niye yazmadınız anlamadım dedim. Iı... Şey, *** hanım istemedi dedi, grup şefi. Ama *** dedim bana tersini söyledi dedim. Kaldı böyle. Ondan sonra ben bilmiyorum *** konuş falan dedi. Neyse gittim ben. *** bana doğruyu söylememişsiniz anladığım kadarıyla dedim. Her yalanı ortaya çıkan gibi, beni ağlatıyorsun ama *** böyle ama falan filan diye böyle gitti. (Gülüyor) Böyle kaldım ben. Neyse ondan sonra bunlar gittiler, geldiler şeye. Ama ben *** beye de çok kızdım. Ve sanıyorum belli etmişim, yani anladığım kadarıyla. Şimdi işte o üçlü bir provada, gelelim yine ilk anlattığıma. İşte şey çağırıyor beni *** hanım. Yanına çağırıyor. *** bey de yönetiyor. Ondan sonra ben bir yerde işte şey kasıldı elim. Yani işte şey yapamadım. Durdum. Ama zaten söylemişim, yani çalamayabilirim, kötüyüm demiştim. Ondan sonra... Sonra, ha, durmadım pardon. Çalmaya çalıştım, ondan sonra... Yani şey yaparsın, çalmaya çalışırken eğer geride falan kalırsan biraz beklersin ki hani şey yapayım, yakalayayım diye beklersin falan. O durumdayım. Bir şeyler söylüyor *** bey. En önde oturuyorum ya. En sonunda döndüm *** ne diyor ya, anlamıyorum hani. Dediğini de anlamıyorum. Çal, çal, çal falan diyor bana. Tekrar bir şeyler söyledi. Bıraktım ben kemani. Çalmıyorum çalmayacağım dedim. Ondan sonra disipline verirler seni falan filan *** diyor. Versinler dedim, ne yapıyorlarsa yapsınlar dedim. Bu mesela benim çok aklımda kalan bir andır. Aaa... Çok içerledim çünkü. Yani şey bir kere, herkesin önünde olma meselesi var ya daha önce de söylediğim, ona çok içerledim. İkincisi yani hiç kemancı demeyeceğim insanların, orada arkamda uyduruk uyduruk çalışıyorlar onlara bir şey söylemiyor. Bana bir şey söylüyor. Ondan sonra, acayip sinirlendim neyse, durdum. Çok sinirlendim falan filan böyle. Arada şey yaptı yanımdan böyle hızlıca geçti. Git özür dile falan filan diyorlar. Hayır dedim, ne özür dileyeceğim, o özür dilesin. Yani ne söylediğini anlamıyorum. Söyledim de ne söylediğinizi anlamıyorum falan dedim yani adama böyle. Ondan sonra, neyse. Bu adam kontratı bitti, gidecek. Parti verildi. Yani ***. Ondan sonra işte herkesle tokalaşıyor falan filan. Sonuçta çok iyi bir şef. Yani çok saygı duyduğum bir şef. Ben de eline sıkılmak üzere elimi uzattım. Yaklaştı bana dedi ki sizinle kişisel hiçbir şeyim yok benim, dedi. Tamam dedim. Bir oyun oynamış. Birileri bir şey yaptı yani. Hiç, hala

bilmiyorum ne olduğunu ama hani bir kumpas var işin içinde. Ya belki başkası çalamadı, bana çalamadın yakıştırdılar. Bilmiyorum, ne olduğunu bilmiyorum ama adam çok rahatsız olmuş durumdan yani. Onu anladım sonunda. Bu mesela hani benim için şey bir şeydi, önemli bir şeydi. Çünkü şey, çok, yani onarılması çok zor bir şey olmuştu, benim kendimce. Ve gelip o onardı bunu, bunu söylemekle. Sevinmişim yani. Sonra geldi tekrar çalıştık yine. Artık Rusya'da çalışıyordu ama arada geliyordu, başka eserler için. Merhabalaşıyorduk falan filan yani. Öyle. Yani şeydir, herhalde en önemli şey. Başka var mıdır? Yani şey vardır işte bir aaa... Ne olabilir? Ha böyle sahnede çaldığım şeyler falan var. Yani hani böyle kostümlü mostümlü. O benim hayatımın şeyiydi, düşüydü bir arkadaşına söylerdim işte merdiven atacağım. Merdiven tırmanıp çalacağım falan filan diye. Ondan sonra, şey olmuştu. Yani bir eserde... İsmi neydi? İntroda galiba. Bir şey var yani. Sahnede çalan çağıcılar grubu var, oyunun içinde, orada çalmıştım. O da keyifliydi. Ama bu anlattığım şey, hani beni en derinden etkileyen şey *** beyle yaşadığım, aslında hani ikimizin de bilemediği bir kumpasın içine yuvarlanışımız yani. Hani o turne meselesinden başlayıp sonrasına kadar bir, bir şey oldu orada yani. Birileri öne geçti, bir şeyler yaptı falan filan. Ama adam irademe çok şaşırdı. Yani hani çalmıyorum dedim yani çalmıyorum. Ne yaparsan yap yani. Orada kim olsa söylerdim onu yalnız. Çünkü şey işte, beni yaralayan şey o. Herkesin önünde anlatamayacağım ve onun da anlatamayacağı ve yani herkesin mutlaka yanlış anlayacağı ve birilerine de koz olacak bir şey, format.

Kemancı olmak demek... Kemancı olmak, tabii hani en zoru kemancı olmak aslına bakarsan, orkestra içinde. Çünkü şey, hani böyle aslında solist sazlar daha işte ne bileyim? Hani tonunun özel olması gerekir falan filan, bunlar çok önemli şeyler. Ama birlikte çalmak da çok zor bir şey. Yani sürü halinde çalıyor olmak da çok zor bir şey zaten. Ve keman en zor aletlerden biri tabii. Bir de öyle bir şey var. Nasıl bir şey? Bir, dediğim gibi yorucu bir şey, benim için yani. İkincisi, zaman zaman keyifli bir şey. Ama tabii hani birinci keman olmadığım için, hani daha çok birinci kemana destekleyen pasajı çaldığım için çok da, hani çok da keyifli değildir ikinci keman partileri. Ama zaman zaman (a.k. bir bestekar adı) mesela çok güzeldir yani. İkinci kemana da çok şey, önem verir. Aaa... Öyle şeyler var. Him. Başka nedir? Ha evet zor, yorucu ve zaman zaman güzel yani. Iı... O çizgiyi aştın mı güzel. Him... Neye göre diye sormak lazım aslında burada yani hani bir obuacı olmaya göre mi ya da viyolacı olmaya göre mi? Yani hani şey, her grubun şeyi vardır yani. Özelliği vardır ama mesela kemancı olmak değil de ikinci kemancı olmanın özelliği, birinci kemandan daha kötü bir kemancı olduğunun düşünülmesidir. (Gülüyor) Yani bayağı hiyerarşi işler yani orada. İşte

şeydir, işte hangi sırada oturduğun da ayrı bir hiyerarşidir. Yani ikinci sırada mı, üçüncü sırada mı, dördüncü sırada mı, en sonda mı oturuyorsun? Her neyse. Ben en sonda oturmayı tercih ederim, şahsen. Ama öyle olmuyor çünkü hani en sonda oturmanın bazı dezavantajları var yani şey. İşte bir şeyleri tam anlayamamak, duyamamak. İşte başka sazlarla fazla yakın olmak, kemanların içinde olmak yerine falan gibi tabii dezavantajları var. Iı... Başka? Yani bunu benim herhangi bir meslektaş arkadaşşıma sorsan, tam beklendiği gibi çok zevkli, çok müthiş bir şey falan filan derler ama. Benim için öyle olmadı yani. Değildi.

*** çalışmak demek, benim sevgililerimle ilişkimde her zaman bir sorun yumağı demektir. Çünkü şöyle bir şey vardı. Birincisi, bahsettiğim işte o sol sanat çevresinde mı... Pek bir şey olmadığı için, yani günlük şeyleri hariç insanların çok ceplerinde para olmadığı için, *** çalışmak sanki hani hak etmediğin halde aldığın bir parayı gibi duran bir yanı var yani. Ben de olsam ben de çalardım yani. İkincisi, bir üstünlük kompleksi olduğunu, hani öyle bir şeyin yok ama hani karşıdan sana öyle bir şey söyleniyor yani. Ne yani benden üstün müsün? Cevabı geliyor, değilim. Nereden çıktı falan. Yani şey, ha üçüncüsü tabii şey var. Akşam çalışma ve daha doğrusu şöyle. Şey olmadığı için, böyle günlük işte dokuz beş bir şey olmadığı gibi her gün aynı program olmadığı için. Ya bir gün sadece temsil olabilir akşam. Bir gün işte hiç olmayabilir. Ertesi gün bir prova, bir temsil olabilir. Ya da bir prova, akşam provası olabilir. Çok değişik bir, haftadan haftaya değişiyor. Yani cuma gününden pazartesiye kadar ne yapacağımı öğreniyorsun. O kadar şey, belirsiz, şey değil. Hani bir, bir ay önce yapılmış program falan yok önünde yani. Bir haftalık program. Dolayısıyla şey, her zaman, zamanını verimli kullanmanı engelleyen bir şey bu. Yani mes... Bir kursa gidemezsin yani. Gidemiyorsun. Yani çünkü ne zaman ne işin var bilmiyorsun. Dolayısıyla belli bir günü seçip de öyle bir şey yapamıyorsun. İşte... Şey çok tabii, erkek arkadaş ve eşler için. Mesela hep onu yaşadım yani hani bildikleri halde yani. O *** dayken birlikte olduğumuz halde. Akşam çalışıyor olmak mesela şey böyle hani yani, işte evde yemek hazır değil. İşte hani geliyorsun gece işte uyumuyorsun. İşte şey, sabaha kadar falan. Aslında tabii şöyle bir yanı var onun. Gece on ikide ya da yarımda biten eser. Eve bir geliyorsun saat bir. Ama hani herkes nasıl altıda işi bitmiş eve geliyorsa, öyle hissediyorsun. Tuhaf bir duygu. Yani dolayısıyla uyumak zaten zor aslında. Çok, çoğumuzun uyku problemi vardır o yüzden. Ama şey, benimki zaten çocukluktan da var da. O şey yani hani insanın bütün, diğer insanların günü yaşayışlarıyla arasına bir fark sokuyor zaten. Dolayısıyla aslında şey oluyor. Hani çok doğal olarak diye düşündürüyor diye insanı, o insanlarla, sadece o insanlarla aynı şeyi yaşıyorsun. Yani *** lerle o programı paylaşıyorsun. Dolayısıyla o bir ortak yan oluyor.

Kendiliğinden bir ortak yan oluyor. Başka kimsenin anlamadığı bir şey oluyor bu. Bir tiyatrocunun da anlamaz bunu. Yani tiyatrocuların da böyle bir programı yok. Onların da aylık programı, yani. Dolayısıyla bu garip bir şey biraz. Onun dışında, tabii benim için her zaman işte ikiye ayrılan bir yaşam. Yani, ııı... Çoğu *** deki, çoğu insan için *** ev, yakın arkadaş, ne bileyim? Sosyalleştiği insan neredeyse tümü *** Yani ya da konservatuardan daha önce *** girmemiş ama tiyatrocunun olmuş, ama bir şey, bir şey olmuş falan. Ya da senfonide çalışıyor. Ama o, o şey, yani çerçeve onunla sınırlı çoğunun. Ama benim her zaman işte bir şeyim oldu. Yani bambaşka bir yaşantı diyeyim. Yani zıddı diyebileceğimiz kadar bir şey oldu arada. Ki yani zıddı olacağını düşünmez insan. Çünkü hani diyorum işte ne bileyim? Eşlerimden biri tiyatrocunun, biri *** de modern dansçıydı. Yani fizikçiydi ama aynı zamanda modern dansçıydı falan. Hani anlaşılabilir bir şey olduğunu düşünüyorsun, değil. Hatta şöyle bir şey de var. O da çok komik. *** benim müziğimi müzeli olarak adlandırıp dolayısıyla hani bu sanat değil falan filan. Yani hani bu şey, hem arkaik bir sanat hem de işte burjuva sanatı hem de falan filan diye giden bir şey var. E dolayısıyla oradan gol yiyorsun, öbür taraftan gol yiyorsun. Yani benim yaşantım öyleydi hep. Hem *** gol yiyorsun, çünkü dışarıdaki hayatın çok başka. Hem de dışarıdaki hayatından gol yiyorsun çünkü *** çok başka onlara falan filan. Yani biraz onu, onlara, biraz onlara bir şeyler anlatmaya çalıştım ama. Bir yerden sonra yorucu, çok yorucu bir şey yani. Onlar anlansın bana ne dedim yani.

Yani aslında çok ilginç bende bu. Mesela başlangıç noktası bunların hepsinin *** dergisi. Yani kaldığım sene, o işte yüksek birdi. Kaldığım sene *** dergisi, yani *** dergisini alıyordum zaten, sürekli. Ondan sonra, orada böyle çok yakışıklı bir şey vardı, oranın editörü vardı. Onu görmeye gitmiştim. Ondan sonra. Orada bir arkadaşını tanıdım. Ama arkadaşın arkadaşını olarak o paranoid şizofren dediğim, erkek arkadaşımı tanıdım. Onun bir arkadaşını olarak sonradan birlikte biri olacağım birini tanıdım. Ve o bir arkadaşını tanıdım dediğim yani şeyin, çocuğun yakışıklı çocuğun adını da unuttum. Neyse. Şimdi koskoca bir herif yani. Herhalde altmışında falan şu anda yani. Öyle bir şey. *** mıydı adı? *** artık. Neyse. Ondan sonra şey... *** yanında çalışan olarak tanıdım. *** sayesinde böyle hayatımın bir kanadı o oradan şey yapıldı, açıldı. Yani işte o sonra *** tıbbaya girdi mesela. Oradan onun arkadaşını *** vardı. *** benim hani şu anda kadim dostum mesela. Oradan birkaç kişiyi daha tanıdım. Oradan bir kısa süreli bir fiyasko olsa da bir sevgilim oldu falan filan. Sonra öbür tarafı da *** dergisinin işte bu şairler şeyi, kısmı. Şairler, karikatüristler falan filan. Bir yanını dediğim gibi *** kemancı arabasından sonra işte hani çocuk tiyatrosunu, oradan *** dan tiyatroya açılış. Sonra bu çevreler aslında tabii hani birbiriyle çok şey, ilişkili çevreler. Hani

Ankara çevresi dediğimiz şey yani hepsi. *** girdi. Yine aynı yerden yani. *** arkadaşı olan *** ve onunla arkadaş olduktan *** falan filan. Sonra yine bu grupların arasında ilk eşimi tanıdım. Sonra öbür kanattan dediğim işte tıptan, *** çevresinden biri sayesinde ikinci eşimi tanıdım. Yani çok garip bir şey aslında. Dönüp dolaşıp böyle bir çerçeveden bahsediyoruz aslında. Tabii bu ekibin şey böyle İstanbul, İzmir yansımaları falan da vardı ama zayıf böyle yansımalar yani hani. Birkaç kişi de oralardan vardı şeklindeydi ama çok Ankara merkezli bir şey. İşte Ankara sinemacıları, tiyatrocuları. Ondan sonra, şeyleri edebiyatçıları. Ve işte sonra işte bu, şey dediğim de o tıptan sonra *** kanallı bir şey. Dediğim gibi hani bunlar birbirini sonradan ilişkili insanlar zaten. Dışarıyı dediğim bu yani. Yani şöyle şeyler de oldu mesela ama geçen gün yine aklıma geldi. *** ablamın bir şeyden, Anadolu lisesinden arkadaşı vardı. Ondan sonra onun evlendiği bir solcu bir çocuk vardı. Muhtemelen *** di. Ondan sonra işte bize ilk solculuk dersimiz bu. İşte zülfü Livaneli dinletip sonra biraz da şeyi anlatıyordu. İşte sosyalizmi anlatıyordu falan filan. Ondan sonra onun kanalıyla bana bir teklif geldi. Keman çalma teklifi geldi bir gruptan. Bir grup. Sonra ben söylenilen adrese gittim. *** girdiğim sene bu. *** caddesinde, Ankara'da, çok ilginç bir bina. Tamamen ahşap ama yedi katlı. Çok garip bir binaydı. Ondan sonra. Sallanıyor bina resmen şey, merdivenlerden çıkarken falan. Girdim içeri. Hala söylemiyorlar bana kim olduklarını. Böyle hani türkü grubu falan filan deniyor. Grup Yorum! (Gülüyor) Tam o sırada şeye almışlar bunları, YÖK'ü şeyden. Ne denir? Protestodan, asıl ekibi almışlar içeri, onların kardeşlerinden falan oluşuyor grup. Ama şimdi hani ben zaten söylemişim ilk girdiğimde dedim ki, yani arkadaşlar dedim ben sizin yaptığınız müziği gerçekten bilmiyorum. Yani bunu sakın üstünlük taşıyorum falan zannetmeyin. Hani çalmak isterim. Ama ne bu şekilde çaldım şimdiye kadar ne notasız bir şey çalmak gibi bir şeyim var. Yani nota olması lazım benim için falan filan. Tamam dediler. Hani sana nota sağlarız biz. Sen merak etme. Ondan sonra çok cici çocuklardı. Ertesi hafta buluşacağımızdan günden iki gün önce onları da tutukladılar. (Gülüyor) Öyle de bir anım var. Az daha Grup Yorum da olacaktım. Çok tuhaf değil mi? Yani böyle hani birtakım girdiler var, böyle hani bir yerlerle bir şeyler olup da. Iıı... İşte tiyatroyu çok denemişliğim vardır yani. Çok böyle kendimi atıp ama bir türlü olmadı. O beni üzmüştü, çok senelerce üzdü yani. Ondan sonra dedim ki şöyle bir tiyatroculara bakınca, iyi ki olmamış falan diyorum ama. Çok sonra dedim yani bunu. Iıı başka? Başka çevre ne diyebilirim, başka? Valla böyle. Hani bir, biraz evet. Sonradan *** falan filan girdi. İşte şeyler *** falan girdi ama o işte ikinci şeyim. İlk eşimin arkadaş grubu olarak girdi işte. Bütün o işte zaten *** İşte şey, neydi bizim kahvenin adı ya? Aaa kahvenin adını unuttum. Neyse, hatırlarım umarım. Aaa... Şey yani ***. Orada çok insan tanıdım, ayrıca. Onlar da bir ayrı bir grup oluşumuydular. Ama hep bu

çevreydi ya. Yani bu dışarıyı dediğim burası yani. Bu bahsettiğim insan. Ne zaman? Kaçtı? Dur bakayım, hatırlamaya çalışacağım. Karıştı kafam çünkü. 2000, 2016 Ocak.

Valla *** kurtulduğum için çok seviniyorum tabii. Hani arada bir de sendika hikayesi var zaten. Sendikadan kurtulduğum için de çok sevindim. Aaa şey, aaa... Ya zaten aslında emeklilikle bağlantılı. Şey, hani sendikayı baştan da açabilirim. Şöyle bu dışarıdaki çevre dediğim çevrede sürekli bir şey, bir aidiyet duygusu hissetmek istedim ama onlarla da hissedemedim. Dolayısıyla bir şeyler yapmak istediğimde, yani işte ben ona 'işe yarar bir şey yapmak' diyorum. Ya da 'topluma yarar bir şey yapmak' diyorum. Çok, çok da fazla seçeneğim yoktu. İşte ne oldu? Yine aynı *** yine bahsettiğim *** dergisindeki, o bana işte seneler sonra yani 1999 yılında, tabii. Şey, *** gidiyordu. Orada işte şeyde gönüllüydü. Sen de gelsene dedi. Ben de gittim ve gittiğim üçüncü toplantısında görev aldım. Ciddi bir görev aldım yani. Ama aslında çok şeydi. Yani hani *** tabii garip bir örgüt. Yani headquarter şeyde, Londra'da. Bir sivil toplum örgütü, biz de biliyoruz. Ama birtakım şeyleri var. Yani o kurallar doğrultusunda yapılıyor her şey. Neyse. Ben hani bir şeyler yapmaya çalıştım falan filan ama böyle bir içime sinmedi yani bir şeyler. Zaten sonra da anladım. Oradan, orada tanıdığım çoğu insan, sonra politikaya atıldı. Bir basamak gibi olmuş onlar için yani. Neyse. Ardından iki buçuk seneliğine şeye gittim. Bilgi görgü bursu alıp Amerika'ya gittim. Onu da şey için yaptım. Lisans bitirmek için yaptım. Ondandır döndüğümde, yine topluma yarar bir şey yapmak istiyorum. Ve işte önüme sendika düştü bu sefer. *** arkadaşlarım vardı orada işte. Geldi, iş yeri temsilcisi ol dediler. Öyle başladı. Birkaç yıl işyeri temsilciliğinden sonra Ankara şubede görev aldım. Ondandır genel merkezde, iki kere Ankara şubede. Sonra genel merkezde de iki kere, pardon bir kere görev aldım. Ve şeydi, çok zorluydu. Yani şimdi işte sabahtan beri aslında çok bahsetmediğim, sevgililer hariç, kadınlık meselesi burada karşıma çıktı. Yani şey, erkeklerin, erkek iktidarı en çok hissettiğim yer. Yani hayatım boyunca yaşadığım. Çok garip gelmişti tabii bu bana yani. İşte şube başkanı olmuştum. İşte şube başkanı olmam çok, şey, moralini bozdu erkek arkadaş... Ne olur söyleyeceğim artık yani. Ondandır sonra, yani bir sürü yerde, bir sürü işte şey de tabii, böyle idareciyle *** müdürüydü bilmem neydi falan filan karşılaştığımda; hayatımda hiç hissetmediğim, yine söylüyorum yani operada da hiç hissetmediğim, o hani kadını aşağılama ve hani kadın olduğun için direkt yani zaten hiçbir şey olmaksızın, doğrudan doğruya bir davranış biçimini orada gördüm. Ve hani sendika içinde sendikanın kendi bünyesinde de her zaman şey vardı. Böyle ya erkek gibi olacaksın gibi bir şey. Ki ben orada cinsiyetsizdim aslında. Yani yeniden o halime bürünmüştüm. Çünkü gerekli değildi yani kadın ya da erkek gibi davranmam, orada

benim için. Ben topluma yarar bir, bir iş yapacağım diye git, gittiğim için. Yani ne yapıyordum? Enerjimi toplamaya çalışıyordum. Fazladan bir şeyler yapmaya çalışıyordum falan filan ama. Yapmaya çalıştığım şey, sendikaya değil asıl yani idareciler, asıl otorite figürlerini yıkmak. Onlarla uğraşmaktı. Tabii bu *** de yansıdı. *** otorite figürleri buna çok bozuldu. Çünkü hani başka bir şekilde karşılıklarına çıktım. Söyleyeyim, tiyatrodaki da aynı şey oldu. Ama şöyle; ben hayatımda ilk kez böyle bir davranış gördüğüm için, yani hani otomatik bir kadın aşağılama davranışı gördüğüm için. Nasıl söyleyeyim? Önemsemedim demeyeceğim de ya bununla uğraşılmaz diye bıraktım bir kenara. Ya ben bu kısmıyla uğraşmayacağım yani. Yani. Ben zaten o sizin söylediğiniz şey değilim dolayısıyla ben bu kısmıyla uğraşmayacağım diye yoluma devam ettim ama sendika için de yine de çok hissettirdiler bana, bunu. Yani erkeklerin iktidarını. Fazlasıyla hisset... *** yani *** daha şey olmasını beklersin. Hani safça beklersin ama. Öyle değildi yani. Ki şey de pozisyon olarak şey bir yerdeydim. Hani çok saygın bir yerdeydim. Hani normalde şube başkanı ya da işte genel merkez yöneticisi olmakla ilgisi olmaksızın demek istiyorum. Çünkü hani farklı bir şeyler yapmaya çalışıyordum. Dolayısıyla saygın bir yerim vardı ama. Üyelerin arasında da öyleydi. Ama işte onlar devam etmeye çalıştılar. Ben onlar devam ettikçe ben de hiç, yani hiç o şeyde, onları onların beklediği karşılığı vermedim. Öyle söyleyeyim. O yüzden de bana seneler sonra demir leydi dediler. Thatcher'la karşılaş... Allah belaları... (Gülüyor) Yani ama işte hani kafalarındaki her neyse yani. O sözcük asıl onların kafasındaki yani, yıkamadık gibi bir şey yani. Garip bir şey, hani. Öyle. Sendika meselesi böyle. Sendikadan emekliliğe uzanan yol zaten aslında birbiriyle çok bağlantılı. Çünkü hem sendika çok yordu beni, ruh sağlığı, fiziksel olarak. Çünkü iki işi bir arada yapıyordum. Yani gönüllü sendikacıydım. Dolayısıyla ücret almıyordum sendikacılıktan. Ve profesyonel olmadığım için de işime devam ediyordum. Yani gündüzleri kalan vaktimde işte sendikada olup, geri gelip, üstüme siyah elbiseyi giyip, çalıp, ondan sonra eve gidip, işte döküman okuyup, işte üyelik bilmem nesi çalışıp, sabah yine provaya gidiyordum. Öyle bir hayattı. Ama yorulmuyordum çok hoşuma giden bir zamandı doğrusu. Bütün terslikleri, bütün şeylere rağmen. İı... İşte bu hani... Erkek iktidar meselesine falan rağmen benim için belki de hayatımdaki en doyurucu zaman dilimiydi diyebilirim. Çünkü böyle bir şeyler yaratabiliyordum. Bir şey, bir şeyler sürekli öne sürüyordum. İşte planlıyorduk, yapıyorduk. Onu, onun sonuçları oluyordu. İyi sonuçları oluyor. Çok tatmin edici bir şeydi, çok şeydi. Ve hani öyle kendi kendine tatmin değil yani. Bayağı böyle hani topluma etki eden bir şey. Çok, çok güzel zamanlardı o yüzden benim için. Sonrasında işte hem yorulduğum dediğim gibi hem fiziksel olarak, ruhsal olarak hem de şey oldu. Yani ikisini birden kaldıramaz oldum zaten. O yüzden önce bir sendikadan sağlığım nedeniyle ayrıldım.

Tabii bunun aslında arka planı da vardı yani. Birtakım ne denir? Ne diyeyim? Sendikacılık anlayışının uyuşmazlığı falan filan vardı, genel merkez yöneticileriyle. Ama yorgunluk da çok çok fazlaydı. Sonra zaten sakatlandım. Ve artık yani şey, arada çalamıyordum. Söylüyordum orkestra şeflerine de. Baştan söylüyordum yani çalamayabilirim. Geliyorum ama. Ama bir süre sonra arkadaşlara yük olmaya başladım böyle olunca. Yani çünkü benim yerime birilerini çağırıyorlardı. O gün çalmaması gerektiği halde, izinli olduğu halde. Dolayısıyla karar verdim. Çoğu insan şeyi bekliyordu işte emeklilik iyileştirilecek daha falan Ben de sendikacı olarak onunla ilgili çalışıyordum zaten ama. İıı... Ama şey diye düşündüm yani. Hani bu emekliliğin iyileştirileceği yok. Bunlar bize hani havuç uzatıp duruyorlar zaten. İkincisi ben artık hayatımı değiştireyim dedim. Yani bu *** çok şey, hani çıksın benim hayatımdan. Gitsin gerçekten. Ama tabii hani siyasi nedenleri de vardı bunun. Şeyler değiştikçe, yani işte AKP'nin yapısı değiştikçe, Kültür Bakanlığı'nın yapısı değişti. Çok etkileyici bir rolü oldu gerçekten. Dolayısıyla o da *** etki etti *** Yani çok şey, nasıl söyleyeyim? Yani üstten, normalde hiç olmayacak bir şey bu gerçekten. Repertuarlar artık üstten birilerinin sözleriyle değişmeye başladı. İşte nedir? *** olsun. Yahu üç tane *** var zaten. İki tanesi de çok kötü yani. Kim ne yapsın yani ama yani öyle yaptılar. Yine yaptılar. Şimdi daha da kötü olmuş. Görüyorum. *** öyle yaptılar. Saçma sapan halk oyunları gibi bir şeyler falan filan yaptılar. Ondan sonra şey tabii çalışmamızla çok uğraştılar. Yani biz de dedik ki bu kadar uğraşıyorsunuz yani ben sendikacı olarak söyledim bunu. O zaman dedim bir ayrı program yapın. Yani hani çok az çalışıyormuşuz da bilmem neymiş de falan. Aylık program yap kardeşim dedim. Yani bilelim. Ne çalışacağımızı bilelim. İstersen her güne prova koy. Her güne temsil koy. Ama bileyim yani ben. Beceremediler bunu. O yüzden de şey iyice abuk subuk bir şey oldu yani. İşte yok, saatlerini fazlalaştırdılar, provaların. İşte şey, ne bileyim araları değiştirdiler. Araların saatlerini değiştirdiler. Ve biz bunlara direndik. Bir süre sonra yine düzeltmek zorunda kaldılar ama sürekli bir iç müdahale. Yani şey, içeriye doğru bir müdahale olmaya başladı, hani bıraktım repertuarı. İç işleyişe müdahil olmaya başladı. Bunlar çok yorucuydu zaten. Bir de tabii hani sendikaya çok büyük saldırı başladı. Ve içeriden de başlattılar bunu yani. Hem, hem yöneticileri uyardılar sendikayla arasını kötüleştirilmesi için. Hem de, yani yöneticiler söyledi bunu orada, biliyorum. Hem de şey, dışarıdan onların, onların üstüne baskı kurdular. Bizim üstümüze de baskı kurdular. Yani her yerden baskı kurdular. Buna rağmen yani hani son dönemimizde bile *** ilişkimiz olabileceği kadar iyiydi diyebilirim. Yani sendika olarak iyiydi. Ama işte kalite ve şey düşüyordu yani, hissediyordum zaten. Şeydi, çok sinir bozucu ya, bozucuydu. Bir yandan işte oturduğumuz sandalyeleri, koltukları falan alırken bir yandan da işte gözetleme şeylerini falan çoğalttılar. Onlara biz

karşı çıktık. Yani baya şey yani prova arasında çay içtiğimiz yerde, her yerde şeyler, kameralar falan filan. Ondan sonra işte oraya buraya taşındılar çalışma mekanlarını falan. Yani gerçekten bir şey böyle. Hani huzursuz etmek, rahatsız etmek üzerine bir şey oluştu. Ne nedir? Performansı oluştu. Yani çok yorucuydu. O yüzden hiç artık zaten benim için başından beri fiziksel olarak yorucu olan şey, iyice daha ağır şekilde yorucu olmaya başlamıştı. O yüzden benim için iyi bir çıkış noktasıydı emeklilik. Öyle düşünüyordum. Zaten hani emekli olmadan önce zaten karar verdiğim, başvurduğum bir şey vardı. Dolayısıyla kendimi boşlukta hissetmeyecektim. Şeye, *** siyaset bilimine başvurmuştum, özel öğrenci olarak yüksek lisans için. Ve kabul edilmişim. Dolayısıyla o da şey oldu yani. İstedğim gibi bir şey yapıyordum. Ve işte hani istemediğim bir şeyi de yapmak zorunda kalmıyordum. Zorlandığım bir şeyi yapmak zorunda kalmıyordum artık. Dolayısıyla bir rahatlama oldu. Ama tabii hani sonrasında işte ihraçlar, Barış Akademisyenleri'nin durumu, işte derslerin durumu falan derken o da kötüleşince, işte o zaman kendimi çok fena halde emekli hissettim. Hiç, hala da öyle hissediyorum. Hiç hoşuma gitmiyor bu, yani. Şey böyle sadece iş gücü dışında olmak değil. Sanki hani hayatın tüm alanlarından çekilmiş gibi hissetmek gibi bir şey hissediyorum. Hoşuma gitmiyor.

Yani işte dedim ya hani böyle topluma yarar, işe yarar bir şey yapmak, benim böyle bir şiarım var, kendimce işte. Yani şöyle bir cümlem vardı benim: Bu dünyaya bir miras bırakmaya geliyoruz. O mirası bırakmadan da gitme lüksümüz yok diyordum. Dolayısıyla bu miras bırakma işi benim için yani misyon gerçekten, önemli bir şey. Önce işte *** yapmaya çalıştığım şey. Olmayınca sendikada yapmaya çalıştığım şey. Arkasından da aslında sendikada da oldukça yaptığım bir şey. Çok iyi miraslar bıraktığımı düşünüyorum aslında. Keşke mirasyediler çarçur etmeseydi ama. Yine de iyi bir şeyler kaldı yani. Kursaklarında kaldı idarecilerin ve iktidarın bazı şeyler. Gerçekten yapamadılar, engelledik. Dolayısıyla çok önemli şeyler yaptım orada. Siyaset bilimini de zaten devamında bir şey yapmak için istiyordum. Ne yapacağıma henüz karar verememiştim ama biraz hani altyapımı oluşturmak için istiyordum. Genelde kendimi aktivist olarak tanımlıyordum çünkü. Şimdi o işte emekli dediğim şey, o. Aktivist değilim yani. Hem aktivist değilim. Hem de işte o siyaset biliminden, hocaların alınmasından sonra ayrılmak zorunda olmamdan sonra, kendimi yani işte konservatuara başladığından beri, memleketim olan Ankara'da sürgün gibi hissettim. Yani iyi hissetmediğim için de işte İzmir'e taşındım. Ama o da çok iyi bir karar mı hala kendimle tartışıyorum bunu. Ankara çok sert gelmişti bana çünkü son zamanlarda. Ama şey, yani işte siyaset bilimi maceramın sona ermesi, çünkü orada düşündüğüm şey şuydu, siyaset bilimi

okuyacaktım. Sonra belki okulda kalacaktım. Akademisyen olacaktım orada. Hem belki *** olacaktım. Yani hani hep bunları düşünüyordum. Hem aktivist yönümü canlı tutmayı düşünüyordum. Hem içeride, içeriden görebilmeyi bir şeyleri istiyordum. Mutlaka ondan sonra çok daha yararlı olacağımı düşünüyordum, hayata. Ama işte yarıda kaldı her şey. Çok garip bir kesinti oldu. Çok travmatik bir kesinti oldu. Ve sonrasında da zaten hani hepimizin bildiği gibi her şey aslında, her şey çok travmatik bir, yani git gide bütün travmatik bir yıkım üst üste geldiği için. Normalde çok sıradan sayacağım şeyler, şu anda aktivizm diye gördüğüm şeyler. Yani işte sosyal medyada bir şey yazmak. Ya da işte ne bileyim? 8 Mart'a katılmak. 25 Kasım'a katılmak falan. Yani hani bu kadar şey oldu sadece. Yani aktivizm şeyim çok daraldı. Hepimizin bildiği gibi yaşadığımız şeyler yüzünden oldu. Bu iktidarın bilinçli bir şeyinden oldu, daraltılmasından oldu ama. Yani ben bunu çok derinden yaşadım. Onu söyleyebilirim sadece yani hani. Şey çok büyük bir travmaydı. 10 Ekim çok büyük bir travmaydı zaten. Ankara Garı Katliamı çok... On dakika sonra orada olacaktım ve çok yakındı evim. Balkonumdan duydum patlama sesini. Yani, arkadaşlarım, sendikacı tanıdığım, omuz omuza olduğumu düşündüğüm insanları yitirdik. Birbirimize güvenimizi yitirdik, bazılarımız. Bazılarımız çok sertleşti. İşte sertleşti dediğim de işte birileri korkanlar eleştirildi. Korkanlar eleştirilince dönüp korkmadığımı söyleyenleri eleştirdi falan derken hani bütün aslında ana tamamız ortadan kalktı yani. Sivilleşmek, barış, işte hani toplumsal barış. Bilmiyorum yani yine de inatla yapılıyor bir şeyler ama. Travmatik oldu yani. Üst üste, üst üste. Ben, hala da yani çıkamadım herhalde travmadan diye düşünüyorum. Üst üste yaşanan şeylerden. Öyle. Yani emekli olmak, işe yaramamak, etkisiz eleman olmak gibi bir şey yani. Benim kafamda öyle bir anlamı var. Yoksa zaten hani emekli olmak benim için mesela şeydi, hani memurlar emekli olur gibi bir şeydi. Yani işçiler emekli olur. Yani hani zaten beklenen bir şeydir. Hayatın belli bir dönümüdür. O olacaktır. Ama işte hani zaten ona hazırlık yapılmıştır, bir şekilde gibi bir şey. Ben o yüzden doldurmuştum zaten baştan hani emekli olmak, öyle pat diye emekli olacağımı düşünmemiştim. Onun yerine bir şey koyacaktım. Hatta daha iyi bir şey koyacaktım. Onlar olmayınca bütün her şey yıkılınca. Öyle etkisiz hissediyorum kendimi yani. Asıl şey mesele o. Bir çay koyacağım, geleyim.

Evet. Yani bu, bu şeyde, Ankara'dan İzmir'e taşınma nedenlerimden biri aslında, yani demin söylediklerimin tersiydi aslında bir inziva istiyordum. Hatta bir kış uykusu istiyordum. Ama biraz dinlenmeye çekilmek istiyordum. Bunun için yapmıştım. Iıı... İşte iki kedim de benimle beraber geldiler; Edi'yle Būdū. Sonra önce biraz Būdū hastalandı. Endişelendim ama o şey yaptı, iyileşti. Ama sonra Edi'yi, üstelik de uzun bir süre sonra teşhis konularak işte kalp

yetmezliği teŖhisi konuldu ve onunla çok uđraŖmak zoruna kaldım. Geldikten bir yıl sonra. Bütün abamı onun için harcadım. Ŗimdi ne kadar oldu? Dur bakayım. İki buçuk yılı geçti ben İzmir'e geledi. Hım. Edi'nin hastalığı sırasında iŖte zaten çıkamadım. Yani İzmir'i de çok, İzmir'de sosyalleŖemedim zaten. Ankara'yı çok özledim ama Ŗyle bir zlemde daha çok. Ne halt ettim, ben niye geldim buraya? Yani ne iŖim var benim burada, diye. Buraya ait değilim, diye dŖdndm. Her ne kadar sert olsa da Ankara, yani benim yuvam orası diye dŖdndm. Ŗimdi ikisinin arasındayım. Çok garip. Yani ne Ankara ne İzmir gibi bir Ŗey arasındayım. Bu arada Edi'yi yitirdik. O da çok büyük bir travma oldu, ocakta, bu ocakta.

Yani baŖka Ŗeyler de oldu. O yüzden böyle hani çok Ŗey... Yani sırf emeklilik, hiçbir Ŗey deđiŖmemiŖ de sadece tek deđiŖken emeklilikmiŖ gibi konuŖmak zor. Bir sürü Ŗey deđiŖirken emeklilik yaŖandı. *** kaçınmaya alıŖıyorum aslında. Biraz Ŗeyim o. Biraz yani Ŗu, Ŗu sıralar yapmaya alıŖtıđım Ŗey o. Bu evet yani yine benim gözümde hani benim olmamam gereken bir ŖeymiŖ. Ama bu Ŗu demek değil yani. Bende hiçbir zaman, sabahtan beri anlattığım gibi bunun yerine *** tercih etmem yani. O değil söylediğim. Ama tam da hani *** bitmiŖ ve benim baŖka bir hayatım baŖlayacak dediğim yerde boŖluđa dŖmŖ olmak ve art arda travmalarla beraber boŖluđa dŖmŖ olmak. Bilmiyorum fkeliyim galiba. Yani Ŗey, hem çok fkeliyim. Bir Ŗeyleri düzeltmeye alıŖıyorum. Bir yandan da tabii hani kronolojiden de bahsedecek olursak ben hani alıŖkınıam. İŖte Edi nedeniyle evde olmak zorundaydım sürekli ama son zamanlarda çıkıyordum artık. SosyalleŖmeye baŖlamıŖtım. Bu da bir ayrı bir darbe oldu yani bana. Ŗey, tam burada çıkacakken sokağa, tam da sosyalleŖmeye baŖlayacakken, beki yeni yapacak bir Ŗeyler bulacakken, önce evet yani alıŖkın olduğum için çok zorlanmadım falan. Böyle yaŖıyoruz iŖte. Çok önemli değil iŖte. İki adım gidiyoruz, iki adım dönüyoruz falan filan dedim. Yine yle diyeyim yani hani onda bir Ŗey yok da. Çok kötü bir zamanlama oldu benim için onu söylemek istiyorum yani. Ŗey, emekliliğim öyle boŖa dŖp ha bire toparlamaya alıŖtıđıka hayatımda bir Ŗeylerin, travmatik bir Ŗeylerin olması çok sinir bozucuydu zaten. stne bu da olunca yine bir bekleme evresi baŖladı yani hani ne yapacağıma dair. *** yeniden ne yapacak? Bu hayatta bir karar vermem, yani karar vermek değil de bir Ŗeye adım atabilmek için yine bir bekleme süresine girmiŖ oldum. Emeklilik Ŗu anda öyle bir Ŗey benim için. Ama bu sözü hiç sevmiyorum bu arada. (Gülüyor)

İki Ŗey birbirine geçti. Birincisi çok büyük bir piŖmanlık. O piŖmanlıđı yenmeye alıŖmak için de Ŗey bir Ŗey. Yani önüme bir Ŗey koymam gerektiğini söyledim kendime de. Bunlar olaylarla beraberce yani. Tabii yani daha taŖındıđımız gün, kedilerle beraber, gece de yani

buraya gelirken iki kez kaza geçirdik zaten hep. Sonra eşyalarım gelmedi. Sonra kırık dökük geldi. Sonra... Oğlum sus. (Gülüyor) Ondan sonra zaten bunun çok tuhaf bir apartman olduğunu öğrendim. Ve hani hissettiğim şey şuydu gerçekten. Ne halt ettim ben, niye yani güzelim teras dairemi niye bıraktım? Niye Ankara'yı bıraktım? En eski hatırladığım şey bu sanıyorum. Şu anda da çok değiştiğini söyleyemem ayrıca. Sadece biraz daha esneklik tanıyorum. Yani işte bekleme süresine girdiği için her şey. Aslında çok bahsetmediğim Amerika var. Yani o çünkü çok bambaşka bir deneyimdi. Biraz şeyden bahsederken bahsettim ondan. Mesela hani otorite figürüyle, aslında öyle olunmuş zaten. Otoritenin de öyle davranması gerekirmiş yani. Türkiye'deki arkaik olan meselesini, orada mesela bizzat deneyimlediğim yer olarak çok önemliydi benim için. İkincisi sendika olur. Aslında sendika öne bile geçer ama. Hani geriye doğru bir harita yapabileceksek yaparız ama. Hani bir de zamanlı bir harita yapıyorsak o zaman. Yani Amerika'dan başlar mı? Bir dakika bir daha düşüneyim ben onu. Nereden başlar? *** olmak. Valla. En çok ikisi evet ya. Amerika ve sendika diye düşünüyorum. Yani o, o süreç ama özellikle sendika yani. En çok, en çok sendika. Ondan öncesi yani mesela *** ile ilgili çok şey bir çizgim yok çünkü bizim. Hani yükselen, alçalan, bir şey olan, dalgalanan. Dümdüz bir çizgi. Yani... Şey, ııı... Manasız bir sinir bozucu bir ses gibi duruyor orada hayatımda. (Gülüyor) Yani... Onun dışında hani çocukluğu hiç söylemem. Çünkü dedim ya. Fotoğraflarıma da bakıyorum. Hiç gülen, gülen bir tane fotoğrafı mı olmaz insanın yani? Hiçbirinde gülmüyorum. Yani bu beni çok, mesela çok yaraladı. Yani. Güldüğüm fotoğraflar Amerika'da başlıyor. Ama en çok sendikada. Çünkü orada mutluyum. Yani bir şeyler yapabildim. Bütün o erkek iktidarı, bilmem neye falan filana işte. O ayrıca bir keyifti yani. İdarecilerin yüzlerine bakıp işte bu şeyin, bakanlığın... Nesi deniyor ona? Müşavir değil başka bir şey deniyordu. Müsteşarların canına okumak falan filan çok keyifliydi yani. Acayip bir şeydi. Öyle şey de değildi yani. Boş, anlamsız çıkışlarla değil. Onları çekeleyen şeyler yapabilmek, çok önemli bir şeydi benim için. Hani çünkü yani işte hayatı değiştiren bir şey yani. Bir şey, bir şey koyuyorsun oraya. Aaa... Boşa gitmeyen işte bir şey yapmış oluyorsun. Bir iz, iz oluşturuyorsun. Dolayısıyla evet yani. Herhalde bundan olabilir diye düşünüyorum. Belki burada da bir şeyler olur ama. Henüz bilmiyoruz yani. O yüzden bir şey söyle... Burada ben çok şeyim. Burada, burada şu anda yaptığım şey, yani korona virüsten önce de işte apartmanın da biraz manyaklığı yüzünden yaptığım şey. Hani şey vardır ya psikolojide. A neydi? Kaç ya da şey... Kaç ya da neydi? Dur, bir de don var yani. Donmak. Ben donuyorum artık. Yani hiçbir, hiçbir tepki göstermiyorum. Ya bu ben değilim. Yani işte. Kendimi adlandırdığım yer benim sendika. Çünkü orada hiçbir zaman donmadım ben. Yani... Benim için şey çok önemli. Cüret çok

önemli bir şey. Cüret etmek. Yani onların sözüyle tabii. Tırnak içinde söylüyorum onu. İıı... Nasıl cüret edersin denilen şeyin cüreti çok önemli bir şeydir yani. Şeyi kırıyorsun çünkü orada bir bütün otorite figürünü ve ona bağlı mekanizmayı kırmış oluyorsun. O benim için çok değerliydi. Burada o yüzden hiç değerli bir şey yaptığımı düşünmüyorum. Çünkü küçük galiba apartmanda bir, minyatür bir şey var. Tek adam rejimi var ve tek kadın ama adam rejimi yani. Ve yani hani bütün motifleriyle benziyor işte. İşte yandaşlar oluşturayım. Hatta işte birilerini karalamak ve işte birilerini toplantıya çağdırmamak. İşte sinir bozucu, böyle işgalce davranışlar falan filan. Böyle her şeyi benziyor yani. Çok çok garip. Minyatür bir şekilde. Ya ve benim tek şeyim buna cevabım donmak şu anda. Çünkü çok öfkeliyim. İçten çok öfkeliyim. Yani çıkan şey, hiç iyi bir şey olmuyor. Hiç, yani hiç ne yerine ulaşıyor ne bir anlamı oluyor. Dolayısıyla hemen hemen tüm her şeye. Hani evi su bastı, dondum. Kaldım yani. Öyle baktım yani. Yirmi santim su ev. Hani bir tek Būdū'yü ne yapacağım? Bir kedim çıldırdı çünkü suda dolaşamıyor. Ben de evde kalamıyorum. Komşumda kaldım falan. Ama dondum yani. Hani önce bir ağladım. Ağlamaya başladım sinirden yani. Hani nasıl olur diye. Çünkü şey daha önce de olmuştu zaten bu evde. Ve şey yapamadım ama yani. Başka hiçbir şey yapamadım. Çünkü yaşadığım şeyler çok güçsüzleştirilmiş bir yandan da beni. Yani o travmalar falan. Bir de o hani sırf güçsüzleştirme meselesi değil. Çok altta, çok büyük bir öfke yatıyor. Yani o öfkeden, o öfkeden ben bile korkuyorum yani hani. Başkasının korkmasını bırakalım. Asıl ben korkuyorum. O yüzden o şey... Orası değil yani sendika sanıyorum evet. Haritamda bir tek o galiba. İşte eğer Amerika'yı da katarsak zaten işte Amerika şeyi, o iki buçuk yıllık ve ondan sonra da Ankara. Yani tabii evim olduğu yer, Tandoğan. Ve çünkü orada çok sendikacılık yaptım. Ve Kızılay. Kızılay, Meşrutiyet. En çok şey, yani tabii meydanlar var. Yani Kızılay Meydanı, işte Sıhhiye Meydanı. Miting meydanları yani, Gar. İşte şey *** bakanlığının disiplin kurulunun olduğu binalar. Artık neresiyse, hepsinin ayrı olabiliyordu. Çünkü disiplin kurullarına giriyordum ben, üyelerimizi savunmaya. Hım... Öyle. En çok ama yine herhalde yani toplarsak Kızılay diyebilirim herhalde. Yani hani sendikanın olduğu yer açısından hem eylemlerin genelde yapıldığı yer açısından hem benim çevremde yani diğer, daha önce bahsettiğim, o şey hani bir iki kökten gelen çeşitli dal ve budaklara yarılan çevremle de ilişkim genelde Kızılay.

Yani çok garip. Mesela Amerika'ya tekrar gittiğimde, hiç Atlanta'ya gitmeyi düşünmedim. Atlanta'daydım ben iki buçuk sene. Aslında orayı terk ettim yani. Bütün hani iyi falan dememe rağmen, hatta orada işte hani çok ciddi olmasa da çok kadrolu madrolu olmasa da hani iş teklifi de aldığım halde. Yani bir senfoni orkestrasında. Hayır, orada yaşamak

istememedim. Ve yani e güzel yerleri olan bir şehir sadece. Ha şeyi var, ben bir blues sever olduğum için. Çok fazla blues mekânı var. O çok güzel bir şeydi. Gerçi çok sonra keşfettiğim için kendime çok kızıyorum ama. Hani yanlışlıkla işte ne bileyim? Uçak zorunlu inseydi Atlanta'ya. Okula gitmezdim yani. Herhalde blues mekanlarından birine gider, orada blues dinlerdim. Ankara'daki yerleri düşününce, onlar capcanlı. Yani çok azı aslında şey. Tabii ilişkiler değişti. Yani tamamen bitirdiğim ilişkilerim de var. Ama tabii hani Ankara'nın bir şeyi olarak, ne denir? Kendiliğinden bir... Nesi denir? Sonucu olarak mı diyeyim? Neyse işte. Kendi özelliği yani. Bizim yaşadığımız yerlerin kendi özelliği daha doğrusu. Kızılay, Konur, Olgunlar falan filan. Ya mekanla da bütünleşiyorsun insanlarla da. İnsanlar başka yere gidince, o başka yere de gidiyorsun ama o mekânın da bir özelliği var yani. Sırf da insan meselesi değil. Çünkü orası da zaten hani devri daim yapan bir şey. Oraya da başka insanlar geliyor. Ama benzer insanlar geliyor sonuçta. Hem mekanlara bağlılığım var hem de kimi insanlara diyelim. Hani çoğu evet, geride kaldı. Bazıları sevimsiz bir şekilde geride kaldı. Bazıları sırf görüşmediğimiz için sosyal medyada şimdi birbirimize bir şeyler atıyoruz falan filan ama yani. Hani telefon bile açmıyoruz yani sonuçta. Daha şey, daha farklı bir noktada. *** gider miydim? Hayır. Gitmezdim. *** de gitmezdim. Tandoğan'a gitsem, çok acı çekerdim. Çünkü terasım çok güzeldi. Orayı bıraktığım için çok kızıyorum kendime. Asansörle bir taraftan çıkmak çok zor. Başka nereye giderdim? Yine blues çalan bir mekanlara giderdim herhalde. Sendikaya gider miydim? Belki arkadaşlara bir merhaba demek için giderdim sadece. Çünkü artık orası benim mekânım değil. Çok da şey değişti. Bu kadar herhalde. Bilmem. Ama Ankara'nın özlediğim yerlerine de giderdim yani, parklara. Iı, başka? Bildiğimiz Ankara. Çok da bir şey aslında yani ortalıkta. Yani. İşte. Belki bir oradaki balıkçıları, buradaki balıkçılardan daha çok seviyorum. Yani meyhanelerden bahsediyorum. Daha özel ve sakin. Ne bileyim ben? Çok ilginç bir şekilde. Herhalde onlardan birine giderdim mesela. Başka? Hım. Kitapçıya giderdim. Dost'a giderdim kesinlikle. İmge kapanmış galiba. Dost'a giderdim herhalde. Çünkü öyle bir kitapçı görmedim burada yani. Kocaman bir kitapçı, hiç yok. Evet. Ha küçük küçük pasajlarına giderdim. Öyle abuk subuk şeyler satılan, yürüyerek. Yürü, yürüyerek yapmak lazım zaten bunu. Çünkü orada hani böyle birbirine bir şeyle bağlanmış gibi zaten. Hani önünde bir harita varmış gibi oluyor zaten. Yani biri bir şey çağırıştırıyor. Öbürü onu çağırıştırıyor gibi oluyor. Benim için öyle ya da. Aaa... Ayağım nedeniyle Ankara'da yürümek benim için hiç hoş şey deneyim değil. Yani şey, ayağımdaki rahatsızlık dolayısıyla. Burası düz olduğu için de tercih etmişim, işte İzmir. Ankara yani işte ne bileyim? Tunalı'dan yürümek, yani aşağıdan yukarı yürümek çok akıllıca bir fikir değil mesela. Ama işte yürümek derken aslında şeyi kastediyorum. Kızılay, Meydan,

Konur, Olgunlar hani en fazla da oradan işte Bestekar'dan falan Tunalı. Yani düz bir yolda birbirini takip eden şeyler, noktalar gibi düşünelim. E tabii hepsine bir gün yetmezdi ama işte hani. Sırayla hepsine yürüyerek gidilirdi? herhalde diye düşünüyorum. Bir de şey var aslında. Bir de hiç telefon etmesem de görüşmek istediğim insanlar var. Yani eskisinden daha çok, daha çok şimdi görüşmek istediğim insanlar var. Arada ne olduğunu dersin, arada bir şey olmadı aslında. Aslında benim fikrim değişti sadece. Yani işte böyle çok etkili, çok şey, karizmatik insanların çevresinde oldum ama. Şimdi mesela öyle insanların çevresinde olmaktansa çok daha alçak gönüllü insanların çevresinde olmak istiyorum. Yani çok göze batmayan, kendini çok göstermek istemeyen. Ben her ne kadar öyle değilsem de yani. Benim bir kendimi gösterme, anlatma şeyim var, performansım var. Onu biliyorum ama ben de olmamaya çalışıyorum. Yani daha şey, daha alçak gönüllü, daha... Çünkü şey oluyor insanlar... Kendim de şu an içinde bulunduğum durum açısından da söylüyorum. Kendini geliştirmeye daha açık oluyor. Yani çünkü şeyler, karizmatik insanlar ve onun çevresindekiler muhafazakarlaşıyorlar. Yani. Buldukları şeyden çok memnun oldukları için muhafazakarlaşıyorlar. Gelişebilenler, eleştirel olabilenler, alçak gönüllü olanlar oluyor. O yüzden şimdiki aklım olsa diyeyim yani şu, şu, şu insanla görüşürdüm diyorum. Hatta bazılarıyla sosyal medyada bir merhabalaştım en azından. Bir şeyler konuştum falan. Öyle. Öyle bir harita yani. Noktalar da alçak gönüllü insanlar da... Haa, dans etmeyi çok isterdim. Burada dans edemiyorum diye çok sinirleniyorum. Ama tabi orada da varsa artık onu da bilmiyoruz da. Önemli bir şey. Kendini durağan hissetmem önemli. Biraz değişti o şeyler. Ben gelirken de değişiyordu zaten. Sonra bir ziyaret ettiğimde, bir yıl sonra Ankara'yı. O zaman da değişmişti. Bir yer tümüyle mesela kapatmış kapısını canlı müziğe. Çok üzülmuştüm ona. Ondan sonra böyle şeylerde falan var ya. Yok Çayyolu'ydu yok işte Next Level bilmem ne falan filan. Hani niye gideyim ki? Niye orada bir şey dinleyeyim dediğim yerlerde çalışıyor insanlar. Dolayısıyla o atmosfer yok yani. O hani, o söylediğim alçak gönüllü insanların olduğu, hani keyif yaparak dans ettiğim hafif de şey yapabildiğim. Hım ne denir? Mutlu olabildiğim falan filan. O atmosfer olmayabilir. Oladabilir. Yeni mekanlar da açılabilir. Bakalım. Biraz korona virüsten sonra zaten bir, bir şeyler yine değişecek. Mutlaka yani ekonomik olarak da değişecek. Anlayış olarak da değişecek bence. İnsanların müzik anlayışı falan değişebilir yani. Bakalım. Ya da keşke İzmir'de öyle bir şey olsa. Ama yok. İzmir'e bir türlü oradan bir şey getirip koyamıyoruz. Olmuyor. İnsan da getirdiğinde değişiyor. Öyle kalmıyor yani. O da acayip bir şey. Yani İzmir, dönüştürüyor ama. İşte tuhaf bir şey. Geriye mi bir şey kalmıyor? Ne diyeyim? İnsan biraz ürküyor yani. İlginç bir sadeleştirme yaşıyor insan burada.

Keyifle. Nasıl söyleyeyim ki? Yani şimdi nerden çıktığıma bağlı tabii. Eğer Tandoğan'daki evimden çıkıyor olsaydım, oradan Ankara'ya biner, Kızılay'a gider, ondan sonrasını yürürdüm. Ama eğer bir arkadaşım da kalıyorsam mesela *** Çankaya'da yaşıyor. Çankaya'dan herhalde dolmuşla, Güvenpark'a gelip, orada inip, oradan hepsini yine yürürdüm. Yani şey, aslında hani şu anki Ankara'nın gecesini bilmiyorum ama. Ben gelirken Ankara'da akşam, gece, yürüyordum ben yani hani çok şey yapmıyordum. Tabii aslında İzmir aslında daha güvenli o konuda ama. Ankara'da da şey farklı. Yani zaten bizim yürüyen insanlar birbirine güç veriyor aslında. Öyle bir şey var Ankara'da da. Dolayısıyla da yürüyordum ben yani. Sadece çok geç olduğunda yani. Ne bileyim? Saat... Gerçi gece üçte bile yürümüşümdür ben Ankara'da yani hani şey değil. Böyle lapa lapa kar yağarken falan filan çok da keyifliydi. Yani evet, yürürüm yani. Keyifle yürürüm diye düşünüyorum. Hem biraz daha sakinleşmiş oluyor. Ben Ankara'nın gündüzünü pek sevmem. Yani çok şey, tozlu ve gürültülü diye hatırlıyorum. Yani tozlu da önemli madde olarak geçiyor. Tozlu ve gürültülü. O yüzden akşam aslında her zaman daha iyidir. Ve Seda'yla geçen gün konuşurken o öyle bir şey demişti. Yani sen zaten akşam yaşıyordun. Evet düşündüm yani evet yani. Akşam evimden çıkıp ondan sonra ne yapacaksam yapıyordum. Yani gündüz çıkıp da enderdi gerçekten gündüz çıkıp benim Kızılay'a geldiğim. Niye geleyim ki gibi bir şey yani hani. Çünkü hani kitapçılar ona kadar açık. Hani akşam da gitsen açık. Ondan sonra... E kafeler açık, oturduğum yerler. Barlar açık. Zaten canlı müzik daha sonra başlıyor. İşte ne bileyim? Yemek yiyeceksem o da açık. İşte ne açık değildir o düşündüğümüz şeylerin içinde? Ben çalıştığım zamanlarda sendika da açıktı. Şu anda değilmiş. Ama o da açıktı. Ben vardım yani, orada. 111... Başka? Bilmem yani dediğim gibi çok rahat keyifle yürürdüm ve şey yapardım diye düşünüyorum. Hiç, hiçbir eksiklik yaşamazdım diye düşünüyorum bundan, yani.

Aslında iki, iki, iki tane var yani hani. Bir, birbirine nasıl değişebilirim bilmiyorum. Çünkü biri böyle çok, çok kısa sürede bir böyle çıkıp geçti gibi bir şey oldu. Ve hani şeydi... Nasıl söyleyeyim onu? Ha bu olmazmış zaten falan gibi oldu yani. Hani çok önem vermeden geçtim gittim onu. O çok şey, okula başladım konservatuara. İşte bir solfej sınıfımda, kemancı yine. Hala öyle. 111... İyi bir kemancı oldu sonra. Benden daha iyi bir kemancı oldu. Şey... Yani şeydi böyle hani daha çok böyle, dediğim gibi hani benim o bahsettiğim şey. Yani hani, kız çocuğu gibi davranmak diye bir modelim olmadığı için, bir kalıbım olmadığı için rahat yaklaşıyordu erkek çocuklar. Da şey yaratıyordu. Yani daha çok arkadaş pozisyonu yaratıyordu. Orada ama işte böyle hani kısa bir süreliğine, böyle aslında biraz karşılıklı

gibiydi de, üstelik. Ama çok kısa ve hiç konuşulmadan geçti gitti. Ve biz yine hani sınıf arkadaşları olarak devam ettik. Ve çok küçüktüm zaten. Yani hani ilk şeydi bu. Aslında tabii bir de ilkokulda vardı da. O da bir anlamsızdı. Hani beğenmek yani hani. Ama hiçbir zaman ulaşılmayacak bir şey. Çünkü şey, hani benim pozisyonum orada, az önce anlatmam lazım ya. Dördüncü sınıfta mıydım, neydim? Ben bir 'Uzay Yolu' şeyi kurdum, grubu. (Gülüyor) Ondan sonra Uzay Yolu dizisinden şey. Tahtadan şeyler yapıyorduk. Babam onları benim için tahtaları öyle kesiyordu. Marangozluğu vardı onun. Onun üstüne işte şeyler. Ne denir ona? Numaralar bilmem ne falan filan kazıyorduk işte. Ekran falan filan. Işınlanıyorduk onunla, bilmem ne. Ondan sonra. Tabii pek de bir şey yapamıyorduk yani. Çok da hayal gücümüz yeterli değildi aslında. Ama böyle bir gruptuk yani. Ve oradaki pozisyonum benim çok ilginç bir şekilde yani ne kadın ne erkek diyeyim. Yani cinsiyetsizdi, çok garip bir şekilde. Uzay muzaylı bir şeydim galiba. Ama orada işte bir şey vardı. Bir *** vardı. Ondan sonra *** o sonra yok oldu zaten. Çok şeydi o da böyle çekingen *** e benziyordu yani işte çekingendi. Şeydi... Ama çok güzeldi. Yani şeydi, yakışıklı bir çocuktü. Fakat şey değildi işte böyle narsisistik falan filan değildi yani. Gayet şeydi, alçak gönüllü bir çocuktü. Onu hatırlıyorum ama işte şeyimdi, ben hep şey pozisyonundaydım yani... Operalardan biri, ne vardı ya? Hangisindeydi? Rigoletto'da galiba. Böyle şey, kadın bir yardımcı var, şeyin, prensin. Ama kadın olduğu bilinmiyor yani şey yabancı. Foreigner anlamında yabancı. Ve şey kendini gizliyor, erkek rolünde yardımcılık yapıyor. Yani böyle danışman gibi bir şey. Ama aşık aslında prence. Böyle hiç, hiçbir zaman açıklayamıyor ona. Ama işte çok güzel aryalar var ona açıklayan falan filan. Ben hep öyleydım yani. O rol, orada durdu hep. Yani işte böyle cinsiyetsiz durup yanında durup, böylece yakınında olabilen fakat hiçbir zaman hani hoşlanılacak, beğenilecek bir figür olmayacağımı da bilerek. Bazen cüret edip bunu değiştirmeye çalıştığımda da çok sevimsiz şeyler oldu. Dolayısıyla yine de devam ediyor. (Gülüyor) O öyle. Çünkü aslında hani bir kez o rolde olduğunu anladıktan sonra zaten kalman çok mümkün değil. Yani çok şey çünkü çok hüznünlü bir rol. Yani hani kendini saklamak zorunda kalmak sürekli. O, hiçbir zaman, yani ikili bir yaşantı sürmek yani kendi içinde. Onu fark ettiğin an, o kadar kolay değil artık oraya dönmek zaten. Dolayısıyla sürekli cüret ediyorsun işte. Bir süre sonra şey oluyor. Yani işte biri çıkıyor. Ona karşılık veriyor. Ama bu benim yaşantımda işte üniversitede oldu yani, karşılık görmesi. Hemen ardından da zaten mesleki yaşamım başladığı için orada bir özgüvenim oldu tabii yani. Hani şey böyle kırılgan bir çaba değildi benim için. O özgüvende de şöyle; her zaman biraz şeyi bilerek, yani erkeklerin güzellikle ilgili düşüncelerinin kuşatıcı olduğunu bilerek. Yani hani sana güzel ya da çirkin demesi meselesi değil bu. Sürekli bir güzellik tarifinin sana hiç benzemediğini

görmek yani. Hani doğal olarak dışlanmış bir yerde duruyorsun. Dolayısıyla şey oluyorsun yani. Ya şöyle şeyler yapıyorsun tabii hani him... Şeyini değiştiriyorsun özelliklerini ve daha doğrusu güçlendiriyorsun kendi cazibeli, cazibe yaratabilecek özelliklerini güçlendiriyorsun. Çünkü belli ki o kategoride değilsin gibi bir şey duruyor karşında. Yani benim hiçbir sevgilim de bana güzelsin demedi. Yani güzelsin başka bir şey ya. Yani hani erkeklerin güzelsin demesi çok başka bir şey gerçekten şey. Onlar için ulaşılabilecek bir şey var ve o gibi bir şey. Hani ulaşılması zor ve ulaşılabilecek bir şey var, o. Ama işte yani çok iyi bir insansın. İşte çok seviyorum seni falan bunların hepsini söyleyen... Çok güzelsin yok. (Gülüyor) Dolayısıyla biliyorsun ki böyle bir kategoride değilsin. Aaa... Olmak ister miydim? Valla hiç bilmiyorum. Yani onu her zaman da herhalde bu yani edebiyatın en büyük tartışma konusu falan yani hani. Nasıl cevaplarız ki? Yani. Bilmiyorum. Ben, ben olmak isterdim yine düşün, yani düşünüyorum yani hani şey. Hani makyaj yaparsın, bilmem ne falan filan hani birtakım şeyleri öne çıkarırsın aynı tiyatrocunun makyajı gibi yani. Öne çıkarırsın bir şeyleri. Ama şey yapmazsın yani. Hani ışığı, ışığın daha çok gösterdiği bir makyaj yapabilirsin ama. Öyle giyinebilirsin daha şey gösteren bilmem ne falan filan ama. E sonuçta bundan sonrası yok yani. Ne kadar değişebilirsin ki? Yani. Onun peşinden gitmek zaten bilmiyorum çok anlamsız geldi. Yapmadığım bir şey sonuçta. Dolayısıyla başka özelliklerime şey yapmaya çalıştım, daha öne çıkarmaya. Bu da ne oldu işte? Hani bu ilk şeyden sonra, hani *** davranışı. O da o çok ilginç bir olay aslında. Onu anlatayım. ***

Şimdi ben bilemiyorum yani birinin bana ilgisi var mı yok mu. İşte çünkü arkadaşız dedim ya. Kendimi oraya koymuşum yani. Hiç zaten oradan başka bir yere adım atmıyorum. Hiç öyle bir soru sormuyorum. Hiç öyle bir yönelim de göstermiyorum. Dolayısıyla anlamıyorum. E ben yönelim göstermeyince o da göstermiyor gibi bir sürü şey bulunabilir tabii burada ama. Sonuçta anlaşılma... Neyse. Bir gece işte bizim .a.k. odalar dediğimiz bale bölümünde şey... Bale bölümü, neyse, bale bölümündeki odalar. Orada işte ben çalışacak yer aradım, aradım falan bulamadım. Sonra ikinci kata çıktım. Fransızca sınıfı var. Ben de Fransızca girmişim, benim Fransızca sınıfım yani orası. Ben oraya koydum şeyi, kemanımı. Ondan sonra biraz sonra *** geldi. Çalışıyormuş işte *** ondan sonra çalışıyormuş. Onlar koridorda çalışıyorlar *** biz tabii yani koca koca sesleriyle. Neyse geldi bir şeyler sordu bana falan filan. Sonra bir ara verelim dedik. Ya çalışmaya ara vermek için. Çıktım ben. Şeyden inerken, merdivenlerden inerken, sigara içmeye çıkacaktık. Ben sigara içecektim daha doğrusu, o içmiyor da. Iıı... Şey ışıklar söndü. Elektrik gitti. Böyle hani hiç birbirimize sormadan birbirimizin elini tuttuk. Ama sonra konuşamadım. Yani ben konuşamadım. O da konuşamadı. Saçma sapan bir şekil. (Gülüyor) Sonra tam karşıda işte şey var. Arka bahçenin

kapısı var, merdivenin bittiği yerde. Durduk orada öyle. Hala konuşmuyoruz. Birbirimize de bakamıyoruz. Artık biraz aydınlık var aslında. Şeyden gelen, bahçeden gelen. Bakamıyoruz böyle birbirimize falan. Ben bakamadığım için daha doğrusu, onun da bakamadığını düşünüyorum. Ondan sonra elektrik geldi, o sırada. Ve elimizi çektik birbirimizden. Çok garipti. Ama sonra böyle ne söylediğimizi tam hatırlamıyorum ama yani ikimizin de evet o yolda gideceğimize dair hani bir şeyler söyledik birbirimize. Ama ne söylediğimizi hatırlamıyorum yani. Çok komik. Zaten sonra işte bir kız arkadaşım tarafından şey yapıldı, sabote edildi. Ondan sonra ben böyle bir çıktım çalıştım sonra ama. Nasıl yani ne çaldığımı ne çalıştığımı falan filan bilmiyorum. Sonra işte zil çaldı. Şey işte artık yatakhanelere gidilecek. Onu da hatırlamıyorum ama sanki ertesi gün bir şey yapmak üzere bir şey konuştuk galiba, öyle bir şey. Sonra çıktım ben yatakhaneye ama acayip ama her halimden anlaşılıyor yani. Çok serserim, çok şeyim böyle. Kaybolmuş durumdayım. Böyle sarsağım Ondan sonra, işte böyle çok hem benimle rekabet eden hem de yani gerçekten patolojik bir yaratık vardı, sınıfta, sınıf arkadaşım *** O da kemancı. Sordu ne oldu falan diye. Aynı annemle yaşadığıma benzer bir şey yaşadım işte. Yani ben de salak gibi söyledim. Sonra gitti *** i ayarttı. Ve belki de benden özür diler falan davrandım, iyice öfkelenim. Ondan sonra böyle tuhaf bir şekilde tuzla buz oldu yani. Çok garip bir şey, o kadar çok şey. Ama şeydi yani hani tabii ondan öncesi var böyle. Hani *** bana geliyor işte ben bilimkurguya çok meraklıyım. Onu birlikte okuyoruz, konuşuyoruz falan filan. O böyle çok zevk alıyor benim arkadaşılığımın, ben onunkinden çok zevk alıyorum falan filan. Böyle bir anda küt diye bitti. O kadar kötü olduk ki. Seneler sonra bak çok komik bir şey. (Gülüyor) Antalya'ya turneye gittik. Belek'te bir yer, otelde kalıyoruz. Ondan sonra böyle saçma sapan yapmışlardı otelleri hala biliyor musun bilmiyorum. Şey yani denize çok uzak. Ama denize böyle bir şeyle gidiliyor falan. Ben de böyle şey yaptım. Yani yürüyeyim dedim hem akşamüzeri. Bir bakayım hani denize ne kadar yakın o kadar diye. Ondan sonra yürürken *** karşılaştım. Ondan sonra yürüyoruz. *** bir yakın davranıyor bana. *** yani şey evlendi. İşte çocuğu oldu falan filan bu arada yani. Bir sürü şey geçti aradan. Ondan sonra, bir böyle okul olmaya çalışıyor. Geliyor yanıma, şey yapıyor böyle, sesi değişiyor falan filan. Böyle biraz hoşuma gitti önce. Sonra ya bu bakar mısın öfkeye? Ta o zamanın şeyi, yani. Hayır dedim yani, içimden. Sen beni kırmıştın. (Gülüyor) Yani ve şey, dönüp gittim. Oturalım falan dedi. Niye gidiyorsun dedi. Gitmem lazım falan dedim, gittim. Sonra yani yine işte merhaba falan filan dedik birbirimize ama. Öyle çok şey, bir şeye kırıldım mı çok kırılıyorum yani. Çok şey yapıyorum ya oradan geri dönüş olmuyor yani. Çok tuhaf bir şey yaşıyorum. Bu da düşünsene ta başlangıçtan bahsediyorum. Ta ne zaman? Hala aynı duyguyla şey yapabiliyor yani. Bu anlattığım e tabii

yine hani bir yedi yıl falan olmuştur ama anca o kadar yani. Düşün yani. Koca koca insanlar olmuşuz. Ben iki kere evlenmişim. O, o da bir kere evlendi. Bir kere bir sevgilisi oldu falan filan. Neyse. O durumaydı. Yani hiç hiç şey yapmadım. Hiç haz etmedim yani. I ih dedim yani. Bu yara sarılmaz. I ih olmaz. (Gülüyor) Bilmiyorum. Yaraya sahip çıkı mı bu? Yoksa ya işte o söylediğim şey çok önemli aslında yani. Bir öfke var. O öfke iyi bir öfke değil. Yani şey değil. Hani o sendikadaki gibi yararlı bir hale dönüşmüyor. O yüzden ürkütücü oluyor galiba benim için. Yani şey, hani ağzımı açsam kötü bir şey söyleyeceğime ya da yapacağıma dönüp gidiyorum galiba. Yani. Hani çünkü şey de demiyorum yani. Bak sen bana böyle yapmıştın da carttı da curttu da falan filan demiyorum yani. Sanki hiçbir şey olmamış gibi ama yani hani. Beni enterese etmiyor falan gibi bir şeyde, tavırda. Bir çeşit intikam alıyordum tabii o ayrı mesele. (Gülüyor) Ama tam da intikam değil. Yani şey değil böyle hani özel sözü giydireyim de şunu yapayım da bunu yapayım falan. Öyle planlı falan bir şey değil yani. Öyle. İlki oydu yani ilk şey diyebileceğim, beni vuran, şey yapan, etkileyici olan oydu. *** değildi yani. *** da değildi. O demin söylediğim, kemancı arkadaşım da değil. Yine aslında şöyle çevre. Yani şey *** den tanıdığım. ***den tanıdığım. *** Kahve, *** Kahve'den tanıdığım *** diye gidiyor. Orada tabii şöyle bir şey oluyor. *** önemli. Benim eski sevgilimle de yani o ***'taki kursiyer ***le de arkadaşları şeydi, birbirini tanıyordu falan filan. Yani böyle grup halinde bir yere gidiyoruz oturuyoruz, bir yere gidiyoruz oturuyoruz falan. Benden önce, çok kısa süre önce, ondan çok kısa süre önce şey olmuştu. Bir böyle bir hayal kırıklığı yaşamıştım. Güya işte bir daha narsistlerle olmayacağım falan filan derken hiç öyle olmuyor tabii ki. Her şekli olabiliyor narsisizmin. *** işte sokuldu yanıma yani. İşte böyle yaralı ceylanmışım gibi. Ondan sonra ben ilk önce reddettim onu. Yani bana gelmek istedi, bir gece. Gecelerden bir gece yani çünkü o kadar çok oluyordu ki. Bir gün bir yerde, bir gün bir yerde oturuyorduk işte bu pandemi. Bozuldu falan. Ama sonra yine şey yaptı yani. Nasıl? O beni etkiledi. Yani durmadı orada. Devam etti yaklaşımaya, hani yakınlaşmaya. Ben başta hani, aşk değildi. Yani şeydi, arkadaşlıktı. Yavaş yavaş böyle hani birbirine sahiplenmeye dönüştü arkadaşlıktan çok. Ama şey bir sahiplenme, iyicil bir sahiplenmeden bahsediyorum. Yani şey yapmak, onun iyi özelliklerine ortaya çıkarmak için uğraşmak falan. Ama şey oldu. Biz birlikte yaşıyorduk. Sonra annem işte hani uzun senelerdir zaten ben onunla yaşamıyordum çünkü bir gün evden çıkıp gitmişim artık. Şey oldu. Annem tanışmak istedi. Ondan sonra bir gün işte bir şey mi unuttum? Lavabosu mu bozuktu falan. Hadi gidelim annene dedi. *** hem tanışmış olurum falan. Annem de bize börekler yapmış falan bir şeyler yapmış. Annem o sırada kanser. *** çok sevdi. Aşık oldu hatta *** annem. Ondan sonra, ben böyle biraz temkinli davrandım tabii. Ne olacağı belli olmuyor diye *** i de çok sevdiğini söylemişti

başta çünkü. Ondan sonra neyse. Ne oldu? Onlar oturdular, konuştular, sohbetler ettiler falan filan. Sonra annem beni... Ha ilk önce *** dedi. Annem dedi, hani evlenecek miyiz diye sordu dedi. Ne dedin dedim. Ondan sonra, ben bilmiyorum konuşmadık hiç falan filan dedim, dedi. Neyse o şeyler çok değişti de o konuşmalar. Sonra annem bana söyledi direkt olarak. Ölmeden önce mürüvvetini görmek istiyorum dedi. Kanser kartını oynadı yani. Ondan sonra ben tabii çok öfkelenmişim buna. Yani ölmeden önce bir yaşasaydık. Birbirimizi sevmeyi öğrenseydik bir güzelleşeydi ortalık da. Ondan sonra, tabii şeye de içerledim ayrıca yani, sevgilime benden daha çok sevmesine de içerledim ayrıca. Hiç hoşuma gitmedi. Hani insan yancı olabilir şey, a işte, şey hani faydalanıp oradan. Hiç öyle bir şey yapmak istemedim yani. Onunla ilişkin ayrı, benimle ilişkin ayrı diye. Ondan sonra çok şey yaptı. Çok baskı yaptı yani. Arayı duruyor falan. Dedim biz bir düşünelim. *** istiyor zaten evlenmeyi. Yani hani ikinci evliliği. Birinciden çocuğu var falan filan. Ben dedim istemiyorum. Ben evlenmek istemiyorum. Benim böyle hiç isteğim yok. Ondan sonra Allah, kavgalara. Sen beni sevmiyorsun da bilmem neler falan. İlişki bir yamuldu, annemin şeyine. Perişan olduk yani. Yatıyoruz kalkıyoruz kavga ediyoruz. Niye evlenecek, biz evlenmeyecek miyiz diye? Tartışma da tersinden dönüyor. Genelde hani kadınlar ister denir. İşte erkekler de istemez denir falan filan. O da ona öfkeleniyor. Yani nasıl böyle tersinden olabilir? Hani. Bir iktidar çarpışması yaşanıyor falan bir de yani ayrıca. Ondan sonra... Ha bu arada ama bu adam alkolik. Benim babam da alkolikti. Yani ben de istemiyorum yani. Hani daha doğrusu alkolik miydi babam bilmiyorum ama. Hani şey onu gösteriyor. Yani annemle bütün kavgaları, geceler, içmeler, eve gelmemeler, cartlar curtlar. Neyse. Ben de hani *** özelliğiyle uğraşıyorum yani şey hani atlatsın bunu. Hani böyle, böyle olmasına gerek yok falan diye. Böyle gayet iyimser bir şekilde. O da böyle bana evlenelim diye arada içkiyi bırakıyor falan. Sonra ama aaa eskisinden daha şey geliyor falan filan. Daha fazla içer bir şekilde. Öyle bir iş sarpa sardı ki. Annem dedi ki ben Amerika'ya gidiyorum. Amerika'ya gitmeden önce, Amerika'ya gideceğim. Kim bilir dönemeyeceğim. Gitmeden önce evlenin siz. Ben de bir gün tartışıyoruz evlenelim. Bir gün tartışıyoruz evlenmeyelim. Bir gün tartışıyoruz evlenelim. Ben böyle, iki hafta falan da böyle geçti. Ondan sonra ben aynen şöyle dedim ya. Düşünebiliyor musun? Çok kötü bir şeydi bu. Lanet olsun evlenelim dedim ya. Yani. İyi peki, tamam. Herkes istiyor, uygun falan gibi saçma sapan bir şekil.(Gülüyor) Ondan sonra zaten de çok itirazım olduğu için ne gelinlik giydim ne düğün oldu. Oda nikahı. Şortla evlendim. Falan... Annem iki gözü iki çeşme geldi ama çok sinirlendi. Ondan sonra, işte şahitlerim benden daha şey, daha düzgün giyinmiş falan filan. Hayatımda ilk kez saçımı o gün boyadım ama yani. Bu önemlidir. Ondan sonra e ne oldu? Yani evlendikten iki sene sonra, bir sene sonra, annem hiç

de hoşuna gitmemeye başladı *** annemin. Yani bir de böyle şey üstelik hani o şeyde yatıyor. Dokuz Eylül'de artık hastanede yatıyor. *** orada çünkü eşiyile beraber işte onların yanına geldi. Ondan sonra da şey işte hastaneye yatmaya başladı artık. Annem Dokuz Eylül'de yatıyor. *** Burdur'da askerlik yapıyor, bedelli askerlik yapıyor. Ben, her hafta, en az bir kere şey yapıyorum. Otobüse biniyorum. Ama ben şöyle bir şey yapıyorum, o kadar kötü ki ayağım o zamanda çok kötüydü. Hep de Kamil Koç olurdu. Kamil Koç'tan bileti alıyorum. Sonra yanımdaki bileti de ayırtıyorum. Onu almıyorum böylece ayaklarımı uzatabiliyorum. Çünkü yolum çok uzun. Yani ya Burdur'a gidiyorum. Burdur'da bir gün kalıp kalmayıp hatta kalacak yer yok çünkü kalmayıp İzmir'e geçiyorum, annemi görmeye. Oradan *** geri dönüyorum yani şeye, Ankara'ya. Ya da tersi. İzmir'e geliyorum. Oradan Burdur'a gidiyorum. Oradan Ankara'ya dönüyorum. Bu sırada annem de işte *** konuşuyoruz mesela telefonda. Bir geldin yanıma, hep onunla konuşuyorsun gibi laflar ediyor yani. Lan sen evlendirdin yani lanet olsun. Neyse. Ondan sonra, şey ha tabii bu arada şey oluyor yani, bağımlılaşıyorsun. Çok saçma sapan şey oluyor, ilişki. Yani herkeste öyle olurdu. Ben de öyle oldum. Şey, bağımlılık oldu. Yani işte zaten bir alkolikle yaşamak zor bir şey yani. Bir tek bunun, onunla iniş çıkışlar. Ondan sonra, o, annemin öldüğü gün, ölmeden bir gün önce ben mistik şeylere hiç inanan bir insan değilim ama. Birden çok kötü oldum. Bu arada şey, *** dönmüş askerden döndü. Biz, ha. Şöyle şeyler oldu. Annem bir kötü bir döneme girdi. İşte terminal olabilir falan dediler. Biz de kiradayız, *** ile bir şeyde, Ayrancı'da bir yerde. Ablam geldi Ankara'ya. Dedi ki büyük, en büyük ablam, dedi ki annemin evini boşaltıyoruz. Annem sizin orada oturmanızı istiyor dedi. Abla dedim bak şaka yapmayın çünkü ben buradan taşınırsam bir daha geri dönemem yani böyle bir evim var yani. Ondan sonra, yok yok annem çok istiyor. İyi peki dedim. *** şeydeyken ben evi taşımak zorunda kaldım, askerdeyken. Annemin evine taşındım yani. Böyle çıkıp böyle hiç şey bir şekilde terk ettiğim eve. Ondan sonra *** da geldi. Birkaç gün sonra ben çok kötü oldum. Gece. Bir saat böyle tansiyonum düştü falan çok kötü oldum. *** annem ölüyor galiba dedim. Telefon açtık. Annemin çok kötü durumda olduğunu öğrendim. Ağlamaya başladım. İşte *** vardı yanımda *** oğlu. Onu bıraktık, eski eşine. Oradan işte otobüse bindik. Geldik İzmir'e. Şey, gelirken de *** bana şey dedi. Seni çok incitecekler, izin verme. Kesinlikle kendini koy verme. Ağlama. Bilmem ne, falan filan. Ondan sonra. Ama hiç öyle olmadı yani. Çok kötü oldum ben. İşte hani annem herhalde çok acı çektiği için herhalde ablamlar ve eniştem karar vermiş herhalde şey yapmamaya, tekrar canlandırmamaya. Ben odaya girdiğimde monitör şeydi, düz çizgiydi. Ben bağırdım falan filan. Neden kimse gelmiyor? Neden işte masaj yapılmıyor falan. *** benim yüzümden *** masaj yapmaya kalktı. Olmadı. Yani ben

göremedim annemi ölmeden önce. Sonra ne oldu? Sonra bana söylenmişti yani şey. Ha sonra da şöyle. O arayı hiç söylemedim. Ben evi taşıdım. Sonra işte yine, o hafta yine hani Burdur, İzmir gezimi yapacağım. Çıktım. İlk işte Dokuz Eylül'e geldim. *** de oradaydı. Ve annem evi sana bırakıyorum dedi. Yani şeyini. Nesini? Mülkiyetini. Oyuna gelmiş hissettim yani bir an. O kadar saçma ki yani. Niye dedim ya niye beni taşıdırttınız o zaman yani. Çok zor bir durumdayken yani *** yokken. Yani işte sana da bir şey veriyorum demek için yani. O kadar garip ki yani. Hiçbir, hiçbir şey duygusu yok yani, eşitlik duygusu yok. Hani çocuklarına eşit dağıtırsın bir şeyi değil mi, yani? Bir hisse olur, eşit dağıtırsın. Yani işte sen, sonra *** ablam, işte *** ablam, *** ablam eşleri falan filan geldi. Annem öldükten sonra. *** Ablam da *** başka bir arabaya yolladılar. *** beraber. Biz kız kıza dolaşacağız falan diye. Sonra *** ablam dedi ki, ben dedi hesap yaptım dedi. Sen dedi on yıl oturursan zaten hani gerisi de ***'e kalır falan. Böyle konuşuyorlar ama yani. Ben dedim ki o gecenin sabahı bizi evden attılar zaten. Ben dedim ki onlara çok büyük bir acı yaşayacaksınız dedim. Benim yaşadığım acıyı şimdi siz yaşayacaksınız. Ben annesizdim zaten çok uzun süre. Şimdi siz de yaşayacaksınız. Çünkü bütün gücünüzü ondan alıyordunuz. Ve anlayacaksınız bütün bu yaptığımız yanlış, yani şu anda yaptıklarınızı anlayacaksınız ama çok geç olacak. Bize yatak kurdular gece, sabaha karşı. Sonra özür dilediler falan filan. Sonra seneler sonra düzeldi yani. Seneler sonra daha çok *** benim arkadaşım. Dostumdu hatta yani *** eşi. O biraz bir şey yaptı yani arayı bulmaya çalıştı falan filan. Böyle böyle birazcık düzeldik işte. Sonra bütün bunlara ne olduysa, bir, bir ara bir daha bir kendi aralarında mı konuştular? Artık bilmiyorum. Psikoterapiye mi gittiler hep beraber? Anlayamadım orasını. Şey yaptılar yani hani, yok özür diler gibi davranmaya başladılar. Neyse. Sonra daha normaleşti, sıradanlaştı ilişkimiz gittikçe yani şey... Yine belli bir mesafe var. Ben yine zaten hiçbir zaman hiçbirinin evinde, uzun süre kalmam istemem yani. İşte *** çağırıyor mesela şimdi, Adana'da. Gel diyor, korona virüsü burada diyor beraber şey yapalım. Hani bana çok da iyi davranıyor. Çok da şey, yani eskisi gibi değil. Çok müşfik falan filan. Ama öyle bir güvensizlik var ki içimde yani. Öyle bir şey ki. Yani bir gün bile kalmadım. Yani şeyde kaldım işte en son... *** geldi diye, *** ablamın kızı geldi diye. Onu çok severim çünkü. İskenderun'daki yazlığına gittim. İşte orada zaten dört gün kaldım. Döndüğümde de Edi hastalandı tekrar. O, yani o dört günde bile bir sürü kez iniş çıkış yaşadık. Yani ne benim öfkem yerinden kımıldıyor yani çünkü şey, duruyor orada. Çok ağır. Duruyor orada. Onların da inkarı duruyor orada. Annem bir melekti, şeyinde, pozisyonunda. Dolayısıyla şey, yani belki de anılarımı paylaşmak istemediğim için anılarla hatırlamıyorum. Bilmiyorum yani hiç yani. Hani bu istekten mi? Yani bir duygu ama bir duygu bu. Sonuçta ne yaptım ben? Şey yaptım. Yani işte o evden en kısa sürede ayrıldım.

Başka bir eve taşındım. Orada da işte *** ayrıldık zaten. Bir sene sürdü zaten. O kadar sene beraber olduk, beş sene. İki senede boşandık yani. Çok saçma oldu yani. Yani o kadar değil pardon. Biraz daha şey. Biraz daha şey, eşit şeyler taraflar falan ama. Hani hiç mutlu bir evlilik değildi yani hani. Sonraki daha bir istediğim diyeceğim ama değil, o da değil. O da ikinci evliliğimde bu sefer ikinci eşimin duygu sömürsü. Onda da evlenmek istemedim. Ha zaten çok kavga ediyorduk artık yani herkesin önünden falan filan. Çok boku çıkmıştı işin. Ben söyledim ilk. Yani. Bir süre ayrı kaldık falan filan. Sonra çok komik oldu. Boşandık. Geldik evde. Evi yok diye *** altı ay beraber yaşadık. Çok saçma oldu yani. Sonra işte ona ben yavaş yavaş yardım ettim. Iı... İş buldu, ev buldu. Sonra sevgili buldu. Sonra bir anda bembeyaz bir sayfa açıp dünyanın en güçlü adamı olarak evi terk etti. Ve alkolü ve sigarayı bıraktı biliyor musun? Anasını sattığının. (Gülüyor) Yani nedeni bilmiyorum. Çok saçma. Yani. Öyle işte. İstanbul'a gitti. Orada tiyatrocuydu zaten işte. Dramayla ilgili bir şeyler buldu. Sonra çok iyi tutundu. İstanbul'da *** çok iyi tutuldu. Dolayısıyla şey yaptılar yani. Bambaşka bir hayata başladılar işte. Bir süre görüştük aslında. Hatta çok yakın zamana kadar görüştük. Ama işte *** dedim ya *** oğlu vardı. Bizimle de bir süre yaşadı. Benim bir süreliğine bir oğlum oldu gibi. Çok saçma bir şey çünkü üvey anne olunca öyle oluyorsun. Şey... Yani bilmem kaç yaşındayken yani baya yaşlıydı bunu söylediğinde bana. Çok sinirlendim. İkinci bir bebek yapmak istiyoruz deyince. Dedim oyuncak mı yapıyorsunuz dedim ya. İkisi de işkolik. Şey hani ya da zaten *** durumu belli. *** yazık yani çok şey bir çocuk oldu yani. Çok asosyal falan bir çocuk oldu. Çok üzülüyorum. Çünkü çok zeki bir çocuktü. Yani çocuk bakmayı bilmiyorsun falan filan. *** istiyor ama dedi. İyi dedim *** oyuncak yapın o zaman. Bir daha da görüşmedim. Yani şey böyle hani çok sevimsiz oldu. Yani arkadaşım falan diyordum ama. Çok sevimsiz oldu her şey. O yüzden öyle yani. Yani birkaç şeye kızıyorum herhalde. Sorumluluk duygusu. İki yapabilecekken benle yapılmamış şeyler. Üç, tabii iş, bu ailemle olan eşitlik meselesi çok ciddi bir şey yani. Yani ben hani, ben Edi'yle Bütü'yü yapmadım yani bunu. Bütü'ye daha az baktığımı düşünüp üzüldüm yani sonradan. Onu telafi etmeye çalışıyorum şu anda, Edi hastayken ona daha çok ilgi gösterdim diye. Annem bunu yaptı yani. Yüzüme karşı yaptı bir de yani hani ölmeden önce. Çok garip bir duyguydu benim için yani, şey... Muhakeme, yani şey anlaşmalı boşanmaydı. Bir arkadaşımız, bir avukat ama aynı zamanda tiyatrolara beste yapan bir arkadaşımız. O şey yaptı, avukatımız oldu. İşte yazdı daha doğrusu, şey yazdı bize. Sonra ikinci eşimle de aynı şeyle boşandım. (Gülüyor) Aynı dilekçeyle. O da çok komik. İkinci eşimin, birinci eşinden boşanması için ben ona, yani o zaman arkadaşlık biz. Onlar ayrılırken benden avukat sormuştu. Ben de söylemişim, *** gidebilirsiniz diye. Ama dedim bizde hani şey var yani,

onu verebilirim. O onunla boşanmıştı. Sonra biz de onunla, onunla boşandık. Üç kere aynı dilekçeyle boşandım yani. Ay yani ben üç kere değil de, üç kere aynı dilekçeyle boşanma oldu. (Gülüyor) Çok kullanışlı. Öyle yani şey işte. Çözümeyen şiddetli geçimsizlik falan işte. Ayrı yaşadık. Olmadı falan filan diye birtakım ayrıntılar var. Ama şey çok komik işte. Gittik ağlaya ağlaya boşandık. Ondan sonra eve döndük yani. O çok saçmaydı. (Gülüyor)

Yani alıştıktan sonra tabii dedim ya hani bir bağımlılık meselesi vardı. Bir de şey olunca hani bir çizgi olur. Hani boşandın tamam mahkemeden ayrılırsın. Ayrı yollara gidersin. Öyle olmadığı için çok bulanık bir şekilde o tekrar ayrılmaya çalışma şeyi göstermek zorunda kaldım, çabası. Ama onu becerdikten sonra. Daha doğrusu ne yaptıktan sonra? ***'a bir ev kiraladıktan sonra, ev arkadaşlarımız bir ev kiraladıktan sonra, birkaç eşya aldıktan sonra içim rahat etti. Ondan sonra, düşün bak bir suçluluk duygusundan bahsediyormuşum demek ki. Aaa... Ondan sonra rahatladım. Zaten çünkü hani hayatımız şöyleydi. O çok kötü bir şey. Aynı arkadaşlara sahiptin. Ama aynı arkadaşların yanında sürekli kavga ettiğin için onlar zaten hani taraf tutuyor, tutmuyor meselesini bırak. Kimseye bir şey anlatamıyorsun. Yani kimseye bir şey dertleşemiyorsun. Aynı arkadaşlar olduğu için. Ve ne oldu? Bir kere şey oldu yani. Hani çok beklemediğim şeylerle karşılaştım. Seneler sonra bunu söyleyen oldu. Çok garip yani. *** dan çok hoşlanan birileri varmış meğerse çevremizde. Benimle olmasına zaten içerlemiş. Birkaç kişi bu, bir tane de değil. Benimle olmasına zaten içerlemişler. Ondan sonra bir de bu hani garip olan şey şu. Ondan önce *** dedim ya hasta olan hukukçu. Şey hukuk fakültesinde okuyan. Bu insanlar yine onlar da aynı şey, arkadaş grubu olduğu için, *** beni, benimle birlikte olmasına içerlemişler. Benim ***'la Yani beni bir pek bir şey görmüşler. Yani ne denir? Layık görmemişler. Seneler sonra itiraf ettiler. O kadar şaşırdım ki. On sene önce falandan bahsediyorum yani. Ondan sonra şey, aaa... Pek seviliyorlar işte. Yani çok, çok sevilen insanlardı bunlar. Yani sevgilim ve işte birinci eşim. Herkes pek seviyordu. Yani. Ama en yakınındakine azap veren insanlardı yani. O yüzden valla rahatladım. Ne yapmış oldum? Şöyle yaptım. Bir süreliğine bütün o çevreden de uzaklaştım. Yani, kapatmadım kendimi. Başka bir çevre bulmaya çalıştım. Başka bir ağ örmeye çalıştım. Biraz daha periferinde onun. Yine aynı gruba benzer ama daha periferinde kalan insanlarla. Öyle, o çizgiyi sürdürdüm. Yani şey bir... Ama yani hani Ankara gerçekten şey, Ankara yani Kızılay köy gibi yani. Hani şey, herkes herkesle gayet iç içe falan olduğu için. Tabii çok da dışına çıkamıyorsun yani. Sadece biraz perifere gidebiliyorsun. O sırada da düşünmüştüm şehir değiştirmeyi falan. Acaba değiştirsem mi diye. Ama öyle hani işime geldiği gibi güçlü bir reddiye yoktu Ankara için de. Sadece hani acaba hani, yeni bir olanak daha mı iyi olur benim

için gibi bir şeydi. Sonra vazgeçtim. Mesela ikinci evliliğimden sonra da İstanbul'da kalabilirdim. Onu da istemedim. Ankara'ya döndüm. Yani Ankara aslında bir şekilde göğüs... Yani kent olarak sevdiğim bir kent olmadığı halde. İşte yani yaşadım. Dediğin gibi harita yani patikalarım, her şeyim orada yani. Öyle bir şey o. Yani o, o yüzden nereye gidersem gideyim. Yani yaşam kurgum orayla ilgili olacak. Her zaman orayla ilgili olacak. Ya da aidiyet hissedemeyeceğim işte yani. Gerçi orada da aidiyet hissedemiyordum. O ayrı mesele. O sadece benim duygum, benim kalbimdekiler falan gibi bir şey yani. Yoksa hani fiziki gerçekliğinde pek de bir şey kalmamıştı dediğim gibi şeyde, Ankara'da. Ama yine de. Yine de işte Ankara benim evet yani, çok güçlü bir şeyi var, yaşamımda. Çok güçlü etkisi var. Yani inkar edemeyeceğim bir etkisi var. O yüzden şey. Mesela ikinci eşimden boşanmam da dediğim gibi yani hep böyle şey diyordum zaten. Çok garip bir şeydi o yani. İstanbul'a gitmişiz, taşınmışız işte *** orada iş bulunduğu için ben de İstanbul'a gitmişim falan. Amerika dönüşü oluyor bu. Ondan sonra. Ama sürekli aklımdan şey geçiyor. Orada var bir ev uzakta, gitmesek de kalmasak da. Ya orada bir ev var uzakta. Orada duruyor yani hiç sorun değil. Ve ne oldu? Ha, tabii. Ben *** den boşandıktan sonra ne ara? Dolandım, dolandım. Annemin evine geri döndüm ben. Orada yaşamaya başladım tekrar. Yani Tandoğan'dan önce annemin evinde oturuyordum ben. Ne oldu ama abla bana tapusunu verdiler. *** o yüzden. Yani onu, onu kabul ettiklerinde yaptım. Yoksa çok şeydi yani. Çok sinir bozucuydu her şey. Ama işte hem eşit bölünmüştü falan filan. Ondan sonra, yani miras tabii bölünürken annem yazılı bir şey bırakmadığı için, şey, orada eşitti. İşte onlar da vazgeçtiler paylarından. Ondan sonra öyle bir şeyler oldu. Ama Tandoğan mesela benim şeyim, asıl. Yani sendika, annemin evinin olduğu yerde başladı. Çünkü zaten Meşrutiyet'in aşağısıydı. Öyle, hani günlük yürüyüş alanım benim en fazla üç kilometrelik bir şeydi yani, alandı. Ama asıl benim kendimi daha kendim hissettiğim yer, Tandoğan'daki teras. Çünkü hiç kimseyle paylaşmadım orayı. Kimseden bana miras kalmadı. Yani ben yaptım. Ben yaptırım. Ben oturdum falan gibi böyle daha şey.... Özerk bir şeydi. Keşke de kalsaydım. Özerkliğimi öylesine feda etmek şu anda hiç iyi gelmiyor bana yani bunu düşünmek. Burada hiç özerk falan değilim yani dediğim gibi bu apartmanda minyatür şeylik, çok kötü geliyor bana yani. Hiç iyi gelmiyor. Şey, hani yemeğe çağırdı beni. Güzel yemek yapardı. Ondan sonra şey, ben de gittim. Ben de mini eteğimle gittim yani. Ondan sonra, o sıralar takmışım ona dedim ya. Mini mini a.k. giyeceğim diye. Ondan sonra öyle başladı ilişkimiz. Sonra, sonra *** beni Amerika'ya zorladı gitmeme. Ben bir şey görmüştüm şeyde, bizim şeyde, *** orkestrası bölümünün şeyinde, camekanında. Bir şey, Amerika'dan bir üniversiteden çağrı. İşte buraya gelmiş Bilkent'e, orkestra şefliği yapmış biri çağırıyor. Ama yüksek lisans için. Ben de lisans bitirmedim ya.

Ondan sonra, işte ne yapmıştım? Fotoğrafını çektim galiba *** e gösterdim. Ya da kâğıdı aldım, fotokopisini çektim galiba. Ondan sonra acaba ne yapabilirim falan filan. Mutlaka gitmelisin falan filan. Bir teşvik etti beni. Yaz dedi adını, işte lisans bitireceğini söyle. Sorun değil işte buradan nasıl olsa burs alacaksın falan filan. Ay nasıl şey yaptı. Yani tamam dedim ben de işte bursu aldım buradan. Oradan da işte dekan yazısı bilmem ne falan. Neyse. İyi gittim. Sonra altı ay sonra *** yanıma geldi. Bu arada işsizdi. İşini bırakmıştı, bana taşındıktan sonra. Böyle oluyor işte ona sinir oluyorum. (Gülüyor) Adamın işi vardı tamam mı? Ben görüşmeye başladığımda, evi vardı. Bana geldi, evi yok, işi yok. Ne oluyoruz lan yani. Böyle bir şey, yıkılmılabilecek bir şey gibi görünmek, hiç hoş bir şey değil tabii. Neyse ondan sonra işte iş bulmaya çalışıyordu. Ablam iş bulmaya çalışıyor. Şimdi herhalde kafasını duvarlara vuruyordur. *** eski sahibi şu an adam multi milyarder. Ablamın arkadaşı sayesinde iş görüşmesine çağırıldı ***. Ve orada ukalalık yaptığı için alınmadı. Alınacak, kesin alınacaktı yani. Veri tabanı uzmanı. Çok da iyi bir veri tabanı uzmanı. Şimdi herhalde kafasını duvarlara vuruyordur. Vursun da zaten. Şimdi yani böyle Amerika'da ya da tam istediği gibi Londra'da falan bir yerde yaşayacaktı yani. Neyse. Ondan sonra, altı ay sonra, o arada tabii 11 Eylül oldu. Bakar mısın? Ben çok şanslıyım ya zaten her konuda. Ondan sonra *** gelecek. İşte tabii çok zorlaştırdılar gelmeyi. Ablam garantör oldu, *** ablam. Ondan sonra işte altı aylığına gelecek. Geldi kalacağım burada diye tutturdu. Tam da böyle her şeyin didik didik arandığı, bütün Ortadoğuluların soruşturulduğu falan bir anda da. Bana iş bul diyor falan. Ya dedim *** yani kriz var farkında mısın yani? Koskoca bir ekonomik kriz yaşanıyor burada. Bütün herkes işten çıkarılıyor bu arada. İstesen bulursun, bilmem ne. Abuk subuk yani. Neyse oraları geçelim. Sonra ben dedim ki yani kalamazsın dedim yani. Burada kaçak kalma gibi bir şansın yok. Eğer benle ilişkini keseceksen, ablamın da garantörlüğünü keseceksen buyur kal yani. O zaman kalabilirsin. Ama bunu yapmadığın sürece yapamazsın yani. Ablamı mahvedersin, beni okuldan atarlar yani. Hiç şansın yok. Nişanlım diye geldi çünkü yani. Ondan sonra bir bozul sen. Gitti. Aylarca bana işte cevap vermiyor telefonlara bilmem ne falan filan. Ankara'daki evimizde yani beyefendi. Benim burstan da faydalanıyor, hala işsiz. Ama işte neden Amerika'da da yaşayamıyor muymuş? Neden *** ablam ona iş vermiyormuş gibi birtakım sorular. Neyse. Ondan sonra bana çok büyük bir oyun etti. Yani şu onun ayrıntısını anlatmam çok zor şu anda. Ama hiç kıskanmıyordum ben *** kıskanmama neden oldu. Onu kıskanmam için çok büyük bir oyun oynadı bana. Ondan sonra, ben zaten darmadağın oldum döndüğümde çok kötüydüm, Ankara'ya döndüğümde. Ondan sonra, işte tamam o zaman dedim. Yani evlenmedim diye yapıyor bunları. Tamam dedim evlenelim. Bakar mısın yani evlilik nedenlerime bak yani. Saçmalık. Ondan sonra evlendik. Ve yine aynı

şekilde bir yıl sonra boşandık. Bu arada İstanbul'a taşındım ben. Yerimi yurdumu değiştirdim onun için. Orada iş buldu diye. Bu arada benim bütün eşyalarımı satmış. Arkadaşlarına vermiş, ben yokken gibi tuhaf şeyler de var arada. Ondan sonra, İstanbul'dan bir kuruş bir şey almadım yani. Hemen çıktım. Öyle. O da zaten ne yaptı? Toparladı sonra. İşte benden önce taşınmıştı. Önce ben istedim. Çünkü çok kötü davranıyordu bana. Çok aşağılayıcı davranıyordu. İşte yemek yapamıyorsun da şunu yapamıyorsun, bunu yapamıyorsun falan filan gibi. Artık arkadaşlarım falan kızmaya başlamıştı bana yani. Sen çok özel bir insansın. Bu hıyarla ne işin var falan diye. Ben de Allah beni... Aslında hıyar değildir. İşte çok şey yaşadı. O yüzden oldu falan diye salak salak anlatıyordum. Sonra tam böyle barışacağız. Barışacağımız gün yine böyle kanırttı beni, aynı hikayeye, o şeyle, kışkırttığı aynı hikayeye. Bu sefer çok öfkelenim yani. Sonra işte benim öyle bir şeyim var. Sonra suçluluk duydum. Yani şimdi hani ta o zamanın şeyini, meselesini niye öfkelenim ki ben falan diye. Bu sefer o şey yaptı. Yani muhtemelen zaten istediği oydu yani. Hani ben istemiş olmayayım, o istemiş olsun. O yüzden hani ben şey yaptıktan sonra, ya tamam yani hani şey yapalım, barışalım falan filan deyince. Hayır ben gidiyorum dedi. Ve gitti. Yani acı çektirmeyi başardım. Tamam gidebilirim falan gibi bir şeyle gitti. Ve boşanmak için Ankara'ya döndüğünde de çok çirkin bir şey yaptı. Arkadaşlarının önünde beni aşağıladı. Çok sinirlendim. Arkadaşlarıyla yemeğe çağırdı beni. Ondan sonra orada böyle aşağıladı. Arkadaşları kalktı ayağa yani. Öküz müsün sen lan, defol git buradan falan diye. Ondan sonra, bende bu arada panik atak başladı. Ne zaman başladı? Panik atak... *** ile beraber başladı. *** ile beraber başladı. Böyle yılda bir iki kez oluyordu. *** boşandıktan sonra bitti. Şey, ne diyecektim? Ha... Yani ben yine hani, şey hani çok canı yanıyor falan filan diye düşündüm. Çok yalnızım falan filan diyor. Ben yine o öküzlüğünü de affettim. Sonra boşandık. Ben yoluma, o yoluna. Bir daha da ne gördüm ne konuştum. Yani hiç kimseyle böyle bir şey yaşamamıştım. Böyle her şeyi temiz bir şekilde bitirdim. İyi de oldu dediğim gibi panik ataklar falan geçti.

Evlilik çok sinir bozucu bir şey demek benim için ya. Yani şey, çünkü... Bana göre şöyle, erkekler rahat istiyor. Ya gerçekten yani, annelerinkinin şeyi devam etsin istiyor. Süreklilik istiyorlar yani o şeyde, rahatta. İki, işte bir kiralık ya da satılık şey bir rahim var ortalıkta. Yani şey işte, doğurganlığı kadının. İşte bir de bakacak üstüne zaten çocuğa. O da o sorumluluk bana ait. Ve de şey, ııı... Kendi güvenceleri. Yani güvence istiyorlardı. Yani benim yaşamımda öyleydi yani. Bir daha hiç şey yapmadım yani, hiç yakınına... Ha, yakınına gittim ya, evet. Çok komik. Evet üçüncü bir hikayem var. O da yani şey, yine aslında, iki, iki

şeyde toparlanıyor. Birincisi, şey, ne olursa olsun hani benim istemediğim bir şey. Yani böyle ihtiyacım olamayan bir şey. Daha doğrusu öyle söyleyeyim. İhtiyacım olmayan bir şey. Yani zarar, kar hesabını ben ancak şeyden yapabilirim bu durumda. Hani ihtiyacım yok ama şey. Bir bakalım iyi bir şey olacaksa, niye olmasın ki falan gibi bir şey. En fazla. Ama tabii hani gittikçe yaşananlarla beraber öbür tarafı şey gelmeye başladı yani. Bu zarar veriyor kardeşim bana her şekilde. En son işte blues'cu bir sevgilim vardı. Şeyden... *** dan boşandıktan bir sene sonra falan başladı, ilişkimiz. Iıı ... O da kaç yıl sürdü? Hatırlayamıyorum şimdi. Çok olmadı ama hatırlayamıyorum. Ha. 2010'a kadar sürdü herhalde. 2004, altı sene sürmüş yine yani. Yine baya sürmüş. Neyse. Şeydi, yani hani ***'ın güzel, düzgün tarafı hiçbir zaman güvence olarak görmedi. Yani kendi ayakları üstünde duruyor. Yani çok para almadığı bir işi vardı falan filan. Ama hiçbir zaman, hiçbir zaman yani gerçekten benden bir şey istemedi. Bu çok önemliydi benim için. Bu bir artıydı yani dosdoğru. Fakat çocuk istiyordu. Benden çok gençti. Kaç yaş? Sekiz yaş gençti. Ondan sonra. Ben de dedim ki hani ben zaten hani şey, yaşlıyım yani çocuk için. İstemiyorum açıkçası dedim yani hani. Yok öyle bir şey bende. Yani istemiyorum. Ondan sonra, neyse o da iknalar falan edildim annesi, babası falan filan. Tam böyle ailelerimiz tanıştı falan. *** ablam geldi. *** Ablam dedi ki bu anneyle işin mi var dedi yani. Çok şey, manyak. Gerçekten çok manyak, manyak bir kadın. Ondan sonra çok şey, narsistin Allah'ı. Baba da eski şey, baya yani. Bildiğimiz şey, Mason, Mason. Hıh, Mason üstatlarından biri babası. Fakat ben hani *** başka yönlerini seviyordum hani. Şeyini, müzisyenliğini çok seviyordum. İşte o alçak gönüllüğünü seviyordum. Bana işte üstüme yığılmayışını seviyordum. Falan filan ama sonra bunlar değişmeye başladı. Böyle birden hani ya ben temizlik yapmayı çok sevmiyorum diye açık açık söylediğim halde. Yani bu ev neden temizlenmiyor falan. Sinirle temizlemeler falan filan. Çok titizdi. Dedim hiç kaldıramam ben titizliği ya. Kusura bakma yani, hiç yani hiç. Aile çünkü hani evci çıkıyordum bir de ya. Ya bütün gün temizlik yapıyordu yani. Allah kahretsin zaten bir tane dolabım bile yok yani. Bir tane yatağım var oturabilecek sadece. Orada da temizliğe katıl deniyor yani. Siz bana ne kattınız ki ben de size ne katayım gibi bir hisle yaşadığım halde. Hiç de sevmem gerçekten temizlik yapmayı da sevmem. Ondan sonra, söyledim açık açık. Çocuk da istemiyorum. Temizliği de sevmiyorum. Çok yemek yapmam. Keyfime gelirse yaparım. Ben böyle bir insanım. Çıkar dans ederim. Aynı senle karşılaştığımız, tanıştığımız gibi. Yani bu benim hayatımda bir erkeği tanımak için yaptığım bir şey değil. Benim hayatımın bir parçası falan. İşte başta şey yapıyormuş gibi. Yani tabii olur, tabii olur yani. Kafada şey varmış, ikna ederiz. Ondan sonra annesi bir saçmaladı. Olayı bile hatırlamıyorum yani. Ben onu aramamış mıyım, bir yerden dönerken? Ne yapmışım? Saçma sapan bir şey yani hayatıma girmesinden hiç

hoşlanmayacağım bir hikaye. Ondan sonra. İşte bu da geldi bana işte annesine saygısızlık yapmışım falan. Hiçbirinizi çekemem dedim yani kusura bakmayın, yani. Zaten ben de zaten seninle olmayacağımı düşünüyordum falan dedi. Ha, iyi dedim. Niye söylemedin hani madem öyleydi. Neyse. Onun ama şey, hani başta biraz kırıldık birbirimize falan ama. Ağlaştık sarıldık fala öyle ayrıldık yani. En insancılı, en şey sevgilim oydu. Evliliğin kapısından dönmüş oldum böylece. İyi oldu bence. Hiç olmazdı yani. Hiç olabilecek varsa. Yani evlilik benim için birilerinin bana yüklediği bir angarya galiba. Yani benim ihtiyacım olmayan, başkalarının ihtiyaçlarıyla ilgili. Bir de kurumsallığı da çok sıkıcı yani . Başka insanlarla, başka insanlarla böyle dallanıp budaklanması falan, dört bir yandan. Onu böyle idare etmek gibi ayrı bir şeyin ortaya çıkması. Yani niye ki? Niye idare ediyorum ben şimdi yani bu insanları gibi. Böyle hani her tarafından sevimsiz bir şey. Hani o sevilmeye ihtiyacının karşılığında zaten bu başkalarının ihtiyacını karşılama nöbetine girmiş oluyorsun. Ama hiç birbiriyle orantılı değil. Çünkü o sevilmeye ihtiyacıyla, aslında sevilmeye ihtiyacının karşılanması orada yem olan o. Yani zaten sonrasında öyle bir şey olmuyor. Benim yaşadığım o. Sonrasında sevmeye ihtiyacın falan giderilmiyor. Aksine gittikçe ya daha çok sevilmeye ihtiyacı duyuyorsun yani. Bu da hiç hoş bir şey değil. O şeyi kanırtan bir şey. O da bir lop yaratıyor işte. Bir şey, kısır döngü yaratıyor. Yani acaba düzelir mi? Acaba şurasından şey yapsam bir şey düzelir mi? Alternatifi görememeye başlıyorsun falan filan. Nereye kadar? Bunun bir de şeyi var işte. Yani benim bile inanmayacağım bir nokta geliyor yani artık. Her şeyin hikaye olduğunu ve hani ha şey demek istemiyorum yani. Çok kötü insanlar geldi. Böyle çok kurnazdılar da şunu yaptılar falan. Ama şöyle bir şey var, yani manipüle ettiler hayatımı. Ben onlara öyle bir şey yapmadım. Ben çok açtım. Yani hiç, hiç zaman, hiçbir şeyi saklamadım yani. Hakikaten gizlim diye bir şey olmadı. Belki de olmalıydı. Ama olmadı. Çünkü ben rahat etmezdim öyle. Anlamsız gelirdi bana yani, şey sırf dürüstlük meselesi değil bu. Bunun özgüvenine sahip olmak aynı zamanda. Bunu taşıyor olduğunu bilmek ve göstermek. O yüzden de öyle benim için. Yani şey aaa... Ama işte o sevilmeye ihtiyacı ne zaman şey yaptı o? Tabii çok psikiyatrist, psikolog çok dolaştım. Onlardan biri iyi geldi bana. Ama ben de kapıdan zaten şey diye girdim yani. İşte ne zaman *** boşanıp, yani boşanmamıştık o zaman işte çok sonra boşandık da. Ayrılıp Ankara'ya geldiğim zaman. *** psikoloğu vardı. Kapıdan şöyle girdim yani. Elimde bir bıçak, içimi deşmeye geldim. Ama, İçimi deşeceğim ama bu yaranın da kapanması lazım, yani bir şekilde. Ama bana yardımcı olun diye girdim içeri. Zaten diyor sonra *** O kadar kararlıydınız ki diyor yani. (Gülüyor) Hani yapmamak elde değildi diyor. Öyle bir şey, orada başladı biraz. Yani şey hım. Sevilmeye ihtiyacı çok şey bir şey, böyle durumlarda yani karşılıksız olunca benim için. Aaa... Onur kırıcı. Yani. Çünkü

hiçbir zaman gerçekleşmemesini de bir yana bıraktım. Manipüle edilmeye çok şey oluyor, açık olmana neden olan bir şey. O yüzden çok onur kırıcı bir şey aynı zamanda. O ondan işte vazgeçtim. Sendikanın bunun bana olumlu, sendika çok iyi geldi bir kere yani. Dediğim gibi şey oldu çünkü o. Aslında sevilme ihtiyacı olmadığını gösterdi bana onu. Yaşadığım şeyin kendimi bir yerde hissetmek ve işte varoluşumu kutlayabilmek olduğunu anladım yani. Şey değil o. sevilme ihtiyacı zaten onu karşılayan. Yani sevilme onu karşılayacak bir şey değil zaten. O, belki işte çocukluktan falan kalma bir şey ama. Varoluşunu hissedebilmek ve bütün gücünle hissedebildiğim için, sendikada. Acayip sağaltıcı bir şeydi benim için. Çok güçlendirdi beni. Yani o yüzden de işte hiç takmadım yani. Erkek iktidarı davranışlarına, bilmem neye, şuna buna. Hiç takmadım yani. Ben yolumdan gittim. Ve çok şey ııı... Yine tabii hani karşı, karşımdakilere çok öfkeliydim şey hep doğru şeyler yaptım yani. Bir tane bile yanlış bir şey yapmadım dolayısıyla. Çok şeyim yani, o benim özgüvenimi çok yeniledi. Hem de mutlu etti ya, mutluluktan yani. Onun adı mutluluktan yani gerçekten. Şimdi o yüzden öyle bir şey bulmamda çok zor zaten aslında. Öyle bir, onun doldurduğu boşluğu yani bir şey doldurmak çok zor. Belki biraz siyaset bilimi dolduracaktı işte. Öyle yazmıştım şeyde,***'yla şeyin dersinde de bize içe dönük işte bakış, onunla ilgili bir şey yazdırmışlardı, deneme. Ben de şey demiştim orada. Ya bak sendika için de dememişim orada ama kendimi daha güvenli hissetmişim çünkü siyaset biliminde. İki ayağımı birden sokabileceğimi düşündüğüm tek yer burası oldu demiştim. Ama işte baktım ki bütün ayağımı soktuğum şeyi aldılar. (Gülüyor)

Dedim ya bir tane gülen çocuk fotoğrafım yok. Bir tane konservatuarda gülen fotoğrafım yok. Yani ama sendikada var falan işte. Siyaset bilimi hiç o ne yazık ki yok da. Yani kampüste hiç yok. Ama o çevrede var, yani. Dolayısıyla şey, benim için kesinlikle tercih edeceğim yer. Yirmi değil ama yani de işte hani on beş diyelim. Belki on beş diyebiliriz. Çok daha kendimi iyi hissettiğim zamanlardı tabii şu iki buçuk, işte üç buçuk yıl öncesine kadar falan diyebiliriz. Kırılmanın başladığı nokta, yani işte ihraçların başlamasında da arka arkaya giden şeyler işte bir sürü. Onlar 2015'ten başlayıp sonrası. Ama hala işte umutluydum yani. 2016'da emekli olmamın nedeni işte siyaset bilimi falan filan. 2016 diyebiliriz. 2016'nın Haziranı'ndan itibaren çok büyük bir kabus düştü önüme yani. Çok şey değil, sevimli değil. Hala sadece oradaki kısıntılarla hala şey yapabilirim diye düşünüyorum. Yani o, işte sendikada o hissettiğim o güç, var oluş haliyle. Hala oradan bir şeyler almaya çalışıyorum ama. Yok olmuyor. Çünkü orada bir yerdeydim yani. Hem aidiyet anlamında bir yerdeydim hem etkili bir pozisyondaydım. Etkili bir pozisyonda olmak istiyorum sanırım. Yani öbür türlü olmuyor. Öbür türlü çok komik ama günlük yaşamın bir sürü şeyiyle baş edemiyorum yani. Onu fark

ediyorum. Mesela işte sendikada bir şeyler yapabilecek bir pozisyonda olmak. Ya da işte siyaset biliminde bunun şeyi değişiyor ama, karakteri değişiyor ama. Ne bileyim? Teorilere katkıda bulunmak ya da o çevreye bir katkıda bulunmak. İşte ne bileyim? Daha da geniş anlamda, barışa, toplumsal barışta işte mücadeleye katkıda bulunmak yani. Öyle bir şey. Bu da tabii hani onun için belli bir şey var. İşte dediğim gibi. Belli bir gömleğin içinde olman gerekiyor. İşte ayağını sokacağın bir yer olması gerekiyor falan filan. İşte böyle onun tam arayışına girecekken de korona virüs arasına girdik. O yüzden şu anda da tek yapabildiğim, inşallah evimi bir daha su basmaz. Umarım Būdū'ye bir şey olmaz. Yani sürekli "Umarım nınını olmaz." şeklinde bir şey. Çünkü umarım dememin nedeni, eğer bir şey olursa ne yapacağıma kestirememek. Ya da hani bu duyguyla baş edip edemeyeceğimi bilememek. Çünkü böyle minimum enerji seviyesinde duruyorum, dediğim gibi donmuşluk işte. Yani. Tabii bu böyle hiç zaten hikayesi de bitmiyor yani. Ne yazık ki. Çok şey.

Haa. Bu arada tabii şey, yani evlilik değil ama bir ilişki için düşündüklerim de şeyden, evlilikten farklı değil aslında. Yani, hani ciddi bir ilişkinin de aynı etkilere sahip olduğunu düşünüyorum. O yüzden ondan da kaçındım bir süredir. Yani. Çünkü onu, onunla karşılaşmak için de bir şeyler yaparsın ya yani. Öyle bir çevre girersin falan filan. Ondan mesela kaçındım. Çünkü şey, bence bir farkı yok yani. Hani imza atmışsın. Tabii biraz daha zorlanıyorsun imza atınca. Ama onun dışındaki tüm her şey, benim o manipülasyona açık oluşum nedeniyle ve o manipülasyonun beni tüketen bir şey olması nedeniyle; ikisi arasında bence bir fark yok. Ve hani şimdi düşündüğümde bazen böyle rüyamda bir şeyler görüyorum şaşıyorum. Hı... Yani işte biriyle birlikte olmuşum ama işte tek gecelik bir şey ama şey olmuş yani. Hani kalkmışız ve birlikte bir şey yapacağız ama böyle hani arkadaşça, şey değil. Ne tutku var ne bir kızgınlık var. Herhangi bir manipülasyon yok. Hani birlikte bir şey yapmaya devam edeceğiz biz. O arada sevişmişiz falan gibi. Bu fikir bana daha şey geliyor şu anda. Daha anlamlı geliyor ama. Anlamlı demeyim de daha az yıpratıcı geliyor. Ama tabii ki tutku meselesi, ondan çok ödün verdiğimi biliyorum yani. Çünkü aslında sendika tutkuydu yani. Mesela siyaset bilimi o kadar tutku değildi. Siyaset bilimi daha planlı ve şey bir şeydi çünkü. Çok aktif olduğum bir şey değildi zaten. Ama sendikada çok aktif olduğum ve tutkuydu. O tutkuyu tabii ki arıyorum aslında yani herhangi bir şekilde. Nerede bulacaksam? Yani o bir iş değil ilişki de olabilir hani insan ilişkisi de olabilir. Başka bir şey de olabilir. Ama o tutkunun tabii yıpratıcılığını da biliyorum. Dolayısıyla o öyle bir rüya yani. Ama şunu da yap ama tamam, keyfini al. Ama yani hazdan kaçınma. Ama işte şey, ha o yani yapacağımız şeyde keyifliymiş ama birlikte.

İşte ne bileyim? Galiba bisikletle bir yere gidecekmişiz gibi. Yani şey de değil. Şimdi de gidip evrak imzalayacağız falan gibi bir şey değil yani.

Bilmiyorum ama ya hani Türkiye'nin tabii hani genel durumu yüzünden de hiçbir gelecek planı hiçbirimiz yapamıyoruz yani. Ya bir hafta sonra. Koronadan önce de yapamıyorduk. Bir hafta sonraya bile yapamıyorduk yani. O yüzden böyle geleceksiz bir noktada dururken zaten. Bilmiyorum. Ya şu anki, aslında şu anki duygumu anlatmaya çalışıyorum sadece. Hani o dedim ya son on beş yıl, okey. Ama on beş yıldan beş yıl öncesine kadar okey. Yani hani. Şu an değil. Çünkü şu an hiç okey değil. Şu an hatta şeyden falan çok geride yani. Hani 2000'i bıraktım. Yani en fazla şöyle bir hayatla hatta ya operadan bile geride yani hani. Hiç böyle bu kadar etkisiz olduğum, bu kadar canlı hissedemediğim başka bir hal bilmiyorum açıkçası. İşte yani. Birazcık işte şeyde hani ne denir? Biraz canlanıyorum işte bir ihtimaller, bir şeyler falan düşününce. Ama o kadar.